



Dato: 23. juni 2025  
Kontor: Nordatlantkontoret  
Sagsbeh: Anders Bertelsen Forman  
Sagsnr.: 2025-02111  
Dok.: 3621308

## UDKAST

Forslag  
til

Lov om ændring af retsplejelov for Færøerne og lov for Færøerne om fuld-  
byrdelse af straf m.v.  
(Ajourføring af retsplejelov for Færøerne m.v.)

### § 1

I retsplejelov for Færøerne, jf. lovbekendtgørelse nr. 457 af 27. april 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »handle på rettens vegne« til: »træffe afgørelse«.

2. I § 9, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »I domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en« til: »Hvis hovedforhandlingen i en domsmandssag antages at ville blive af«.

3. I § 9 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Hvis sagens omfang gør det nødvendigt, kan sorenskriveren efter indstilling fra rettens formand bestemme, at retten sammensættes af 2 dommere og 3 domsmænd i domsmandssager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 4 år eller derover, for så vidt dette ikke er en følge af, at der bliver spørgsmål om fastsættelse af en fællesstraf efter reglerne i straffelovens § 40, *stk. 1*, og § 61. Dette gælder dog ikke i straffesager vedrørende overtrædelse af straffelovens §§ 172, 173, 191, 191 a, 286, 289 eller

290 eller § 290 a, stk. 2, medmindre sagen omfatter andre lovovertrædelser, der er omfattet af 1. pkt. Stk. 7 finder ikke anvendelse.«

4. I § 36, 1. pkt., og § 50, stk. 1, ændres »og 982« til: », 982 og 982 a«.

5. I § 75, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Klagen skal indgives på en blanket, som Domstolsstyrelsen udfærdiger.«

6. I § 81, stk. 1, 2. pkt., ændres »72.« til: »74.«.

7. I § 92, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder dog ikke, hvis undtagelsen af materialet fra forsvarerens og den sigtedes aktindsigt er ophørt før hovedforhandlingen.«

8. § 124, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Doms mænd deltager i afgørelsen af skyldsspørgsmålet og i fastsættelsen af sanktionen, men deltager ikke i andre retshandlinger eller afgørelser under sagen.«

9. § 124, stk. 3, ophæves.

10. I § 239 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. I borgerlige sager kan retten, hvis parterne er enige herom, tillade, at et vidne afgiver forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede på anden måde end angivet i stk. 2, når det skønnes forsvarligt.«

11. I § 257, stk. 4, og § 930, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 8 eller 9«.

12. I § 261, stk. 1, 1. pkt., ændres »fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer,« til: »kort fremstilling af sagen«.

13. § 261, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Ankes en dom, der ikke gengiver de afgivne forklaringer, skal retten gengive de afgivne forklaringer i retsbogen. Gengivelsen anses som et bilag til dommen. Retten sender gengivelsen til ankeinstansen og parterne, snarest muligt efter at retten har fået meddelelse om anken.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for kendelser.«

**14.** § 262 ophæves.

**15.** I § 264, stk. 3, 2. pkt., § 968, stk. 2, 2. pkt., og § 984, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 982« til: »§§ 982 eller 982 a«.

**16.** I § 264, stk. 5, 2. pkt., udgår »nr. 1-5,«.

**17.** I § 362 a, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4, 3. pkt., ændres »§ 232« til: »§§ 229 eller 232«.

**18.** I § 384, stk. 1, 1. pkt., ændres »2 uger« til: »4 uger«.

**19.** I § 384, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»I de i kapitel 49, 51 og 52 omhandlede sager skal fristen dog i almindelighed være på mindst 2 uger.«

**20.** I § 387 indsættes efter »heri,«: »eller hvis«.

**21.** Efter § 389 indsættes:

»§ 389 a. Retten kan indkalde parterne til et forberedende møde for at drøfte, om sagen kan overgå til retsmægling.

Stk. 2. I indkaldelsen til mødet opfordrer retten parterne til selv at deltage i mødet.

Stk. 3. Reglerne i § 386, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.«

**22.** I § 390, stk. 1, 2. pkt., ændres »4 uger« til: »8 uger«.

**23.** I § 402, stk. 1, 2. pkt., § 425, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 428, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 645, stk. 2, 1. pkt., og § 646, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »20.000 kr.« til: »50.000 kr.«

**24.** I § 415, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »2 uger« til: »8 uger«.

**25.** I § 425, stk. 3, 1. pkt., udgår »og § 362 a, stk. 2,«.

**26.** I § 426, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »forberedelse«: »eller under behandlingen af en sag om optagelse af bevis«.

**27.** Efter § 469 indsættes i *kapitel 50*:

»§ 469 a. Retten kan med parternes samtykke bestemme, at sagen afgøres uden mundtligt retsmøde, når særlige grunde taler derfor. Retten træffer i så fald bestemmelse om parternes udveksling af skriftlige procedureindlæg.

*Stk. 2.* Indleverer en part ikke rettidigt sit første procedureindlæg, finder § 457, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Indleverer en part ikke rettidigt et senere procedureindlæg, slutter retten den skriftlige procedure og optager sagen til afgørelse.«

28. I § 547, *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, ændres »6 måneder« til: »12 måneder«.

29. § 552, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»På rettens kontor kan der dog, hvis skyldneren ikke er mødt, kun foretages udlæg i aktiver, der er registreret i et offentligt register.«

30. I § 696, *stk. 3, nr. 2*, og § 698, *stk. 4, nr. 1*, udgår »og«.

31. I § 696, *stk. 3, nr. 3*, og § 698, *stk. 4, nr. 2*, ændres »for den betingede dom.« til: »for den betingede dom, og«.

32. I § 696, *stk. 3*, indsættes som *nr. 4*:

»4) straffesager, hvor der er spørgsmål om, at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, medmindre sagen skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte.«

33. I § 696, *stk. 4, nr. 1*, ændres »4 år« til: »6 år«.

34. § 696, *stk. 4, nr. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68, forudsat at sagen ville være omfattet af nr. 1, hvis tiltalte var egnet til almindelig straf,

3) straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til forvaring i medfør af straffelovens § 70, og«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

35. I § 696, *stk. 5, nr. 2*, ændres »nr. 1« til: »nr. 1 og 2«.

36. I § 696 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. En straffesag anses for ikke at være af særlig indgribende betydning for tiltalte efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, nr. 4, af den grund, at der er spørgsmål om udvisning.«

**37.** I § 698, *stk. 4*, indsættes som *nr. 3*:

»3) straffesager, hvor der er spørgsmål om, at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, medmindre sagen skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte.«

**38.** I § 698 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. En straffesag anses for ikke at være af særlig indgribende betydning for tiltalte efter stk. 3, nr. 3, eller stk. 4, nr. 3, af den grund, at der er spørgsmål om udvisning.«

**39.** I § 718, *2. pkt.*, udgår »§ 261, stk. 5,«.

**40.** I § 738, *stk. 1*, indsættes efter *nr. 5* som nyt nummer:

»6) når der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69, dog ikke, når anklagemyndigheden påstår ophævelse af en idømt foranstaltning,«.

Nr. 6-10 bliver herefter *nr. 7-11*.

**41.** I § 738, *stk. 1, nr. 10*, der bliver *nr. 11*, § 920, *stk. 2, nr. 6*, og § 1012, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »nr. 4« til: »nr. 2, litra b, eller nr. 3«.

**42.** I § 745, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »eller«, og efter »nr. 2,« indsættes:» eller om at nægte at beskikke en ny forsvarer i medfør af § 744, stk. 1, nr. 3 eller 4,«.

**43.** I § 750, *stk. 1* og *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§ 232« til: »§§ 229 og 232«.

**44.** I § 750, *stk. 1*, og *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§§ 244-246,« til: »§§ 242-246,«.

**45.** I § 756, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »vold,«: »psykisk vold, stalking,«.

**46.** I § 762, *stk. 1, nr. 2, litra b*, ændres »244-246,« til: »242-246,«.

**47.** I § 787, *stk. 2, nr. 2*, ændres »§§ 244-246,« til: »§§ 242-246,«.

**48.** I § 877, stk. 1, nr. 4, ændres »§§ 68, 69, 70 eller 73« til: »§ 70«.

**49.** I § 877, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »retsmødet,«: »eller bliver der spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69,«, og »nr. 1« ændres til: »nr. 1 eller 6«.

**50.** I § 877, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »retsmødet,«: »og bliver der ikke spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69,«.

**51.** I § 903, 2. pkt., ændres »tillade tiltalte at forlade retten, før sagen er optaget til dom« til: »efter anmodning fra tiltalte tillade, at tiltalte ikke er til stede under hovedforhandlingen eller en del af denne«.

**52.** I § 905, stk. 1, indsættes efter »medmindre«: »retsformanden tillader, at tiltalte ikke er til stede, jf. § 903, 2. pkt., eller«.

**53.** § 905, stk. 3, nr. 2, affattes således:

- »2) når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse
  - a) har forladt retten uden retsformandens tilladelse eller
  - b) er udeblevet senere under hovedforhandlingen,«.

**54.** § 905, stk. 3, nr. 3, ophæves.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.

**55.** I § 905, stk. 3, nr. 4, der bliver nr. 3, ændres »6 måneder« til: »1 år«.

**56.** I § 905, stk. 4, ændres »Medmindre tiltalte har samtykket heri, kan hovedforhandlingen kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 4, hvis tiltalte« til: »Hovedforhandlingen kan kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 2, litra b, eller nr. 3, hvis tiltalte er udeblevet uden dokumenteret lovligt forfald og«.

**57.** I § 952, stk. 1, ændres »eller konfiskation« til: », konfiskation eller frakendelse i medfør af lagtingslov om færdsel«.

**58.** § 952, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Tiltalte kan kun anke, når tiltalte er idømt andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller frakendelse i medfør af lagtingslov om færdsel, eller når tiltalte uden anvendelse af § 947, stk. 1, er idømt en samlet bøde på over 20.000 kr. eller konfiskation for mere end 20.000 kr.«

**59.** § 952, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

**60.** I § 952, stk. 4, der bliver stk. 3, indsættes efter »ret«: », medmindre anklagemyndigheden anker til fordel for tiltalte«.

**61.** I § 953, stk. 1, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

**62.** I § 953, stk. 3, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

**63.** I § 967, stk. 1, 3. pkt., ændres »§§ 977-982« til: »§§ 977-982 a«.

**64.** I § 970, stk. 2, indsættes efter »Udebliver tiltalte«: »fra et retsmøde under hovedforhandlingen«.

**65.** I § 970, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »indkaldelse«: »til hovedforhandlingen«.

**66.** § 971, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Hvis anklagemyndighedens anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, behøver tiltalte ikke at være til stede under behandlingen af anken.«

**67.** Efter § 982 indsættes:

»§ 982 a. Retten kan efter høring af parterne bestemme, at en ankesag, som skal afgøres uden lægdommere, afgøres uden mundtlig hovedforhandling, medmindre særlige grunde taler herimod. Retten træffer i så fald bestemmelse om parternes udveksling af skriftlige procedureindlæg.«

**68.** I § 988, stk. 1, indsættes efter »anvendelse«: », og reglerne i § 971, stk. 2, finder også anvendelse på tiltaltes anke«.

**69.** § 990, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Bestemmelser i domme om salær til forsvarere kan indbringes særskilt for landsretten ved kære, jf. dog stk. 4. I øvrigt kan domme kun kæres i de tilfælde, der er nævnt i § 1039.

Stk. 4. Beslutning om salær efter § 362, stk. 4, § 362 a, stk. 2, og § 749, stk. 3, der er fastsat til højst 50.000 kr., kan ikke kæres.

Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor. § 991, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

70. I § 991, stk. 3, 1. pkt., udgår »tiltalte eller anklagemyndigheden«.

71. I § 991, stk. 4, udgår », jf. dog § 1039, stk. 3«.

72. I § 991, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Beslutning om salær efter § 362, stk. 4, og § 749, stk. 3, kan dog kun kæres med tilladelse efter stk. 1.«

73. I § 1003, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Begæring efter § 1001 skal indgives på en blanket, som Domstolsstyrelsen udfærdiger.«

74. I § 1010, stk. 2, ændres »4. pkt.« til: »5. pkt.«.

75. I § 1012, stk. 3, 1. pkt., udgår »stk. 3, jf.«

76. § 1039, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 2.

## § 2

I lov nr. 719 af 13. juni 2023 for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v., som ændret ved § 2 i lov nr. 660 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 120, stk. 1, affattes således:

»Kendelser, der er afsagt af Retten på Færøerne, kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give parter efter § 115, stk. 1, tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor. Retsplejelovens § 425, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.«

2. § 120, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.



### § 3

*Stk. 1.* Loven træder i kraft den [...] 2026

*Stk. 2.* Lovens § 1, nr. 2, 3 og 30-38, finder ikke anvendelse i sager, hvor tiltale er rejst i 1. instans før lovens ikrafttræden, medmindre sagen genoptages efter lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse. Uanset 1. og 2. pkt. kan retten dog efter indstilling fra anklagemyndigheden og høring af forsvareren bestemme, at lovens § 1, nr. 3 og 33, skal finde anvendelse i en sag, som efter de hidtil gældende regler skulle behandles under medvirken af nævninger, når tiltale i 1. instans er rejst efter den [...], men før lovens ikrafttræden.

*Stk. 3.* Lovens § 1, nr. 8 og 9, finder ikke anvendelse i sager, hvor hovedforhandlingen er begyndt før lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

*Stk. 4.* Lovens § 1, nr. 23, 25, 26, 57-59, 61, 62 og 69, og § 2 finder ikke anvendelse på afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden. På disse afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

# Bemærkninger til lovforslaget

## Almindelige bemærkninger

### Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	12
2. Lovforslagets hovedpunkter .....	14
2.1. Lægdommeres medvirken i straffesager .....	14
2.1.1. Gældende ret .....	14
2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ....	18
2.2. Appelbegrænsninger.....	20
2.2.1. Gældende ret .....	20
2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ....	22
2.3. Fremme af sagen i tiltaltes fravær .....	24
2.3.1. Gældende ret .....	24
2.3.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ....	26
2.4. Revisionsanket .....	27
2.4.1. Gældende ret .....	27
2.4.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ....	28
2.5. Retsmægling.....	28
2.5.1. Gældende ret .....	28
2.5.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ....	31
2.6. Skriftlige parts- og vidneerklæring .....	33
2.6.1. Gældende ret .....	33
2.6.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ....	33
2.7. Fogedsager .....	34
2.7.1. Gældende ret .....	34
2.7.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ....	38
2.8. Affattelsen af domme .....	39
2.8.1. Gældende ret .....	39
2.8.2. Justitsministeriets overvejelser .....	41

2.9. Østre Landsrets sammensætning ved behandling af sager efter retsplejelov for Færøerne .....	42
2.9.1. <i>Gældende ret</i> .....	42
2.9.2. <i>Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i> ....	43
2.10. Forberedelsen af civile retssager .....	44
2.10.1. <i>Gældende ret</i> .....	44
2.10.2. <i>Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i> ..	47
2.11. Parts- og vidneforklaringer via video- og telefonforbindelse .....	47
2.11.1. <i>Gældende ret</i> .....	47
2.11.2. <i>Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i> ..	51
2.12. Andre forenklinger mv. ....	52
2.12.1. <i>Undtagelse til den obligatoriske inhabilitetsregel for dommere</i> .....	52
2.12.2. <i>Indgivelse af klager over domstolsjurister og anmodninger om genoptagelse af straffesager til Den Særlige Klageret på særlige blanketter</i> .....	54
2.12.3. <i>Hovedforhandling i tilknytning til et forberedende møde</i> ....	57
2.12.4. <i>Fristen for at indlevere nye bevisdokumenter i ankesager</i> ...	59
2.12.5. <i>Skriftlig behandling af sager om midlertidige forbud og påbud</i> .....	60
2.12.6. <i>Forhøjelse af aldersgrænsen for tilkaldedommere fra 72 til 74 år</i> .....	63
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige .....	64
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv. ....	64
5. Administrative konsekvenser for borgerne .....	64
6. Klimamæssige konsekvenser .....	64
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser .....	64
8. Forholdet til EU-retten .....	64
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.....	64
10. Sammenfattende skema.....	64

## 1. Indledning

Regeringen og Socialistisk Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Alternativet og Nye Borgerlige indgik den 22. november 2023 en aftale om domstolenes økonomi 2024-2027.

Det fremgår af aftalen bl.a., at aftalepartierne med baggrund i arbejdet i udvalget for forberedelse af ny flerårsaftale for domstolene (herefter ”Rørdam-udvalget”) og Retsplejerådet er enige om en række målrettede tiltag, der har til formål at smidiggøre centrale dele af retsplejen. De af de målrettede tiltag, som kræver lovændringer, er i Danmark gennemført ved lov nr. 661 af 11. juni 2024 om ændring af retsplejeloven, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v., færdselsloven og forskellige andre love (Gennemførelse af flerårsaftale for domstolene 2024-2027 m.v.). Med loven blev der desuden gennemført nogle yderligere justeringer af retsplejeloven på baggrund af bl.a. arbejdet i Rørdam-udvalget og Retsplejerådet med henblik på at effektivisere retsplejen, samt nogle øvrige ajourføringer og præciseringer af retsplejeloven, hvor der har været eller kunne opstå tvivl om lovens forståelse.

Det fremgår endvidere af aftalen, at aftalepartierne er enige om, at Justitsministeriet sammen med Færøernes landsstyre vil vurdere, om de ændringer, der foretages i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen som følge af forslag fra Rørdam-udvalget og Retsplejerådet, også er relevante at gennemføre for Færøerne med henblik på at frigive ressourcer til nedbringelse af sagsbehandlingstiderne ved Retten på Færøerne.

Justitsministeriet har på den baggrund i dialog med Færøernes landsstyre foretaget en gennemgang af de forenklinger mv. af retsplejen, der som led i flerårsaftalen for domstolene er gennemført i Danmark, med henblik på en vurdering af, om de også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Lovforslaget har således til formål *for det første* at gennemføre de ændringer, der vurderes relevante med henblik på en forenkling af retsplejen for Færøerne.

Der er i den forbindelse foretaget en gennemgang af de forenklinger mv., der er foretaget i navnlig den danske retsplejelov ved lov nr. 661 af 11. juni 2024 om ændring af retsplejeloven, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af

straf m.v., færdselsloven og forskellige andre love (Gennemførelse af fler-årsaftale for domstolene 2024-2027 m.v.).

Endvidere er der foretaget en gennemgang af enkelte yderligere ændringer af den danske retsplejelov med henblik på at forenkle den civile retspleje og nedbringe sagsbehandlingstiderne ved domstolene ved henholdsvis lov nr. 1464 af 10. december 2024 om ændring af retsplejeloven, lov om skifte af dødsboer og arveloven (Revision af reglerne om Advokatsamfundets organer, udvidelse af adgangen til at opnå møderet for landsret, værgers betaling af sagsomkostninger og digital behandling af sager om skifte af dødsboer) og lov nr. 1553 af 12. december 2023 om ændring af selskabsloven, lov om skifte af dødsboer, værgemålsloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Digital behandling af tvangsopløsningssager og dødsboskiftesager, øget antal byretsdommere, anerkendelse af juridiske eksamener fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, terminaladgang til indkomstregisteret for Familieretshuset i værgemålssager m.v.).

Formålet med lovforslaget er *for det andet* at gennemføre en ajourføring af retsplejelov for Færøerne med de ændringer, der er foretaget i den danske retsplejelov som følge af indførelsen af § 231 (grooming), § 242 (stalking) og § 243 (psykisk vold) i den danske straffelov.

Det bemærkes, at der på dette punkt er tale om et særskilt ønske fra Færøernes landsstyre, der således har anmodet om, at der i forlængelse af indførelsen af bestemmelser i den færøske straffelov om kriminalisering af grooming, psykisk vold og stalking foretages en ajourføring af retsplejelov for Færøerne med de ændringer, der er foretaget i den danske retsplejelov som følge af indførelsen af bestemmelserne i den danske straffelovs §§ 229 (om grooming), 242 (om stalking) og 243 (om psykisk vold) ved henholdsvis lov nr. 741 af 13. juni 2023, lov nr. 2600 af 28. december 2021 og lov nr. 329 af 30. marts 2019. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17 og 43-47.

Det bemærkes endvidere, at når der i lovforslagets bemærkninger henvises til »retsplejeloven«, menes der retsplejelov for Færøerne, medmindre andet er angivet. Endvidere bemærkes det, at når der i lovforslagets bemærkninger henvises til »straffeloven«, menes der den færøske straffelov, medmindre andet er angivet. Endelig bemærkes, at når der henvises til »straffuldbyrdesloven«, menes der lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v., medmindre andet er angivet.

## **2. Lovforslagets hovedpunkter**

### **2.1. Lægdommeres medvirken i straffesager**

#### *2.1.1. Gældende ret*

*2.1.1.1.* Nævningesager behandles ved Retten på Færøerne i 1. instans med 3 dommere og 6 nævninger, og ved Østre Landsret i 2. instans med 9 nævninger og 3 landsdommere. Landsretten kan prøve alle spørgsmål, herunder beviserne for tiltaltes skyld. Med Procesbevillingsnævnets tilladelse kan landsrettens dom ankes til Højesteret, der ikke kan tage stilling til beviserne for tiltaltes skyld, og bevisspørgsmål bliver således endeligt afgjort i landsretten.

Nævninger medvirker som udgangspunkt i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 4 år eller derover, jf. retsplejelovens § 696, stk. 4, nr. 1. Dette gælder dog ikke, hvis der alene bliver spørgsmål om straf af fængsel i 4 år eller derover som følge af, at der bliver spørgsmål om at fastsætte en fællesstraf efter reglerne i straffelovens § 40, stk. 1, og § 61. Nævninger medvirker heller ikke, hvis sagen behandles som en tilståelses-sag (retsplejelovens § 877), jf. retsplejelovens § 696, stk. 5, nr. 2.

Nævninger medvirker endvidere som udgangspunkt i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution (straffelovens § 68) eller dom til forvaring (straffelovens § 70), jf. retsplejelovens § 696, stk. 4, nr. 2. Nævninger medvirker endelig som udgangspunkt i straffesager vedrørende politiske lovovertrædelser, jf. retsplejelovens § 696, stk. 4, nr. 3.

Som en generel undtagelse medvirker nævninger dog ikke i straffesager vedrørende overtrædelse af straffelovens §§ 172, 173, 191, 191 a, 286, 289 eller 290 eller § 290 a, stk. 2 (dokumentfalsk, dokumentmisbrug, narkotika-kriminalitet, dopingkriminalitet og økonomisk kriminalitet bortset fra røveri), medmindre sagen omfatter andre lovovertrædelser, der efter de beskrevne regler skal pådømmes under medvirken af nævninger, jf. retsplejelovens § 696, stk. 5, nr. 1.

Endvidere kan tiltalte beslutte, at en straffesag, der skal behandles under medvirken af nævninger, i stedet skal behandles under medvirken af domsmænd, jf. retsplejelovens § 697, stk. 1. Ved samtidig forfølgning med flere tiltalte som delagtige i en eller flere forbrydelser kan en tiltalt dog ikke for

sit vedkommende træffe beslutning om sagens behandling under medvirken af domsmænd, medmindre enten alle tiltalte træffer samme beslutning, eller anklagemyndigheden samtykker i domsmandsbehandling for så vidt angår vedkommende tiltalte, jf. stk. 4. Sidstnævnte mulighed indebærer, at straffesagen opdeles i to adskilte sager, en domsmandssag mod vedkommende tiltalte og en nævnings sag mod den eller de øvrige tiltalte.

Tiltalte kan ikke tilbagekalde et afkald på nævningebehandling, når afkaldet er meddelt retten. Tiltaltes afkald har også virkning for straffesagens behandling under anke, jf. retsplejelovens § 697, stk. 3.

Ved Østre Landsret medvirker der kun nævninger, hvis anken omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, jf. retsplejelovens § 698, stk. 2.

Nævninger deltager i afgørelsen af skyldsspørgsmålet og i fastsættelsen af sanktionen, men deltager ikke i andre retshandlinger eller afgørelser under sagen, jf. retsplejelovens § 119.

Skyldsspørgsmålet angår, om tiltalte er skyldig i tiltalen, idet der dog ved afgørelsen af skyldsspørgsmålet ses bort fra en eventuel straffrihed i medfør af straffelovens § 16 om utilregnelighed, jf. retsplejelovens § 940, stk. 2. I nævnings sager ved Retten på Færøerne i 1. instans kræver en for tiltalte ugunstig afgørelse af skyldsspørgsmålet, at mindst fire nævninger og to dommere stemmer herfor, jf. retsplejelovens § 940, stk. 4. I ankesager ved Østre Landsret kræver en for tiltalte ugunstig afgørelse af skyldsspørgsmålet, at mindst seks nævninger og to landsdommere stemmer herfor, jf. retsplejelovens § 983, stk. 2.

Afgørelsen af sanktionen angår straf i form af bøde eller fængsel, herunder betinget fængsel. Afgørelsen af sanktionen angår endvidere, om tiltalte er straffri i medfør af straffelovens § 16 om utilregnelighed. Afgørelsen af sanktionen angår endvidere andre retsfølger end straf såsom foranstaltninger over for psykisk afvigende lovovertrædere (anbringelsesdom, behandlingsdom, forvaringsdom), rettighedsfrakendelse, konfiskation og udvisning mv.

Ved afstemningen om sanktionsspørgsmålet har hver nævning én stemme, mens dommerne til sammen har lige så mange stemmer som nævningerne, jf. retsplejelovens § 943, stk. 2, og § 983, stk. 3. Ved lige stemmetal gælder det for tiltalte gunstigste resultat, jf. retsplejelovens § 943, stk. 3, og § 983, stk. 3. Er der stemmelighed om, hvorvidt tiltalte er omfattet af straffelovens

§ 16 om utilregnelighed, er retsformandens stemme dog afgørende, jf. retsplejelovens § 943, stk. 4.

2.1.1.2. Domsmandssager behandles ved Retten på Færøerne i 1. instans med én dommer og to domsmænd og ved landsretten i 2. instans med tre landsdommere og tre domsmænd. I domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed, kan sorenskriveren dog efter indstilling fra retsformanden bestemme, at sagen ved Retten på Færøerne behandles med to dommere og tre domsmænd, jf. retsplejelovens § 9, stk. 8. Landsretten kan prøve alle spørgsmål, herunder beviserne for tiltaltes skyld. Med Procesbevillingsnævnets tilladelse kan landsrettens dom ankes til Højesteret, der ikke kan tage stilling til beviserne for tiltaltes skyld, og bevisspørgsmål bliver således endeligt afgjort i landsretten.

Domsmænd medvirker som udgangspunkt i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 6 måneder eller derover, eller som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse, medmindre sagen er en nævningsag, jf. retsplejelovens § 696, stk. 1, og § 698, stk. 3, nr. 3.

Herudover medvirker der i landsretten som udgangspunkt domsmænd, hvor Retten på Færøernes afgørelse er truffet under medvirken af nævninger, og hvor anken ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, samt hvor byrettens afgørelse er truffet under medvirken af domsmænd, jf. retsplejelovens § 698, stk. 3, nr. 1.

Ved Retten på Færøerne medvirker der dog ikke domsmænd i tilståelsessager (retsplejelovens § 877), jf. retsplejelovens § 696, stk. 3, nr. 1. Ankes sagen, medvirker der imidlertid som udgangspunkt domsmænd i landsretten, hvis de almindelige betingelser er opfyldt (spørgsmål om straf af fængsel i 6 måneder eller derover, særlig indgribende betydning eller særlig offentlig interesse).

Endvidere medvirker der ikke domsmænd i søstraffesager med sagkyndige retsmedlemmer (retsplejelovens § 16), jf. retsplejelovens § 696, stk. 3, nr. 2, og § 698, stk. 4, stk. 1. Dette gælder både i byretten og landsretten.

Endvidere medvirker der ikke domsmænd i sager om overtrædelse af vilkår i en betinget dom, herunder en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, jf. retsplejelovens § 696, stk. 3, nr. 3, og § 698, stk. 4, nr. 2.



Domsmand deltager på samme måde som nævninger i afgørelsen af skyldsspørgsmålet og i fastsættelsen af sanktionen.

Domsmand deltager herudover – i modsætning til nævninger – som udgangspunkt i andre afgørelser, som træffes under hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 124, stk. 2. Domsmandene deltager således f.eks. i eventuelle afgørelser om dørlukning, tvister vedrørende bevisførelsen eller udsættelse af sagen og i afgørelser vedrørende sagsomkostninger og forsvarersalær. Derimod deltager domsmand ikke i afgørelser, som træffes, før hovedforhandlingen er begyndt, eller efter hovedforhandlingen.

Domsmand deltager heller ikke i afgørelsen af borgerlige krav, eksempelvis forurettedes erstatningskrav, som pådømmes under straffesagen, jf. retsplejelovens § 124, stk. 3.

Ved afstemninger har hver dommer og domsmand én stemme, jf. retsplejelovens § 930. I sager ved Retten på Færøerne, der behandles med to dommere og tre domsmand (retsplejelovens § 9, stk. 8), men hvor en dommer udtræder, efter at hovedforhandlingen er gået i gang, har den tilbageværende dommer dog to stemmer, og hvis en domsmand udtræder, har de tilbageværende to domsmand hver halvanden stemme. I landsretssager gælder tilsvarende, at hvis en landsdommer og/eller en domsmand udtræder, efter at hovedforhandlingen er gået i gang, har de tilbageværende to landsdommere og/eller domsmand hver halvanden stemme, jf. retsplejelovens § 983, stk. 1.

Ved stemmelighed med hensyn til skyldsspørgsmålet og sanktionen gælder det for tiltalte gunstigste resultat, jf. retsplejelovens § 258, stk. 1. Ved stemmelighed med hensyn til andre spørgsmål er retsformandens stemme afgørende. Det bemærkes, at reglerne om antallet af medvirkende dommere og om stemmeantal indebærer, at stemmelighed kun kan forekomme i landsretten.

Som nævnt medvirker der ikke domsmand, når sagen behandles som en tilståelsessag, jf. retsplejelovens § 877.

Efter denne bestemmelse kan en straffesag, hvor der bliver spørgsmål om fængselsstraf, eller som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse, fremmes som en

tilståelsessag, hvis sigtede i et retsmøde afgiver en uforbeholden tilståelse, tilståelsens rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, sigtede og anklageren giver samtykke, retten ikke finder det betænkeligt at afgøre sagen uden hovedforhandling, og der ikke bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 73. En sag, hvor der bliver spørgsmål om idømmelse af en foranstaltning efter straffelovens §§ 68 eller 69 eller forvaring efter straffelovens § 70, kan således ikke fremmes som tilståelsessag.

Er sigtede anholdt eller varetægtsfængslet under retsmødet, skal den beskikkede forsvarer have lejlighed til at gøre sig bekendt med sagen, drøfte den med sigtede og udtale sig over for retten, inden sigtede giver samtykke til, at sagen fremmes som en tilståelsessag. Forsvareren skal være til stede i retten, når sigtede giver sit samtykke.

Er sigtede ikke anholdt eller varetægtsfængslet under retsmødet, skal sigtede tilbydes at få beskikket en forsvarer, inden sigtede giver samtykke til, at sagen fremmes som en tilståelsessag. Hvis der efter sigtedes ønske beskikkes en forsvarer, skal forsvareren have lejlighed til at gøre sig bekendt med sagen, drøfte den med sigtede og udtale sig over for retten, inden sigtede giver samtykke til, at sagen fremmes som en tilståelsessag. Forsvareren skal være til stede i retten, når sigtede giver sit samtykke.

### *2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer med hensyn til lægdommeres medvirken i straffesager, der på baggrund af forslag fra Rørdam-udvalget er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne af den danske retsplejelov indebærer bl.a., at grænsen for, hvornår nævninger medvirker i straffesager forhøjes, sådan at nævninger medvirker, når der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 6 år eller derover, samt indførelse af en mulighed for, at sager, der tidligere er blevet behandlet med nævninger, og som fremover bliver domsmandssager, efter retspræsidentens bestemmelse kan behandles med 2 dommere og 3 domsmænd.

Endvidere indgår en ændring med henblik på, at domsmænd på samme måde som nævninger fremover alene skal deltage i afgørelsen af

skyldsspørgsmålet og i fastsættelsen af sanktionen og ikke i andre retshandlinger eller afgørelser under sagen.

Endvidere indgår ændringer med henblik på, at når der er spørgsmål om at dømme tiltalte til anbringelse i institution i stedet for almindelig straf, skal sagen behandles med domsmænd i de tilfælde, hvor sagen ville have været en domsmandssag, hvis tiltalte skulle idømmes almindelig straf.

Der indgår endvidere ændringer, der indebærer, at straffesager, hvor anklagemyndighedens påstand er, at det har sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, skal behandles uden medvirken af domsmænd, medmindre retten efter en konkret vurdering af sagens betydning for tiltalte bestemmer, at sagen skal afgøres med domsmænd.

Endvidere indgår ændringer, der skal gøre det muligt at behandle straffesager, hvor der er spørgsmål om en foranstaltningsdom, som en tilståelsessag, hvis sigtede forstår sigtelsen og betydningen af samtykket til, at sagen behandles som en tilståelsessag.

Herudover indgår i relation til ovenstående en række øvrige ændringer vedrørende bl.a. obligatorisk forsvarermedvirken, når en straffesag, hvor der er spørgsmål om en foranstaltningsdom, behandles som en tilståelsessag, og når en straffesag, hvor anklagemyndighedens påstand er, at det har sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, behandles uden medvirken af domsmænd.

Endelig indebærer ændringerne af den danske retsplejelov en udvidelse af adgangen til, at en domsmandssag kan behandles med 2 dommere og 3 domsmænd, til udover sager om økonomisk kriminalitet at omfatte andre domsmandssager af længere varighed.

Justitsministeriet finder, at de ændringer vedrørende lægdommeres medvirken i straffesager, der er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne, jf. dog nedenfor.

For så vidt angår ændringen af den danske retsplejelov om at forhøje grænsen for, hvornår domsmænd medvirker, til straffesager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i mere end 30 dage, bemærkes det, at en tilsvarende ændring ikke er relevant for Færøerne, da domsmænds medvirken

i straffesager i 1. instans på Færøerne er afgrænset til sager, hvor der bliver spørgsmål om straf i 6 måneder eller derover, jf. retsplejelovens § 696, stk. 2.

Det foreslås på den baggrund og med den anførte undtagelse at ændre retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2025, med hensyn til lægdommeres medvirken i straffesager.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 8, 9, 11, 30-38, 40 og 48-50 (retsplejelovens § 9, stk. 8 og stk. 9, § 124, stk. 2 og 3, § 257, stk. 4, § 696, stk. 3-6, § 698, stk. 4 og 5, § 738, stk. 1, nr. 6, § 877, stk. 1, 3 og 4, og § 930, stk. 1) og bemærkningerne hertil.

## **2.2. Appelbegrænsninger**

### *2.2.1. Gældende ret*

*2.2.1.1.* Retten på Færøernes domme i straffesager kan ankes til Østre Landsret af anklagemyndigheden eller tiltalte i det omfang, som er beskrevet nedenfor.

Anklagemyndigheden kan som udgangspunkt kun anke, når der efter loven kan idømmes andre offentligretlige følger end bøde eller konfiskation for lovovertrædelsen, jf. retsplejelovens § 952, stk. 1. Anklagemyndigheden kan dog altid anke til fordel for tiltalte.

Tiltalte kan som udgangspunkt kun anke, når tiltalte har givet møde ved Retten på Færøerne og er idømt mere end 20 dagbøder, en bøde på over 6.000 kr., konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger, jf. retsplejelovens § 952, stk. 2. Hvis sagen er fremmet til dom i tiltaltes fravær i medfør af retsplejelovens § 905, stk. 3, nr. 4, kan tiltalte anke, selv om tiltalte ikke har givet møde ved Retten på Færøerne, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, jf. retsplejelovens § 952, stk. 3.

Procesbevillingsnævnet kan tillade anke af domme, der ikke kan ankes efter § 952, stk. 1-3, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler for det, jf. retsplejelovens § 953, stk. 1.

Retten på Færøernes afgørelser efter §§ 949 og 950 om indenretlige bødevedtagelser og advarsler kan med Procesbevillingsnævnets tilladelse ankes til Østre Landsret, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler for det, jf. retsplejelovens § 952, stk. 4, og § 953, stk. 3. Procesbevillingsnævnets tilladelse kræves også til anklagemyndighedens anke til fordel for tiltalte af en afgørelse efter §§ 949 eller 950.

Kendelser og beslutninger afsagt af Retten på Færøerne kan kæres til Østre Landsret af enhver, over for hvem kendelsen eller beslutningen indeholder en afgørelse, medmindre andet er bestemt i loven, jf. retsplejelovens § 990, stk. 1.

Kendelser og andre beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, kan dog, medmindre andet er bestemt i loven, ifølge § 990, stk. 4, kun kæres, hvis kendelsen eller beslutningen

- 1) angår sagens berømmelse,
- 2) går ud på, at sagen udsættes, afvises eller hæves,
- 3) angår fængsling, beslaglæggelse, ransagning el.lign.,
- 4) angår dørlukning, referat- eller navneforbud, billed- eller lydoptagelse eller tegning,
- 5) pålægger straf eller omkostninger eller
- 6) er rettet mod nogen, som ikke er part i sagen.

Retten på Færøernes beslutning om udmåling af salær til en beskikket forsvarer er rettet mod nogen, som ikke er part i sagen, og kan derfor frit kæres, uanset hvornår beslutningen er truffet, jf. § 990, stk. 4, nr. 6.

Kære af Østre Landsrets kendelser og beslutninger under behandlingen af en ankesag kan efter retsplejelovens § 991 kun ske under tilsvarende betingelser som anført i § 990, og kære af sagens parter kræver herudover Procesbevillingsnævnets tilladelse. Kære af en beskikket forsvarer af landsrettens beslutning om forsvarerens salær kræver også Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. retsplejelovens § 991, stk. 4, jf. § 1039, stk. 3.

2.2.1.2. Retten på Færøernes domme i civile sager kan som udgangspunkt ankes til Østre Landsret af parterne, jf. retsplejelovens § 402, stk. 1, 1. pkt.

Angår anken krav, der efter påstanden har en værdi af højst 20.000 kr., kan dommen dog kun ankes med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. retsplejelovens § 402, stk. 1, 2. pkt.

Kendelser og beslutninger, der er afsagt af Retten på Færøerne, kan kæres til Østre Landsret, medmindre andet er bestemt i loven, jf. retsplejelovens § 425, stk. 1.

Kendelser og beslutninger, der afsiges af Retten på Færøerne under hovedforhandlingen eller dennes forberedelse, kan dog kun kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. retsplejelovens § 426.

Endvidere kan kendelser og beslutninger om sagsomkostninger eller om sælær til en beskikket advokat, der er fastsat til højst 20.000 kr., ligeledes kun kæres med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. retsplejelovens § 425, stk. 2 og 3, og § 646, stk. 1 og 3. Det samme gælder bestemmelser i domme om sagsomkostninger, der er fastsat til højst 20.000 kr., jf. retsplejelovens § 428, stk. 1. En afgørelse om, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, kan også kun kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse, medmindre der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr., jf. retsplejelovens § 425, stk. 2, § 428, stk. 1, og § 645, stk. 1.

#### *2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer med hensyn til appelbegrænsninger, der som følge af forslag fra Rørdam-udvalget er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne af den danske retsplejelov indebærer bl.a., at beløbsgrænsen for anke af domme i bødesager uden Procesbevillingsnævnets tilladelse forhøjes til 20.000 kr.

Endvidere indgår ændringer, der indebærer, at anke af bødedomme med bl.a. førerretsfrakendelse kræver Procesbevillingsnævnets tilladelse i samme omfang som anke af andre bødedomme.

Endvidere indgår ændringer, der indebærer en forhøjelse af beløbsgrænsen for anke i civile sager uden Procesbevillingsnævnets tilladelse til 50.000 kr.

Endvidere indgår ændringer, der indfører krav om tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for kære af byrettens afgørelse om vederlag til beskikkede forsvarere på højst 50.000 kr.

Ændringerne indbefatter endvidere indførelse af krav om tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at kære af byrettens afgørelser vedrørende prøvelse af administrative afgørelser efter den danske straffuldbyrddelseslov.

Herudover indgår i tilknytning til ovenstående en række yderligere ændringer af den danske retsplejelov med hensyn til appelbegrænsninger.

Det drejer sig om en ændring vedrørende indførelse af en kærebegrænsning for byrettens afgørelser under en sag om isoleret bevisoptagelse, sådan at kære fremover vil kræve Procesbevillingsnævnets tilladelse. Endvidere drejer det sig om en ændring, der indebærer en forhøjelse af beløbsgrænserne for kære til landsretten uden Procesbevillingsnævnets tilladelse af afgørelser om sagsomkostninger, salær til beskikkede advokater og udlæg til 50.000 kr. Endelig drejer det sig om en ændring, der indebærer en afskaffelse af kravet om tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for anklagemyndighedens anke til fordel for tiltalte af byrettens afgørelser efter den danske retsplejelovs §§ 899 og 900 om indenretlige bøvedtagelser og advarsler.

Justitsministeriets finder, at ændringerne med hensyn til appelbegrænsninger, der er foretaget i den danske retsplejelov og den danske straffuldbyrddelseslov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne og lov for Færøerne om fuldbyrddelse af straf m.v. på samme måde, som den danske retsplejelov og den danske straffuldbyrddelseslov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2025, med hensyn til appelbegrænsninger.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23, 25, 26, 57-62, 69-72, 75 og 76 (retsplejelovens §§ 402, stk. 1, § 425, stk. 2 og 3, § 426, stk. 1, § 428, stk. 1, § 645, stk. 2, § 646, stk. 1 og 3, § 952, stk. 1-4, § 953, stk. 1 og 3, § 990,

stk. 3 og 4, § 991, stk. 3 og 4, § 1012, stk. 3, og § 1039, stk. 2 og 3), og § 2 (straffuldbyrdelseslovens § 120, stk. 1-3) og bemærkningerne hertil.

## **2.3. Fremme af sagen i tiltaltes fravær**

### *2.3.1. Gældende ret*

*2.3.1.1.* Tiltalte skal som udgangspunkt være personligt til stede i retten under hele hovedforhandlingen, indtil sagen er optaget til dom, jf. retsplejelovens § 903, 1. pkt.

Retsformanden kan dog tillade tiltalte at forlade retten, før sagen er optaget til dom, hvis det findes ubetænkeligt, at tiltalte ikke er til stede, jf. retsplejelovens § 903, 2. pkt.

Indkaldelse til hovedforhandlingen skal forkyndes for tiltalte med mindst 4 dages varsel, idet retten dog kan fastsætte et kortere varsel, jf. retsplejelovens § 894, stk. 2, og § 945, stk. 2.

*2.3.1.2.* Hvis tiltalte udebliver til hovedforhandlingen, kan sagen ikke behandles, hvis tiltalte ikke er behørigt indkaldt, herunder ved forkyndelse, hvor dette er foreskrevet (dvs. i alle sager med lægdommere og i sager uden lægdommere med spørgsmål om højere straf end bøde eller med erstatningskrav). Der kan heller ikke træffes bestemmelse om, at tiltalte skal anholdes, jf. retsplejelovens § 782. Sagen vil derfor i givet fald skulle udsættes med henblik på behørig tilsigelse af tiltalte. Det bemærkes, at retten i praksis ofte på forhånd vil aflyse et retsmøde, hvis tiltalte ikke er behørigt indkaldt.

Hvis tiltalte er behørigt indkaldt og udebliver til hovedforhandlingen uden dokumenteret lovligt forfald, kan retten beslutte, at tiltalte skal anholdes, forudsat at det er tilkendegivet i tilsigelsen, at vedkommende skal møde personligt og i udeblivelsestilfælde må vente at blive anholdt, jf. retsplejelovens § 782.

I visse tilfælde kan sagen behandles og eventuelt afgøres i tiltaltes fravær. Det er i alle tilfælde en betingelse, at tiltalte er behørigt indkaldt og ikke har dokumenteret lovligt forfald. Dokumentation for det lovlige forfald skal være modtaget af retten, før retsmødet går i gang.



Det gælder i alle sager, at retten kan bestemme, at der skal ske afhøring af de personer, der er mødt (vidner og eventuelt medtiltalte), hvis retten finder, at dette er foreneligt med hensynet til tiltalte, og hvis udsættelse af afhøringen vil være til væsentlig ulempe for de mødte eller medføre væsentlig udsættelse af sagen, jf. retsplejelovens § 905, stk. 2. Hvis tiltalte har en forsvarer, kan afhøring kun ske, hvis forsvareren er mødt. Disse betingelser vil i praksis normalt være opfyldt, men det beror på rettens skøn, om det samlet set er hensigtsmæssigt at behandle sagen i tiltaltes fravær. Hvis betingelserne for også at afgøre sagen i tiltaltes fravær er opfyldt, jf. herom nedenfor, vil retten formentlig altid anse det for hensigtsmæssigt at behandle sagen. Det samme kan være tilfældet, hvis tiltalte har oplyst at være på vej og forventer at være fremme inden for den tid, der er afsat til hovedforhandlingen. Hvis sagen imidlertid under alle omstændigheder vil skulle udsættes, vil retten i nogle tilfælde anse det for mere hensigtsmæssigt, at de mødte vidner indkaldes igen, fremfor at gennemføre afhøringerne med den virkning, at samme dommer(e) og lægdommere skal have den fortsatte sag.

I fem situationer skal sagen fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden begærer det, og retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, jf. retsplejelovens § 905, stk. 3. Som nævnt er det en forudsætning, at tiltalte er behørigt indkaldt og ikke har dokumenteret lovligt forfald.

Det gælder for det første, når tiltalte er undvejet, efter at anklageskriftet er forkyndt for den pågældende, jf. retsplejelovens § 905, stk. 3, nr. 1.

Det gælder for det andet, når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse har forladt retten uden rettens tilladelse, jf. retsplejelovens § 905, stk. 3, nr. 2.

Det gælder for det tredje, når der under sagen alene er spørgsmål om ubetinget fængselsstraf i 1 år eller derunder, konfiskation, udvisning, rettighedsfrakendelse eller erstatning, og tiltalte har givet samtykke til gennemførelse af hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 905, stk. 3, nr. 3.

Det gælder for det fjerde, når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 6 måneder eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning eller frakendelse efter lagtingslov om færdselsloven eller lagtingslov om sikkerhed til søs, jf. retsplejelovens § 905, stk. 3, nr. 4. Det er i dette tilfælde en betingelse, at det af indkaldelsen

fremgår, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår, jf. retsplejelovens § 905, stk. 4.

Det gælder for det femte, når retten skønner, at behandlingen af sagen utvivlsomt vil føre til tiltaltes frifindelse, jf. retsplejelovens § 905, stk. 3, nr. 5.

2.3.1.3. I sager uden lægdommere, hvor der ikke er spørgsmål om højere straf end bøde, kan sagen ligeledes afgøres i tiltaltes fravær, jf. retsplejelovens § 947. I denne situation gælder yderligere, at retten, medmindre omstændighederne taler imod det, skal behandle sagen, som om tiltalte har tilstået det forhold, som den pågældende er tiltalt for, når tiltalte er udeblevet fra hovedforhandlingen uden dokumenteret lovligt forfald. Det betyder, at der som udgangspunkt ikke skal føres bevis for tiltaltes skyld, idet tiltalte som udgangspunkt anses som skyldig, når denne er udeblevet.

### *2.3.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer med hensyn til at fremme sagen i tiltaltes fravær, der som følge af forslag fra Rørdam-udvalget er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne af den danske retsplejelov med hensyn til fremme af sager i tiltaltes fravær indebærer bl.a., *at* der bliver mulighed for at idømme op til 1 års fængsel i udeblivelsessager, der fremmes uden tiltaltes tilstedeværelse, *at* den gældende bestemmelse om tilladelse til at forlade retten udvides til at give mulighed for at tillade, at tiltalte i det hele taget ikke møder under hovedforhandlingen, og *at* der bliver mulighed for, at en sag kan gennemføres uden tiltaltes tilstedeværelse, når sagen strækker sig over flere dage, og tiltalte møder den første dag og derefter udebliver på en senere retsdag.

Justitsministeriets finder, at de ændringerne med hensyn til fremme af sagen i tiltaltes fravær, der er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2025, med hensyn til fremme af sagen i tiltaltes fravær.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16, 41 og 51-56 (retsplejelovens § 264, stk. 5, § 738, stk. 1, nr. 10, § 903, § 905, stk. 1, 3 og 4, § 920, stk. 2, nr. 6, og § 1012, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

## **2.4. Revisionsanker**

### *2.4.1. Gældende ret*

Tiltalte kan med visse begrænsninger anke fældende domme til landsretten, jf. retsplejelovens § 952 og pkt. 2.2.1 ovenfor. Tiltaltes anke kan støttes på, at domfældelsen er urigtig som følge af fejlagtig bedømmelse af beviserne i sagen, jf. retsplejelovens § 962, stk. 1, nr. 4. En sådan anke omtales i praksis som en ”bevisanke”, og der finder en fuldstændig ny hovedforhandling sted for landsretten, jf. retsplejelovens § 967, stk. 1.

Tiltaltes anke kan endvidere støttes på, at sanktionen ikke står i passende forhold til lovovertrædelsen, at domfældelsen er urigtig som følge af fejlagtig anvendelse af straffebestemmelsen, eller at der er begået rettergangsfejl, jf. retsplejelovens § 962, stk. 1, nr. 1-3. En sådan anke omtales under ét som en ”revisionsanke”, og den første og hyppigste af dem omtales som en ”udmålingsanke”.

Revisionsanker behandles med visse undtagelser efter samme regler som en straffesag i 1. instans, jf. retsplejelovens § 967, stk. 2. Der skal som udgangspunkt gennemføres en mundtlig hovedforhandling, og tiltaltes anke kan afvises, hvis tiltalte udebliver uden dokumenteret lovligt forfald, jf. retsplejelovens § 967, stk. 2, jf. § 894, stk. 2, og §§ 901-903, og § 970, stk. 2.

Hvis indkaldelse til hovedforhandlingen på grund af tiltaltes forhold ikke har kunnet forkyndes for tiltalte, kan tiltaltes anke afvises forud for hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 970, stk. 3. Hvis anklagemyndigheden ikke har anket, eller anklagemyndigheden frafalder sin anke, kan ankesagen i denne situation afsluttes på skriftligt grundlag uden hovedforhandling.

En revisionsanke kan med parternes samtykke afgøres uden hovedforhandling, når parterne nedlægger samstemmende påstande, jf. retsplejelovens § 982.

Der medvirker domsmænd i hovedforhandlede revisionsanker, hvis der har medvirket nævninger eller domsmænd i byretten, hvis der for landsretten bliver spørgsmål om straf af fængsel i 6 måneder eller derover, eller hvis sagen i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning eller af særlig offentlig interesse, jf. retsplejelovens § 698, stk. 3, og pkt. 2.1.1 ovenfor.

Der medvirker ikke domsmænd, når en revisionsanke afgøres uden hovedforhandling. Forsvarermedvirken er obligatorisk i alle ankesager, jf. retsplejelovens § 738, stk. 1, nr. 6.

#### *2.4.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer med hensyn til revisionsanker, der som følge af forslag fra Rørdam-udvalget er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne af den danske retsplejelov indebærer, at revisionsanker uden domsmænd skal kunne afgøres uden mundtlig forhandling.

Justitsministeriets finder, at ændringerne med hensyn til behandlingen af revisionsanker, der er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2025, med hensyn til behandlingen af revisionsanker.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, 15, 63 og 67 (retsplejelovens § 36, § 50, stk. 1, § 264, stk. 3, § 967, stk. 1, § 968, stk. 2, § 982 a og § 984, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

## **2.5. Retsmægling**

### *2.5.1. Gældende ret*

Reglerne om retsmægling findes i retsplejelovens kapitel 36 (§§ 320-328).

Ved retsmægling hjælper en neutral mægler parterne i en civil sag, der er indbragt for domstolene, med selv at finde frem til konfliktens kerne og derefter blive enige om en holdbar løsning på striden. Retsmægleren kan ikke træffe nogen afgørelse i sagen, og forløbet kan til enhver tid afbrydes uden en løsning, hvis en af parterne ønsker det. Retsmægleren kan være en dommer eller anden domstolsjurist eller en advokat, jf. retsplejelovens § 322.

Hovedformålet med retsmægling er at give parterne i civile retssager mulighed for, hvis de ønsker det, at søge tvisten løst på en anden måde end ved traditionel forligsmægling eller ved en dom. Ved traditionel forligsmægling tages udgangspunkt i parternes krav og de juridiske aspekter ved konflikten, og forlig indgås typisk efter forslag fra retten normalt med det indhold, som en dom ville have haft. Ved retsmægling fokuseres i stedet på de interesser og behov, kravene afspejler, og man kan ved retsmægling inddrage andre interesser og behov end dem, som umiddelbart kan udledes af de rejste krav.

Retsplejelovens kapitel 26 om retsmægling svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs kapitel 27, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal ifølge bemærkningerne til retsplejelovens §§ 320-328 forstås i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs §§ 271-279 og den praksis, der findes herom, jf. Folke-tingstidende 2019-20, tillæg A, side 192-193.

Det fremgår af forarbejderne til den danske retsplejelovs kapitel 27 (§§ 271-279), der blev indført ved lov nr. 168 af 12. marts 2008 om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter og arveloven (Retsmægling m.v.), at der med reglerne om retsmægling lagdes op til, at retsmæglerens rolle skal være at optræde neutralt og virke for en mindelig løsning af sagen. Retsmægleren skal søge klarlagt, hvilke interesser og behov parterne har, og hvilke problemer parterne ønsker at finde en løsning på, med henblik på at hjælpe sagens parter med selv at finde en løsning på deres konflikt.

Det fremgår videre, at retsmæglerens rolle er at lede processen. Retsmægleren skal medvirke til, at parterne finder løsninger, som er tilfredsstillende for dem, mens det ikke er retsmæglerens opgave at påse, at en aftale er i overensstemmelse med det udfald, en dom i sagen måtte forventes at få.

Endvidere blev der i forarbejderne til den danske retsplejelovs kapitel 27 henvist til, at retsmægleren under forsøgsordningen, der gik forud for indførelsen i Danmark af retsmægling som en landsdækkende og permanent ordning i 2008, ikke havde været afskåret fra at komme med forslag til løsninger eller give udtryk for styrker og svagheder i parternes argumentation, og at der i forbindelse med evalueringen af forsøgsordningen var gennemført analyser, der viste, at det navnlig var mæglers bidrag under forløbet, der havde betydning for, om en aftale af parterne oplevedes som en god løsning. I evalueringsrapporten konkluderedes det, at en teoretisk og principiel antagelse om, at løsningen på konflikten bliver bedre, hvis den så vidt muligt overlades til parterne alene, på visse punkter blev bekræftet og på andre punkter afkræftet i evalueringen. Hvis mægleren var tilbøjelig til at inddrage sin vurdering af udfaldet af retssagen, hvis den gennemførtes, havde det en negativ indflydelse både på parternes opfattelse af, om aftalen var god eller ej og på den generelle vurdering af retsmæglingens succes, mens mæglerens ”frie” vurdering af fremsatte løsningsforslag havde en positiv virkning på muligheden for at opnå en aftale. Om mægleren selv havde fremsat løsningsforslag, vurderet deltagernes argumenter eller lagt pres på deltagerne, så derimod ikke ud til at have betydning for parternes opfattelse af, om retsmæglingen var en succes.

Det burde ifølge forarbejderne til den danske retsplejelovs kapitel 27 på den baggrund være det klare udgangspunkt for retsmægling, at retsmægleren skal være tilbageholdende med at blande sig i den indholdsmæssige løsning af konflikten. Denne mæglerrolle var bedst til at opfylde retsmæglingens formål om at øge parternes kommunikation med hinanden, så de selv kan finde frem til løsningen på deres konflikt. Ved at opretholde dette udgangspunkt tydeliggjordes også, at retsmægling er væsensforskellig fra traditionel forligsmægling ved domstolene. For at sikre en smidig mæglingsproces burde retsmægleren dog ikke være afskåret fra at fremsætte forslag til løsning af sagen og pege på styrker og svagheder i parternes argumentation mv. Retsmægleren burde dog være tilbageholdende hermed, og det burde alene ske, hvis parterne anmodede om det, og retsmægleren fandt det hensigtsmæssigt og forsvarligt.

Der burde ikke indføres detaljerede lovregler om retsmæglerens virke i de enkelte sager, da dette ville kunne medføre en u hensigtsmæssig begrænsning af retsmæglerens muligheder for at tilpasse sine mæglingsbestræbelser til den konkrete situation, hvilket igen ville medføre en risiko for en statisk retsmæglingsproces til skade for parterne. Der blev derfor ikke i forbindelse

med indførelsen af reglerne i retsmægling ved lov nr. 168 af 12. marts 2008 foreslået lovregler om retsmæglerens rolle ud over en regel om, at retsmægleren er forpligtet til at afslutte retsmæglingen, hvis det er nødvendigt for at hindre, at parterne under retsmæglingen indgår en aftale, der indebærer strafbare forhold eller i øvrigt strider mod ufravigelig lovgivning, jf. den danske retsplejelovs § 276, stk. 2, jf. lovebekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som svarer til § 325 i retsplejelov for Færøerne.

Der henvises for så vidt angår ovennævnte beskrivelse af forarbejderne til reglerne om retsmægling i den danske retsplejelovs kapitel 27 til Folketings-tidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 628-629.

#### *2.5.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om initiativerne med hensyn til at fremme brugen af retsmægling, der bygger på anbefalinger fra Retsplejerådet, også er relevante for Færøerne.

Udover et forslag om en ændring af den danske retsplejelov med hensyn til, at retten skal kunne indkalde til et retsmøde alene med henblik på at drøfte, om sagen kan overgå til retsmægling, har Retsplejerådet anbefalet, at det i bemærkninger til lovforslaget forudsættes, at retten i tilfælde, hvor sagen ikke er overgået til retsmægling, ca. tre måneder før en berammet hovedforhandling overvejer, om der er anledning til – eventuelt på ny – at foreslå parterne at lade sagen overgå til retsmægling.

Retsplejerådet har endvidere anbefalet, at det i lovforslagets bemærkninger tilkendegives, at det ikke som hidtil skal være forudsat, at retsmægleren er meget tilbageholdende med at foreslå konkrete løsninger på parternes konflikt, og at rammer herfor beskrives vejledende.

Retsplejerådet har endelig anbefalet, at Domstolsstyrelsen overvejer behov og praktiske muligheder for at øge kendskabet til retsmægling som et alternativ til en retssag blandt advokater og parter og eventuelt også i befolkningen generelt.

Justitsministeriets finder, at de ovenfor angivne tiltag med hensyn til at fremme brugen af retsmægling også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2025, med hensyn til fremme brugen af retsmægling.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21 (retsplejelovens § 389 a) og bemærkningerne hertil.

På baggrund af Retsplejerådets anbefalinger er det endvidere med lovforslaget forudsat, at retten i tilfælde, hvor sagen ikke er overgået til retsmægling, ca. tre måneder før en berammet hovedforhandling overvejer, om der er anledning til – eventuelt på ny – at foreslå parterne at lade sagen overgå til retsmægling.

Det betyder, at retten f.eks. kan sætte en intern frist i Civilsystemet, sådan at en medarbejder ved retten mindes om sagen ca. 3 måneder før hovedforhandlingen, og at medarbejderen herefter vurderer, om der er anledning til at foreslå parterne at lade sagen overgå til retsmægling. I denne vurdering kan bl.a. indgå, hvem parterne er og deres indbyrdes forhold, deres eventuelle hidtidige tilkendegivelser om retsmægling, sagens karakter og forløb, herunder en eventuel udvikling i sagen, siden retsmægling sidst måtte have været overvejet. Hvis rettens medarbejder vurderer, at det er hensigtsmæssigt at foreslå parterne at lade sagen overgå til retsmægling, sender retten et brev til parterne, hvor det også understreges, at hovedforhandlingen forbliver reserveret, så den kan gennemføres som planlagt, hvis retsmæglingen ikke fører til en aftalt løsning på tvisten. Det er vigtigt, at parterne er klar over, at det eneste, de risikerer at miste ved at indgå i en retsmægling, er de ressourcer, de investerer i selve retsmæglingen (egen tid og eventuel advokatmedvirken) – og at de til gengæld, hvis retsmæglingen lykkes, kan opnå en hurtigere og billigere og erfaringsmæssigt ofte mere tilfredsstillende afslutning på sagen end ved en dom.

Endvidere er det med lovforslaget forudsat, at retsmægleren med en vis forsigtighed kan foreslå konkrete løsninger på parternes konflikt, når det kan ske, uden at retsmægleren kommer til at fremstå partisk. Det kan i mange tilfælde forekomme såvel retsmægleren som parterne nærliggende og naturligt, at retsmægleren bidrager aktivt til løsningen og ikke udelukkende fokuserer på at belyse parternes underliggende behov og interesser og at fremme deres indbyrdes kommunikation.



Det er samtidig væsentligt, at retsmæglerens løsningsforslag i givet fald tager udgangspunkt i parternes reelle interesser og behov, som retsmæglingen har afdækket, og retsmægleren må ikke begrunde løsningsforslag med vurderinger af parternes retsstilling eller med retsmæglerens egen opfattelse af, hvad der ville være en rimelig løsning. Retsmægleren bør også være opmærksom på risikoen ved, at en mæglers løsningsforslag kan fremstå med en særlig autoritet, og retsmægleren bør derfor sikre, at vedkommendes løsningsforslag bliver drøftet og vurderet på samme måde som parternes egne løsningsforslag, sådan at parternes ret til selv at træffe beslutningerne står klart.

Det bemærkes herudover, at de initiativer, som Domsstolsstyrelsen har iværksat med hensyn til at øge kendskabet til og fremme af brugen af retsmægling blandt parter og advokater og i befolkningen, fremadrettet også i videst muligt omfang vil omfatte Færøerne.

## **2.6. Skriftlige parts- og vidneerklæring**

### *2.6.1. Gældende ret*

Retten kan tillade, at der i en civil retssag indhentes en skriftlig erklæring fra en part eller fra en person, der ville kunne afhøres som vidne under sagen, hvis det findes ubetænkeligt, jf. retsplejelovens § 329, stk. 1.

Retten kan henstille til parterne, at der indhentes en skriftlig erklæring fra et vidne, hvis forklaringen uden betænkeligheder vil kunne afgives skriftligt, jf. retsplejelovens § 329, stk. 2.

### *2.6.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om den aftalte øgede brug af skriftlige parts- og vidneerklæringer, som bygger på en anbefaling fra Retsplejerådet, også er relevant for Færøerne.

Retsplejerådet anbefaler, at skriftlige parts- og vidneerklæringer anvendes i videre omfang end det tidligere var tilfældet. Det er rådets klare indtryk, at skriftlige erklæringer uden retsplejemæssige betænkeligheder kunne bruges en del mere, end det nu sker i praksis. Det må efter rådets opfattelse antages, at der er et uudnyttet potentiale for at spare tid under hovedforhandlingen

og for at skære sagen til og dermed begrænse tidsforbruget og sagsomkostningerne.

Justitsministeriet finder, at disse hensyn også gør sig gældende i relation til Færøerne.

Retsplejerådet har ikke foreslået ændringer af den danske retsplejelovs regler om skriftlige parts- og vidneerklæringer, men har anbefalet, at skriftlige parts- og vidneerklæringer anvendes i videre omfang end det tidligere var tilfældet inden for rammerne af de gældende regler.

Det forudsættes på denne baggrund med lovforslaget, at såvel parterne og deres rettergangsfuldmægtige som retten fremover har større opmærksomhed end i dag på, om en skriftlig parts- eller vidneerklæring vil kunne spare tid eller omkostninger i sagen.

Parterne og deres advokater forudsættes således at have opmærksomhed på, om en skriftlig parts- eller vidneerklæring kan medvirke til, at sagen fremmes med fornøden hurtighed, at unødige sagsskridt undgås, eller at muligheden for en forligsmæssig løsning undersøges, jf. retsplejelovens § 366, der ikke foreslås ændret.

Samtidig forudsættes det, at retten på det forberedende møde af egen drift bringer spørgsmålet om skriftlige parts- og vidneerklæringer på bane, hvis drøftelserne om sagens faktiske og retlige spørgsmål viser, at det kunne være relevant, jf. retsplejelovens § 386, stk. 1, nr. 14, der ikke foreslås ændret.

## **2.7. Fogedsager**

### *2.7.1. Gældende ret*

*2.7.1.1.* Fogedretten fuldbyrder pengekrav ved at foretage udlæg i skyldnerens aktiver. Retsplejeloven indeholder en såkaldt fredningsregel, som i en periode ”freder” skyldneren fra fordringshaverens udlægsbegæringer. Reglen går ud på, at en fordringshaver, der ikke har fået tilstrækkeligt udlæg til at dække sin fordring, først kan begære en ny forretning til foretagelse af udlæg, når der er forløbet 6 måneder siden sidste forretning, jf. retsplejelovens § 547, stk. 1. Fogedretten kan også i øvrigt afvise at foretage udlægsforretning hos en skyldner, hvis fogedretten er bekendt med, at der inden for

de sidste 6 måneder har været afholdt en forretning, hvor det ikke var muligt at opnå dækning.

Fredningsreglen gælder dog ikke, hvis der er rimelig grund til at antage, at skyldneren ejer aktiver, hvori udlæg kan foretages, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, som gør det rimeligt at afholde udlægsforretning, jf. retsplejelovens § 547, stk. 2.

Fredningsreglen i retsplejelovens § 547 svarer til den danske retsplejelovs § 490, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil.

Fredningsreglen blev i Danmark indført i 1976 efter anbefaling fra et udvalg, der havde til opgave at foretage en undersøgelse af reglerne om udlæg og udpantning mv. Af betænkningen fremgår, at udvalget fandt det uheldigt, at en fordringshaver med korte mellemrum kunne tvinge skyldneren til at møde, selv om dennes økonomiske situation var uforandret, og skyldneren stadig ikke kunne påvise flere aktiver som genstand for udlæg, jf. betænkning nr. 634/1971 side 64. Udvalget henviste til, at hvert møde i fogedretten bevirkede, at de omkostninger, som pålægges skyldneren, blev forøget, og at skyldneren ofte ville miste arbejdsfortjeneste ved at skulle møde i fogedretten. Udvalget anførte endvidere, at 6 måneder skønnedes at være et passende tidsrum at afvente, om skyldneren havde erhvervet nye aktiver, hvori udlæg kan gøres.

2.7.1.2. Fogedretten underretter som udgangspunkt så vidt muligt skyldneren om tid og sted for fogedforretningen og kan desuden tilsige skyldneren til forretningen, jf. retsplejelovens §§ 550 og 551. Dette skal bl.a. sikre skyldnerens ret til at påvise de aktiver, der skal foretages udlæg i, jf. retsplejelovens § 574. Forretningen kan foretages, selv om skyldneren ikke giver møde eller træffes, jf. retsplejelovens § 552, stk. 1, 1. pkt., men fogedretten kan også vælge at udsætte forretningen, hvis det findes ønskeligt, at skyldneren er til stede, jf. retsplejelovens § 552, stk. 3. Hvis skyldneren er tilsagt til forretningen og ikke har lovligt forfald, kan fogedretten også bestemme, at skyldneren skal tages i forvaring af politiet, indtil skyldneren kan fremstilles i fogedretten, jf. retsplejelovens § 551, stk. 2. En skyldner kan under en udlægsforretning lade sig repræsentere af en rettergangsfuldmægtig, jf. retsplejelovens § 306, stk. 5, og § 307, men har pligt til at møde personligt, hvis fogedretten har bestemt det.

På fogedrettens kontor kan der uden skyldnerens tilstedeværelse foretages udlæg i fast ejendom eller andele i andelsboligforeninger eller aktier eller anparter i boligaktieselskaber eller boliganpartsselskaber omfattet af kapitel III i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber i henhold til pantebrev, jf. § 535, stk. 1, nr. 8, eller for krav omfattet af § 535, stk. 2, som er sikret ved lovbestemt pant i det udlagte, jf. § 552, stk. 1, 2. pkt. For så vidt angår muligheden for på rettens kontor, hvis skyldneren ikke er mødt, at foretage udlæg i bl.a. aktier eller anparter i boligaktieselskaber eller boliganpartsselskaber omfattet af kapitel III i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber i henhold til pantebrev, jf. § 552, stk. 1, 2. pkt., bemærkes det, at bestemmelsen efter sin ordlyd alene finder anvendelse på udlæg i danske andelsboliger eller aktie og anpartslejligheder, jf. Folketings Tidende 2019-20, tillæg A, side 216-217. Endvidere kan der på rettens kontor foretages udlæg i beslaglagt gods, der er i politiets besiddelse, for krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. retsplejelovens § 552, stk. 1, 3. pkt.

For øvrige situationer, herunder udlæg i fast ejendom, uden at det er i henhold til pant i ejendommen, biler og skibe, kan udlæg ikke foretages på rettens kontor, uden at skyldneren eller dennes repræsentant er mødt. I givet fald fremstilles skyldneren ved politiet, eller der sker udkørende fogedforretning. Populært kan det siges, at udlæg kun kan foretages, hvis man enten har skyldneren, er på dennes bopæl, har den genstand, man ønsker at foretage udlæg i, eller foretager udlæg i fast ejendom i henhold til pant i ejendommen.

2.7.1.3. Fogedretten har endvidere til opgave at foretage umiddelbare fogedforretninger – dvs. uden at der foreligger et sædvanligt tvangsfuldbyrdesgrundlag såsom en dom – vedrørende besiddelseskraV til fast ejendom eller rørligt gods, jf. retsplejelovens § 658. En umiddelbar fogedforretning kan f.eks. angå udsættelse af en lejer, der er blevet opsagt i lejemålet.

Det er en betingelse for, at et besiddelseskraV kan fuldbyrdes ved en umiddelbar fogedforretning, at rekvirenten (den berettigede) i fogedretten kan godtgøre eller sandsynliggøre sit kraV mod den pågældende. De umiddelbare fogedforretninger er således en undtagelse fra det normale processystem, idet reglerne giver fogedretten kompetence til at foretage fuldbyrdelse af besiddelseskraV vedrørende fast ejendom eller ting, uden at der foreligger et sædvanligt tvangsfuldbyrdesgrundlag.

Fogedretten fastsætter tid og sted for forretningen og indkalder som udgangspunkt den, kravet er rettet mod, med et varsel på mindst 7 dage, jf. retsplejelovens § 660, stk. 2, og § 548.

Der gælder det samme udgangspunkt for umiddelbare fogedforretninger som for udlæg om, at sagen kun kan foretages, hvis man enten har den, kravet er rettet mod, er på dennes bopæl eller har den genstand, man ønsker at blive indsat i. Under en udkørende fogedforretning kan sagen således foretages uden tilstedeværelse af den person, kravet er rettet mod. Derimod kan en umiddelbar fogedforretning ikke gennemføres på fogedrettens kontor, hvis den, kravet er rettet mod, ikke er til stede. Hvis den pågældende udebliver, må sagen derfor enten gennemføres som en udkørende fogedforretning eller udsættes med henblik på politifremstilling af den pågældende i fogedretten.

2.7.1.4. Arrest er et foreløbigt retsmiddel, som anvendes til sikring af fyldestgørelse af pengekrav, hvor fogedretten fratager skyldner retten til at disponere over de arresterede midler eller genstande. Arrest kan f.eks. være relevant ved inddrivelse af krav, hvor der er en mistanke om, at skyldnerens aktiver er ved at blive solgt eller overdraget til tredjemand.

Fogedretten kan foretage arrest til sikkerhed for pengekrav, når der ikke kan foretages udlæg for fordringen, og det må antages, at muligheden for senere at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet, jf. retsplejelovens § 663. Der er ikke et tvangsfuldbyrdsgrundlag for kravet (hvis der var, ville der kunne foretages udlæg), og fordringshaveren skal inden en uge efter arresten anlægge retssag om fordringen, for hvilken arrest er gjort, medmindre skyldneren under eller efter arrestforretningen frafalder forfølgning, jf. retsplejelovens § 670, stk. 1.

I anmodningen om arrest skal fordringshaveren bl.a. angive, hvordan sagen ønskes behandlet, herunder om det skal ske ved møde på rettens kontor eller som udkørende fogedforretning, og om skyldner skal underrettes om forretningen. Omstændighederne, som begrunder en arrest, taler ofte for, at skyldneren ikke underrettes om forretningen.

Der gælder det samme udgangspunkt for arrestsager som for udlæg og umiddelbare fogedforretninger om, at sagen kun kan foretages, hvis man enten har skyldneren, er på dennes bopæl eller har den genstand, man ønsker at

arrestere. Under en udkørende fogedforretning kan arresten således foretages uden skyldnerens tilstedeværelse.

Er skyldneren ikke til stede ved forretningen, vejleder fogedretten om arrestens retsvirkninger ved skriftlig meddelelse eller ved tilkendegivelse til den, der varetager skyldnerens interesser, jf. retsplejelovens § 668, stk. 2 og 3.

#### *2.7.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer med hensyn til fogedsager, der som følge af forslag fra Rørdamudvalget er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne vedrørende fogedsager i den danske retsplejelov går ud på at forlænge insolvente skyldneres fredningsperiode til 1 år.

Endvidere går ændringerne ud på at udvide fogedrettens adgang til at foretage udlæg på rettens kontor uden skyldnerens tilstedeværelse i aktiver registreret i offentlige registre.

Endelig vedrører ændringerne en udvidelse af fogedrettens adgang til at tage stilling til sagens materie i umiddelbare fogedforretninger på rettens kontor samt foretage arrest på rettens kontor uden skyldnerens tilstedeværelse.

Justitsministeriet finder, at ændringerne, der er foretaget i den danske retsplejelov med hensyn til behandlingen af fogedsager med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, med hensyn til behandlingen af fogedsager.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 28 og 29 (retsplejelovens § 547, stk. 1, og § 552, stk. 1).

## 2.8. Affattelsen af domme

### 2.8.1. Gældende ret

Domme og kendelser skal ledsages af grunde, jf. retsplejelovens § 260, stk. 1, 1. pkt.

Domme skal indeholde parternes påstande og en fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer, samt angive de faktiske og retlige omstændigheder, der er lagt vægt på ved sagens afgørelse, jf. retsplejelovens § 261, stk. 1. Domme i civile sager skal endvidere indeholde en gengivelse af parternes anbringender, og domme i straffesager skal endvidere indeholde en gengivelse af tiltalen.

Retsplejelovens § 261 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 218 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og den praksis, der findes herom, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 186.

Det fremgår af forarbejderne til den danske retsplejelovs § 218 a, at bestemmelsen alene fastlægger de grundlæggende rammer for affattelsen af domme, og at der er stor mulighed for individuel variation mellem forskellige retter og forskellige dommere med hensyn til affattelsen af domme, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 646. Hertil kommer, at affattelsen af en dom i høj grad afhænger af omstændighederne i den konkrete sag.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til den danske retsplejelovs § 218 a, at det afhænger af den konkrete sags omstændigheder, hvor omfattende fremstillingen af sagen bør være, og de afgivne forklaringer skal gives, i det omfang det er nødvendigt, for at dommen kan ”stå alene”, dvs. kan forstås af personer, der ikke i øvrigt kender sagen, og som ikke har adgang til sagens dokumenter. Dommen bør derfor altid som minimum indeholde en helt kortfattet gengivelse af forklaringer, som har haft betydning for afgørelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 646.

I straffesager behøver forklaringer, som er lydoptaget, ikke at blive gengivet i retsbogen, jf. retsplejelovens § 716, stk. 2, og når forklaringen ikke er optaget i retsbogen, kan gengivelse af forklaringen i dommens fremstilling af sagen undlades, jf. retsplejelovens § 261, stk. 5. Ankes dommen, skal

forklaringen gengives i retsbogen, og gengivelsen anses som et bilag til dommen, jf. retsplejelovens § 716, stk. 1, nr. 3, og stk. 2.

I Retten på Færøernes domme i borgerlige sager, der ikke har været undergivet kollegial behandling i medfør af retsplejelovens § 9, stk. 3, kan sagsfremstillingen begrænses til en kort angivelse af parternes anbringender, hvis der samtidig gives en udførlig begrundelse for afgørelsen, jf. retsplejelovens § 261, stk. 2. Det skal i givet fald fremgå af dommen, at den ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling. Ankes en dom med en sådan kort sagsfremstilling, skal Retten på Færøerne give en supplerende redegørelse for sagen, og redegørelsen anses som et bilag til dommen, jf. retsplejelovens § 261, stk. 4.

Muligheden for i Danmark at begrænse sagsfremstillingen i byretsdomme i civile retssager blev indført i 1984. Det fremgår af forarbejderne, at baggrunden var, at dommene dengang efter den gennem flere år udviklede tradition som regel var meget fyldige og ud over begrundelsen for resultatet (domspræmisserne) indeholdt en fuldstændig fremstilling af sagens faktiske omstændigheder, herunder af bevisførelsen (partsforklaringer, vidneforklaringer, syns- og skønserklæringer mv.). Arbejdet med udfærdigelse af domme i civile retssager var som følge heraf meget tidskrævende og udgjorde efterhånden med det stigende sagsantal en betydelig belastning af domstolene, jf. Folketingstidende 1983-84, tillæg A, spalte 1615.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at ordningen indebærer, at det normalt vil være tilstrækkeligt i dommen alene at medtage parternes påstande, en kort gengivelse af deres anbringender, domsbegrundelse og domskonklusion, og at det således ikke er nødvendigt at gengive bevisførelsen under sagen (parts- og vidneforklaringer, dokumenter mv.). Om dommen bør affattes i kort form eller på traditionel vis med en fuldstændig sagsfremstilling, skal ifølge forarbejderne afgøres af retten på grundlag af en vurdering af den enkelte sag, og retten skal ved afgørelsen heraf tage hensyn til tilkendegivelser fra parterne.

I praksis indeholder danske byretters og Retten på Færøernes domme i almindelige civile sager som oftest en begrænset sagsfremstilling, som ikke gengiver de afgivne forklaringer og ikke eller kun i begrænset omfang gengiver sagens dokumenter. Hvis der er en forventning om, at dommen vil blive anket, gengiver dommen ofte de afgivne forklaringer, idet der i tilfælde



af anke ellers skal udarbejdes en supplerende redegørelse, som gengiver de afgivne forklaringer.

Den supplerende redegørelse, hvis dommen ankes, skulle ifølge forarbejderne navnlig indeholde en gengivelse af de under sagen afgivne parts- og vidneforklaringer, hvorimod det normalt ikke ville være nødvendigt at referere sagens dokumenter, jf. betænkning nr. 994/1983 side 148. Om parternes procedure, i det omfang den ikke er med i dommen, burde gengives i den supplerende redegørelse, måtte afhænge af sagens karakter.

I praksis indeholder en supplerende redegørelse efter retsplejelovens § 261, stk. 4, alene en gengivelse af de afgivne forklaringer.

### *2.8.2. Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer med hensyn til affattelsen af domme, der som følge af forslag fra Rørdam-udvalget er foretaget i den danske retsplejelov med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne vedrørende affattelsen af domme i den danske retsplejelov går ud på at ændre den gældende generelle regel om affattelsen af domme, sådan at kravet om, at dommen skal indeholde ”en fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer”, ændres til, at dommen skal indeholde ”en kort fremstilling af sagen”.

Ændringerne indebærer, at det fremover generelt vil være tilstrækkeligt, at dommen indeholder en kort fremstilling af sagen, og at det ikke vil være et krav, at dommen gengiver de afgivne forklaringer.

Dommen vil ligesom i dag skulle give en fyldestgørende og forståelig begrundelse for dommens resultat, jf. kravet om at ”angive de faktiske og retlige omstændigheder, der er lagt vægt på ved sagens afgørelse”, der ikke foreslås ændret.

Det vil imidlertid fremover være op til retten i den enkelte sag, hvordan dommen affattes med henblik på at give en sådan fyldestgørende og forståelig begrundelse. Det vil herunder også være valgfrit for retten i den enkelte sag, f.eks. i en særskilt del af dommen at gengive bevisførelsen eller dele af den med henblik på at kunne henvise hertil i dommens præmisser, eller

alternativt ikke at gengive bevisførelsen i en særskilt del af dommen og i stedet indflette så meget heraf i præmisserne, som det er nødvendigt for at give en fyldestgørende og forståelig begrundelse for resultatet, når bevisførelsen ikke er gengivet i en særskilt del af dommen.

Den beskrevne valgfrihed omfatter også mundtlige forklaringer under sagen, sådan at retten i den enkelte sag vil have valgfrihed mellem at gengive forklaringerne i dommen eller at skrive præmisserne, sådan at de dele af forklaringerne, som måtte være nødvendige for at give en fyldestgørende og forståelig begrundelse for resultatet, er indeholdt heri.

Ankes dommen, vil mundtlige forklaringer, som ikke allerede er gengivet i referatform i retsbogen eller dommen, ligesom i dag skulle gengives i referatform i retsbogen til brug for ankesagens behandling.

Som anført ovenfor svarer retsplejelovens § 261 med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 218 a om affattelsen af domme.

Justitsministeriets finder, at ændringerne, der er foretaget i den danske retsplejelov med hensyn til affattelsen af domme med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, med hensyn til affattelsen af domme.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12-14 og 39 (retsplejelovens §§ 261, 262 og 718), og bemærkningerne hertil.

## **2.9. Østre Landsrets sammensætning ved behandling af sager efter retsplejelov for Færøerne**

### *2.9.1. Gældende ret*

I hovedforhandlingen af sager ved Østre Landsret deltager mindst 3 dommere, jf. retsplejelovens § 4, stk. 2. Der skal også deltage mindst tre juridiske dommere, når Østre Landsret afgør en sag på grundlag af en skriftlig procedure, der træder i stedet for en mundtlig hovedforhandling, jf. retsplejelovens §§ 400, 423 og 982, og når landsretten afgør en kæresag i realiteten, jf. §§ 398 og 995.

I nævningsager og domsmandssager deltager tre juridiske dommere, jf. retsplejelovens § 4, stk. 3. Rettens præsident kan bestemme, at der skal deltage en eller flere suppleanter for dommerne, hvis hovedforhandlingen i en nævningsag eller domsmandssag antages at ville blive af længere varighed, jf. retsplejelovens § 1, stk. 2, 2. pkt., og henvisningen til den danske retsplejelovs § 7, stk. 4.

Uden for hovedforhandlingen kan en enkelt dommer handle på rettens vegne, jf. retsplejelovens § 4, stk. 2, 2. pkt.

### *2.9.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om den ændring, der som følge af Rørdam-udvalget er foretaget i den danske retsplejelov i forhold til landsrettens sammensætning med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Ændringen vedrørende landsrettens sammensætning i den danske retsplejelov går ud på at præcisere adgangen for én landsdommer til at træffe afgørelse med henblik på at udvide anvendelsen af denne mulighed i praksis. Der er i den forbindelse foretaget en justering af retsplejelovens ordlyd med henblik på at præcisere, at en landsdommer kan træffe afgørelse om processuelle spørgsmål under forberedelsen af en civil retssag i 1. instans, en ankesag eller en kæresag.

Ændringen indebærer, at én landsdommer vil kunne afvise en anke eller kære f.eks. på grund af fristoverskridelse, manglende tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, manglende retsafgift eller processuelle mangler (eksempelvis mangelfuld ankestævning, udeblivelse fra retsmøde under forberedelsen eller udeblivelse med ekstrakt).

Ændringen indebærer endvidere, at én landsdommer også vil kunne afvise en civil retssag i 1. instans på grund af eksempelvis mangelfuld stævning, manglende retsafgift eller udeblivelse under forberedelsen. Én landsdommer vil også kunne afsige udeblivelsesdom i en civil retssag i 1. instans med summarisk prøvelse. Én landsdommer vil også kunne træffe afgørelse om opsættende virkning eller andre midlertidige afgørelser under forberedelsen.

Der vil derimod fortsat skulle medvirke tre landsdommere i den endelige materielle afgørelse af en civil retssag i 1. instans eller en anke- eller kæresag. Dette gælder også, når sagen afgøres uden mundtlig forhandling, hvilket er udgangspunktet i kæresager og også kan forekomme i ankesager.

Justitsministeriets finder, at ændringen, der er foretaget i den danske retsplejelov med hensyn til landsrettens sammensætning med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, med hensyn til landsrettens sammensætning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (retsplejelovens § 4, stk. 2), og bemærkninger hertil.

## **2.10. Forberedelsen af civile retssager**

### *2.10.1. Gældende ret*

En civil retssag anlægges ved at indlevere en stævning til retten, jf. retsplejelovens § 381.

Efter kvalitetskontrol af sagen lader retten stævningen forkynde for sagsøgte og udleverer samtidig en vejledning til sagsøgte om, hvad sagsøgte bør foretage sig til varetagelse af sine interesser, jf. retsplejelovens § 383. Når stævningen er blevet forkyndt for sagsøgte, pålægger retten sagsøgte at indlevere et svarskrift inden en frist, der i almindelighed skal være på mindst 2 uger, jf. retsplejelovens § 384.

Indleveres der ikke svarskrift, sluttet sagen som altovervejende hovedregel med en udeblivelsesdom, jf. retsplejelovens § 385.

Indleveres der svarskrift, indkalder retten, når sagen behandles efter de almindelige procesregler, parterne til et forberedende møde, medmindre retten finder det overflødigt, jf. retsplejelovens § 386, stk. 1, 1. pkt.

§ 386, stk. 1, 1. pkt., svarer til den danske retsplejelovs § 353, stk. 1, 1. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal fortolkes i

overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 199.

Det fremgår af forarbejderne til den danske retsplejelovs § 353, stk. 1, 1. pkt., at mødet som udgangspunkt skal afholdes senest ca. 3 uger efter indleveringen af svarskriftet, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 5377. I praksis i Danmark indkalder nogle retter til møde samtidig med, at der meddeles frist til svarskrift, mens andre retter indkalder, når svarskrift er modtaget, og endnu andre retter først indkalder efter modtagelse af et senere processkrift. Mødet afholdes typisk 1-4 uger efter indleveringen af svarskriftet, men hvis det bliver nødvendigt at ændre det første mødetidspunkt, vil mødet undertiden først kunne afholdes 6-8 uger eller mere efter modtagelsen af svarskriftet. Mødet gennemføres normalt som et telefonmøde.

Det forberedende møde skal bl.a. bruges til at afklare parternes stilling til sagens faktiske og retlige omstændigheder og spørgsmål, herunder hvilke faktiske omstændigheder der skal være genstand for bevisførelse, jf. retsplejelovens § 386, stk. 5. I det forberedende møde skal retten efter drøftelse med parterne så vidt muligt fastlægge sagens videre forløb, herunder tidsrammerne for en eventuel yderligere forberedelse. Retten skal også så vidt muligt fastsætte tidspunktet for hovedforhandlingen.

Er tidsrammerne for en yderligere forberedelse eller tidspunktet for hovedforhandlingen ikke blevet fastsat på det forberedende møde, skal retten snarest muligt træffe bestemmelse herom, jf. retsplejelovens § 388, stk. 1.

Retten kan ændre tidsrammerne for en yderligere forberedelse eller tidspunktet for hovedforhandlingen, hvis det er påkrævet for at sikre en forsvarlig behandling af sagen, jf. retsplejelovens § 388, stk. 2.

Retten kan indkalde parterne til yderligere forberedende møder, hvis der er særlig anledning til det, og retten kan når som helst under forberedelsen bestemme, at en part skal indlevere et processkrift om et bestemt spørgsmål, jf. retsplejelovens § 389.

Retten kan bestemme, at parterne skal indlevere et endeligt påstandsdokument før hovedforhandlingen, og retten kan opfordre parterne til at indlevere et sammenfattende processkrift, jf. retsplejelovens § 391, stk. 1 og 2.

§ 391, stk. 1 og 2, svarer til den tidligere gældende danske retsplejelovs § 357, stk. 1 og 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1255 af 16. december 2017, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Det fremgår af forarbejderne til den danske retsplejelovs § 357, stk. 1 og 2, at endelige påstandsdokumenter og sammenfattende processkrifter i givet fald som udgangspunkt bør indleveres af begge parter samtidig og senest 14 dage før hovedforhandlingen, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 5382. I praksis i Danmark pålægger retten næsten altid parterne i almindelige civile retssager at indlevere endelige påstandsdokumenter 14 dage før hovedforhandlingen, hvorimod retten sjældent opfordrer parterne til at indlevere sammenfattende processkrifter.

De beskrevne regler om den videre forberedelse efter indleveringen af svarskrift gælder ikke i småsagsprocessen, jf. retsplejelovens § 445. I småsagsprocessen forbereder retten sagen. Under forberedelsen bringes parternes stilling til sagens faktiske og retlige omstændigheder på det rene, og det søges derunder klargjort, hvilke omstændigheder der ikke bestrides, og hvilke der skal være genstand for bevisførelse. Det søges endvidere klargjort, hvilken bevisførelse der skal finde sted. Retten kan indkalde parterne til et retsmøde under forberedelsen. Retten udarbejder en fortegnelse over parternes påstande, anbringender og beviser, medmindre retten finder det forsvarligt at afholde hovedforhandling på det foreliggende grundlag.

Samlet set er indholdet af forberedelsen i almindelige civile sager og i småsagsprocessen nogenlunde det samme, men i småsagsprocessen har retten et større ansvar for sagens forberedelse, herunder for at udarbejde en fortegnelse over parternes påstande, anbringender og beviser.

Fælles for den almindelige proces og småsagsprocessen er, at hvis retten ikke har bestemt andet, anses sagsforberedelsen for sluttet 4 uger før det tidspunkt, hvor hovedforhandlingen er bestemt til at begynde, jf. retsplejelovens § 390. Retsvirkningen heraf er, at adgangen til at fremsætte nye påstande, anbringender og beviser begrænses, jf. retsplejelovens § 392.

Retsplejelovens kapitel 43 og § 445 om sagens forberedelse er rammebestemmelser, der angiver hvad henholdsvis retten eller parterne enten skal eller kan gøre. Parterne i en civil sag har herudover en generel pligt til at fremme sagen med fornøden hurtighed, jf. retsplejelovens § 366. Parter kan

pålægges at bære omkostninger, som de har forårsaget ved ikke at opfylde denne pligt, jf. retsplejeloven § 346, stk. 2.

#### *2.10.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer, der som følge af anbefalinger fra Retsplejerådet er foretaget i den danske retsplejelov med hensyn til forberedelsen af civile retssager, også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne af den danske retsplejelov vedrører bl.a. reglerne om indlevering af svarskrift og går i den forbindelse ud på, at svarskrift fremover som udgangspunkt skal indleveres inden en af retten fastsat frist på i almindelighed 4 uger. I familieretlige sager og i den forenkledte proces (tidligere småsagsprocessen) skal svarskrift dog uændret indleveres inden en af retten fastsat frist på i almindelighed mindst 2 uger.

Endvidere vedrører ændringerne reglerne om forberedelsens slutning og går i den forbindelse ud på, at forberedelsen fremover anses for sluttet 8 uger før det af retten fastsatte tidspunkt for hovedforhandlingen, hvis retten ikke har truffet anden bestemmelse.

Justitsministeriet finder, at ændringerne, der er foretaget i den danske retsplejelov med hensyn til forberedelsen af civile sager med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre reglerne i retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, med hensyn til indlevering af svarskrift og forberedelsens slutning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18, 19 og 22 (retsplejelovens § 384, stk. 1, og § 390, stk. 1), og bemærkninger hertil.

### **2.11. Parts- og vidneforklaringer via video- og telefonforbindelse**

#### *2.11.1. Gældende ret*

Vidneforklaring afgives som udgangspunkt for den ret, ved hvilken sagen behandles, jf. retsplejelovens § 221, stk. 1, 1. pkt. Dette er i overensstemmelse med princippet om bevisumiddelbarhed, hvorefter beviser føres umiddelbart for den dømmende ret.

Retten kan bestemme, at et vidne skal afgive forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det findes hensigtsmæssigt og forsvarligt, herunder hvis særlige hensyn til vidnet taler derfor, jf. retsplejelovens § 221, stk. 2.

Retten kan endvidere bestemme, at et vidne skal afgive forklaring ved anvendelse af telekommunikation uden billede, hvis det vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, at forklaringen afgives i retten eller ved anvendelse af telekommunikation med billede, og afgivelse af forklaring ved anvendelse af telekommunikation uden billede findes forsvarlig, jf. retsplejelovens § 221, stk. 3.

§ 221, stk. 2 og 3, svarer til den danske retsplejelovs § 174, stk. 2 og 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Det fremgår af forarbejderne til den danske retsplejelovs § 174, stk. 2 og 3, at ved afgørelsen af, om en vidneforklaring kan afgives ved anvendelse af telekommunikation, og om det i givet fald skal ske med eller uden billede, bør retten for det første lægge afgørende vægt på parternes og vidnets stilling til spørgsmålet, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 5359-5360.

Ved afgørelsen af, om afgivelse af forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede er hensigtsmæssig, må der dernæst foretages en konkret afvejning mellem fordelene herved over for ulempen ved, at vidnet ikke møder umiddelbart for den dømmende ret. Har vidnet langt til den dømmende ret, taler det for, at telekommunikation er hensigtsmæssig. Er der tale om et hovedvidne, taler det væsentligt imod, at telekommunikation er hensigtsmæssig.

Ved afgørelsen af, om afgivelse af forklaring ved anvendelse af telekommunikation uden billede (telefon) kan tillades, fordi fremmøde i retten eller anvendelse af telekommunikation med billede vil være forbundet med



uforholdsmæssige vanskeligheder, må der tilsvarende ske en afvejning mellem disse vanskeligheder og vidnets betydning for sagen. Der skal væsentligt mere til, før telekommunikation uden billede kan tillades. Afgivelse af forklaring ved anvendelse af telekommunikation uden billede bør i det hele taget have undtagelsens karakter, og hvis en protest mod en sådan afhøring er rimeligt begrundet, bør retten ikke give tilladelse. Blandt rimelige begrundelser kan nævnes, at modparten selv er skyld i, at vidnet ikke er blevet indkaldt til at afgive forklaring enten ved fremmøde i retten eller ved anvendelse af en videoforbindelse. Som eksempel på, hvornår en afhøring ved anvendelse af telekommunikation uden billede omvendt kan være velbegrunderet, kan nævnes supplerende spørgsmål til et vidne eller en syns- og skønsmand, som allerede har afgivet forklaring, men hvor der uforudset opstår behov for en afklaring af enkelte yderligere spørgsmål.

Også ved afgørelsen af, om afgivelse af forklaring ved anvendelse af telekommunikation er forsvarlig, vil vidnets betydning for sagen indgå som et væsentligt moment. Endvidere vil der også på dette punkt være væsentlig forskel på telekommunikation med og uden billede. I en straffesag vil det formentlig aldrig være forsvarligt, at en vidneforklaring af afgørende betydning for sagen afgives ved anvendelse af telekommunikation uden billede. Tilsvarende gælder, at i civile sager bør det kun med begge parter samtykke komme på tale, at en vidneforklaring af afgørende betydning for sagen afgives ved anvendelse af telekommunikation uden billede, jf. jf. Folketings-tidende 2005-06, tillæg A, side 5360.

Det fremgår supplerende af forarbejderne til en lovændring i 2018, der indsatte ordene ”herunder hvis særlige hensyn til vidnet taler herfor” i den danske retsplejelovs § 174, stk. 2, at princippet om bevisumiddelbarhed tilsagde, at det fortsat bør være udgangspunktet, at vidner møder i retten og afgiver forklaring umiddelbart for den dømmende ret under hovedforhandlingen, jf. Folketingstidende 2017-18, L 158 som fremsat, side 10 og 13. Det gjaldt særligt, hvis der er tale om centrale vidner, hvis tilstedeværelse i retten kan være afgørende for rettens muligheder for at bedømme sagen og nå frem til den materielt rigtige afgørelse.

Det forudsattes i forlængelse heraf, at retten ved afgørelsen af, om vidneforklaring kan afgives ved anvendelse af telekommunikation med billede, fortsat foretager en konkret afvejning mellem fordelene ved denne afhøringsform over for ulempen ved, at vidnet ikke møder umiddelbart for den dømmende ret.

I den forbindelse skulle der bl.a. lægges vægt på hensynet til vidnets tryghed, og det skulle indgå i vurderingen, om anvendelse af telekommunikation med billede kan begrænse risikoen for, at vidnet vil afholde sig fra at afgive en sandfærdig forklaring af frygt for repressalier.

Herudover ville det som hidtil tale for, at telekommunikation er hensigtsmæssig, hvis vidnet har langt til den dømmende ret, mens det vil tale væsentligt imod anvendelse af telekommunikation, hvis der er tale om et centralt vidne.

Retsplejelovens § 221 finder tilsvarende anvendelse på forklaringer, der afgives af syns- og skøns mænd eller parter i civile retssager, jf. retsplejelovens §§ 252 og 336.

Retten kan tillade, at en part i en fogedsag deltager ved anvendelse af telekommunikation i et retsmøde, hvor der ikke skal være mundtlig forhandling om et omtvistet spørgsmål, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig, jf. retsplejelovens § 563, stk. 1. Retten kan tillade, at en part deltager ved anvendelse af telekommunikation i et retsmøde, hvor der skal være mundtlig forhandling om et omtvistet spørgsmål, medmindre sådan deltagelse er uhensigtsmæssig. Retten kan tillade, at en part, der ikke er repræsenteret i retten, deltager ved anvendelse af telekommunikation i et retsmøde, hvor der skal være mundtlig forhandling om et omtvistet spørgsmål, hvis sådan deltagelse af særlige grunde er hensigtsmæssig. Når fogedretten i medfør af retsplejelovens § 554 afkræver skyldneren de oplysninger, som fogedretten finder nødvendige til gennemførelse af tvangsfuldbyrdelsen, skal skyldneren i givet fald deltage ved anvendelse af telekommunikation med billede.

Retten kan tillade, at sigtede deltager i et retsmøde med henblik på afgørelse som tilståelsessag, eller at tiltalte deltager i hovedforhandlingen, ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis tiltaltes tilstedeværelse i retten ikke er nødvendig, og der alene bliver spørgsmål om bøde eller fængsel indtil 1 år, konfiskation, rettighedsfrakendelse, tvangsbøder eller erstatning, jf. retsplejelovens § 877, stk. 8, og § 904, stk. 1. Dette gælder dog ikke i nævningsager, jf. retsplejelovens § 939, stk. 2.

Retsplejelovens § 239 fastsætter regler om gennemførelse af forklaringer for retten ved anvendelse af telekommunikation med billede.

Bestemmelsen gælder direkte for vidneforklaringer, men finder tilsvarende anvendelse på forklaringer afgivet af parter, herunder sigtede/tiltalte i en straffesag, og syns- og skønsmænd, jf. retsplejelovens § 252, § 256, stk. 2, jf. § 252, § 336, § 766, stk. 1, § 767, stk. 1, § 877, stk. 8, og § 904, stk. 3. Bestemmelsen gælder endvidere, når fogedretten i medfør af retsplejelovens § 554 afkræver skyldneren de oplysninger, som fogedretten finder nødvendige til gennemførelse af tvangsfuldbyrdelsen, jf. retsplejelovens § 563, stk. 4.

Det følger af retsplejelovens § 239, stk. 2-5, at den, der skal afgive forklaring, skal indkaldes til at møde for 1) en ret, 2) en offentlig myndighed, som Domstolsstyrelsen har bemyndiget til at stille kommunikationsmidler til rådighed for telekommunikation med billede i retssager, eller 3) en fysisk eller juridisk person, som Domstolsstyrelsen har autoriseret til at stille kommunikationsmidler til rådighed for telekommunikation med billede i retssager.

Det følger af retsplejelovens § 239, stk. 6, at retten kan tillade, at et vidne, der befinder sig i udlandet, afgiver forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis forklaringen skønnes at kunne afgives under lige så betryggende former som en forklaring, der som anført afgives for en ret, en bemyndiget myndighed eller en autoriseret person.

### *2.11.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om den ændring, der som følge af en anbefaling fra Retsplejerådet er foretaget i den danske retsplejelov i forhold til parts- og vidneforklaringer via videoforbindelse med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Ændringen i den danske retsplejelov går ud på at give retten mulighed for, når parterne er enige om det, at tillade, at en part eller et vidne i en civil sag afgiver forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede uden at møde for en ret eller et andet godkendt sted.

Justitsministeriet finder, at en sådan ændring også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelov for Færøerne, på samme måde, som den danske retsplejelov blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, med hensyn til fremgangsmåden for parts- og vidneforklaringer, der gennemføres via en videoforbindelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 (retsplejelovens § 239, stk. 7), og bemærkninger hertil.

## **2.12. Andre forenklinger mv.**

### *2.12.1. Undtagelse til den obligatoriske inhabilitetsregel for dommere*

#### *2.12.1.1. Gældende ret*

Retsplejelovens § 92, stk. 5, indeholder en obligatorisk inhabilitetsregel for dommere. Det fremgår af bestemmelsen, at ingen må deltage som dommer under hovedforhandlingen i en straffesag, hvis den pågældende vedrørende det forhold, som tiltalen angår, har truffet afgørelse om at undtage materiale fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt i medfør af § 735 eller har truffet anden afgørelse, hvor der har været fremlagt oplysninger, der efter § 735 er undtaget fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt.

Retsplejelovens § 735 giver mulighed for, at retten efter anmodning fra politiet kan bestemme, at de almindelige regler om forsvarerens og sigtedes ret til aktindsigt fraviges, hvis det er påkrævet af hensyn til fremmede magter, statens sikkerhed, sagens opklaring, tredjemands liv eller helbred, efterforskning af en anden verserende sag om en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller som udgør en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitler 12 eller 13, eller beskyttelse af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder.

Retsplejelovens §§ 92 og 735 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs §§ 60 og 729 c, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 168 og 236.

Det fremgår af forarbejderne til den obligatoriske inhabilitetsregel i den danske retsplejelovs § 60, stk. 5, at baggrunden herfor er, at den dommer, der har truffet afgørelse om, hvorvidt der kan undtages materiale fra

forsvarerens adgang til aktindsigt, ikke bør deltage som dommer under hovedforhandlingen i den senere straffesag, da dommeren på baggrund af sit forudgående kendskab til sagen vil være i besiddelse af oplysninger, som forsvareren ikke kender. Det samme gør sig gældende, hvis dommeren har truffet afgørelse om eksempelvis foretagelse af et indgreb i meddelelshemmeligheden, og der i forbindelse hermed har været fremlagt oplysninger, der efter den danske retsplejelovs § 729 c er undtaget forsvarerens adgang til aktindsigt. Der henvises til Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 6731.

#### *2.12.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer, der i øvrigt, dvs. ud over ændringer som følge af forslag fra Rørdam-udvalget og Retsplejerådet, er foretaget i den danske retspleje ved lov nr. 661 af 11. juni 2024 med henblik på at effektivisere retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne af den danske retsplejelov vedrører bl.a. indsættelsen af en undtagelse til inhabilitetsreglen i § 60, stk. 5, sådan at dommeren ikke skal anses som inhabil, hvis undtagelsen af materialet fra forsvareren og sigtedes aktindsigt er ophørt før hovedforhandlingen.

Det fremgår af forarbejderne til ændringen af den danske retsplejelovs § 60, stk. 5, at baggrunden for ændringen er, at inhabilitetsreglen i den danske retsplejelovs § 60, stk. 5, er begrundet i, at en dommer, der deltager i hovedforhandlingen og dermed er med til at afgøre sagen, ikke bør have kendskab til oplysninger, som forsvareren ikke kender. Dette hensyn gør sig ikke gældende, hvis det materiale, som dommeren tidligere har besluttet at undtage fra forsvarerens og sigtedes aktindsigt, eller som dommeren i forbindelse med en anden afgørelse har fået forelagt, i sin helhed er blevet frigivet før hovedforhandlingen, så det ikke længere er undtaget fra forsvarerens og sigtedes aktindsigt. I denne situation vil dommeren ikke have kendskab til oplysninger, som forsvareren ikke kender, og der er ikke nogen grund til, at dommeren obligatorisk skal anses som inhabil, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, side 43.

Justitsministeriet finder af samme grunde, at en sådan ændring også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelovens § 92, stk. 5, på samme måde som den danske retsplejelovs § 60, stk. 5, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2025.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 (retsplejelovens § 92, stk. 5), og bemærkningerne hertil.

### *2.12.2. Indgivelse af klager over domstolsjurister og anmodninger om genoptagelse af straffesager til Den Særlige Klageret på særlige blanketter*

#### *2.12.2.1. Gældende ret*

Den Særlige Klageret behandler og påkender bl.a. begæringer om genoptagelse af en straffesag og klager over utilbørlig eller usømmeligt forhold fra en dommers side, jf. retsplejelovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 5, § 75 og kapitel 99.

Det fremgår af retsplejelovens § 75, stk. 1, at enhver, der anser sig krænket ved utilbørligt eller usømmeligt forhold fra en dommers side under udøvelsen af dennes embedsvirksomhed, kan indgive klage herover til Den Særlige Klageret. Klagen skal indgives, inden 4 uger efter at klageren er blevet bekendt med det forhold, som giver anledning til klagen. Klageretten kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, når særlige forhold taler herfor.

Afvises klagen ikke straks, anmoder Den Særlige Klageret vedkommende dommer om en erklæring om det påklagede forhold, jf. retsplejelovens § 75, stk. 3.

Herefter har parterne lejlighed til skriftligt at fremkomme med de bemærkninger, som det oplyste giver anledning til, jf. retsplejelovens § 75, stk. 4.

Findes klagen ubegrundet, afviser klageretten sagen, jf. retsplejelovens § 75, stk. 5.

Findes klagen begrundet, kan klageretten udtale sin misbilligelse af dommerens adfærd eller pålægge denne en disciplinær bøde, jf. retsplejelovens § 75, stk. 6. Findes det forhold, som dommeren har udvist, at være af graverende karakter, eller er dommeren tidligere ved klageretten blevet dømt for forhold af sådan karakter, kan dommeren afsættes.

Lyder Den Særlige Klagerets dom på afsættelse, eller har der været nedlagt påstand herom, kan dommen indbringes for Højesteret efter reglerne om anke, i andre tilfælde efter reglerne om kære i civile sager, dog således at mindst fem dommere deltager i påkendelsen, jf. retsplejelovens § 75, stk. 8.

Det fremgår af retsplejelovens § 87, at bestemmelsen i retsplejelovens § 75 om klage over dommeres adfærd finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fuldmægtige (dommerfuldmægtige og retsassessorer), midlertidigt beskikkede dommere, tilkaldedommere og sagkyndige retsmedlemmer.

Retsplejelovens § 1001 indeholder regler om genoptagelse af en straffedom på begæring af domfældte, når

1) nye oplysninger tilvejebringes, og det skønnes antageligt, at disse, om de havde foreligget under sagen, kunne have bevirket frifindelse eller anvendelse af en væsentlig mildere straffebestemmelse,

2) falske forklaringer eller erklæringer er afgivne under sagen af vidner eller skønsmænd, eller falske eller forfalskede dokumenter er benyttede under samme, eller noget strafbart forhold, sigtende til at påvirke eller bestemme sagens udfald, er udvist af nogen, der i medfør af sit embede eller offentligt hverv har medvirket ved sagens behandling, og det skønnes antageligt, at sådant kan have bevirket eller medvirket til domfældelsen, eller

3) der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, der gør det overvejende sandsynligt, at de foreliggende bevisligheder ikke har været rigtigt bedømt.

Det fremgår af retsplejelovens § 1003, stk. 1, at begæring om genoptagelse fremsættes over for Den Særlige Klageret. Begæringen skal indgives skriftligt og angive de omstændigheder, hvorpå den støttes, og de beviser, som formenes at skulle give sagen et andet udfald, jf. § 1003, stk. 2. Er tiltalte fængslet, kan begæringen fremsættes mundtligt til byrettens retsbog eller fængselsbestyrerens bog. Er begæringen støttet på nogen sådan grund som nævnt i § 1000, stk. 1, nr. 2, skal den så vidt muligt være ledsaget af udskrift af en over den pågældende afsagt straffedom. Udskrift af den tidligere dom bør medfølge.

Findes i begæringen ingen grund opgivet, som efter loven kan bevirke genoptagelse, eller findes de påberåbte omstændigheder eller bevisligheder åbenbart betydningsløse, kan Den Særlige Klageret straks ved kendelse

afvise begæringen, jf. retsplejelovens § 1004, stk. 1. Finder retten ikke anledning til sådan afvisning, giver den, for så vidt der ikke allerede med begæringen er forelagt den en erklæring fra modparten, som efter omstændighederne skønnes fyldestgørende, denne lejlighed til at udtale sig skriftligt eller mundtligt, jf. § 1004, stk. 2.

Den Særlige Klageret afgør ved kendelse, om begæringen skal tages til følge eller forkastes, jf. retsplejelovens § 1006. Tages den til følge, går kendelsen ud på, at ny hovedforhandling skal finde sted. Er domfældte død, skal retten altid uden ny hovedforhandling enten forkaste begæringen om genoptagelse eller afsige dom, hvorved den ældre dom ophæves.

Den Særlige Klagerets sekretariatsopgaver udføres af Højesteret, jf. den danske retsplejelovs 1 a, stk. 5.

#### *2.12.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer, der i øvrigt, dvs. ud over ændringer som følge af forslag fra Rørdam-udvalget og Retsplejerådet, er foretaget i den danske retspleje ved lov nr. 661 af 11. juni 2024 med henblik på at effektivisere retsplejen, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringerne af den danske retsplejelov vedrører bl.a. indførelse af regler om, at klager over domstolsjurister og anmodninger fra en domfældt om genoptagelse af en straffesag skal indgives på en blanket, som udfærdiges af Domstolsstyrelsen.

Baggrunden for ændringen af den danske retsplejelov er på dette punkt et forslag fra Højesteret, der ifølge forarbejderne til ændringen har henvist til, at Den Særlige Klageret modtager sådanne klager og anmodninger direkte fra den part, der ønsker sagen behandlet af Den Særlige Klageret. Højesteret har anført, at en meget stor del af henvendelserne i dag ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at kunne danne grundlag for en sagsbehandling, og at en stor del af henvendelserne indeholder mange oplysninger, der ikke er relevante for sagsbehandlingen. Højesteret har i forlængelse heraf anført, at det vil være en effektivisering af Den Særlige Klagerets sagsbehandling at få etableret en obligatorisk blanketløsning, der sikrer, at Den Særlige Klageret fra start modtager alle de nødvendige oplysninger i en samlet og enkel form. Den materielle sagsbehandling kan derved straks begynde, og sagen



sendes i høring eller fordeles til en juridisk sagsbehandler, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, side 44-45.

Justitsministeriet finder, at der af samme grunde bør indføres tilsvarende regler for Færøerne, sådan at klager over domstolsjurister og anmodninger fra en domfældt om genoptagelse af en straffesag skal indgives på en blanket, som udfærdiges af Domstolsstyrelsen.

Det foreslås på den baggrund at ændre regler herom i retsplejelov for Færøerne på samme måde, som den danske retsplejelov på dette punkt blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 73 (retsplejelovens § 75, stk. 1, og § 1003, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

### *2.12.3. Hovedforhandling i tilknytning til et forberedende møde*

#### *2.12.3.1. Gældende ret*

Det fremgår af retsplejelovens § 387, at retten kan bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, hvis parterne samtykker heri, sagen findes tilstrækkeligt oplyst og også i øvrigt er egnet til straks at hovedforhandles, herunder at begge parter af retten skønnes at have tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser. Bestemmelsen gælder i sager i 1. instans.

Retsplejelovens § 387 svarer til den danske retsplejelovs § 353 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil.

Det fremgår af forarbejderne til den danske retsplejelovs § 353 a, at en adgang for retten til at bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, kan have en berettigelse ved mindre, ukomplicerede sager uden vidneførsel. Hvis parterne skal afgive forklaring, forudsætter det dog, at parterne er til stede eller hurtigt kan møde op. Da mange forberedende møder afholdes som telefonmøder, forudsætter fremrykkelse af hovedforhandlingen endvidere, at retten tillader deltagelse i hovedforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation efter retsplejelovens § 365, stk. 4 og 5. Der henvises til Folketingstidende 2023-14, tillæg A, L 178 som fremsat, side 23.

### *2.12.3.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om de ændringer med hensyn til hovedforhandling i tilknytning til et forberedende retsmøde, der er foretaget i den danske retsplejelov ved lov nr. 1464 af 10. december 2024, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Der er på dette punkt tale om en ændring af den danske retsplejelovs § 353 a, sådan at retten kan bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, enten hvis parterne samtykker heri, eller hvis sagen findes tilstrækkeligt oplyst og også i øvrigt er egnet til straks at hovedforhandles.

Ændringen af den danske retsplejelov indebærer ifølge forarbejderne, at retten fremover altid vil kunne bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, hvis parterne samtykker heri. Retten vil således ikke være forpligtet til selvstændigt at vurdere, om sagen er tilstrækkeligt oplyst og i øvrigt egnet til straks at hovedforhandles, hvis parterne er enige herom. Ændringen indebærer dernæst, at retten fremover vil kunne bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, uden at parterne samtykker, hvis sagen findes tilstrækkeligt oplyst og også i øvrigt egnet til straks at hovedforhandles, herunder at begge parter af rettens skønnes at have tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser. Der kan generelt henvises til Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 22 som fremsat, side 24-25.

Justitsministeriet finder, at ændringen af den danske retsplejelovs § 353 a med hensyn til at udvide rettens mulighed for at bestemme, at hovedforhandling skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, med henblik på at forenkle retsplejen, også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelovens § 387 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 353 a blev ændret ved lov nr. 1464 af 10. december 2024.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 (retsplejelovens § 387), og bemærkningerne hertil.

#### *2.12.4. Fristen for at indlevere nye bevisdokumenter i ankesager*

##### *2.12.4.1. Gældende ret*

Retsplejelovens kapitel 46 angår anke i civile sager. Kapitlet indeholder regler om adgangen til anke (§§ 402-407), krav til ankestævning og svarskrift (§§ 408-412) og behandlingen af ankesagen i øvrigt (§§ 413-424).

Det fremgår af retsplejelovens § 413, at retten bestemmer, om forberedelsen af anken skal fortsætte ved udveksling af yderligere processkrifter eller afholdelse af retsmøder, eller om forberedelsen skal sluttes, og sagen straks berammes til hovedforhandling. De trufne bestemmelser kan senere ændres.

Det fremgår af retsplejelovens § 415, at dokumenter, som en part ønsker at påberåbe sig, men som ikke tidligere er fremsendt, samt meddelelse om andre beviser, som en part ønsker at føre under hovedforhandlingen, men som ikke er angivet i partens processkrifter, skal sendes til retten snarest muligt og ikke senere end 2 uger før hovedforhandlingen. Afgøres sagen i medfør af § 423 uden mundtlig hovedforhandling, skal dokumenter som nævnt i 1. pkt. sendes til retten snarest muligt og senest 2 uger før fristen for indlevering af det første procedureindlæg.

Det fremgår af retsplejelovens § 416, at retten kan tillade en part at føre beviser, som ikke er angivet i overensstemmelse med § 415, såfremt overskridelse af fristen må anses for undskyldelig.

##### *2.12.4.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om ændringen med hensyn til fristen for at indlevere nye bevisdokumenter i ankesager, der er foretaget i den danske retsplejelov ved lov nr. 1464 af 10. december 2024, også er relevante at gennemføre for Færøerne.

Ændringen vedrører den danske retsplejelovs § 380, stk. 1, og går ud på at dokumenter, som en part ønsker at påberåbe sig, men som ikke tidligere er fremsendt, samt meddelelse om andre beviser, som en part ønsker at føre under hovedforhandlingen, men som ikke er angivet i partens processkrifter, skal sendes til retten snarest muligt og ikke senere end 8 uger før hovedforhandlingen. Afgøres sagen i medfør af § 387 uden mundtlig

hovedforhandling, skal dokumenter som nævnt i 1. pkt. sendes til retten snarest muligt og senest 8 uger før fristen for indlevering af det første procedurreindlæg.

Baggrunden for ændringen af den danske retsplejelov er på dette punkt et forslag fra Højesteret, der ifølge forarbejderne til ændringen af den danske retsplejelovs § 380, har anført, at af hensyn til Højesterets forberedelse af hovedforhandlingen og den efterfølgende votering skal parterne typisk indlevere sammenfattende processkrift og ekstrakt m.v. 2 uger før hovedforhandlingen. Det vil derfor være meget uhensigtsmæssigt, hvis en part med henvisning til den danske retsplejelovs § 380, stk. 1, påberåber sig nye beviser 2 uger før hovedforhandlingen, da modparten da ikke kan nå at afgive sine eventuelle bemærkninger hertil. Der ses imidlertid ikke at være hjemmel til at afskære en sådan sen bevisførelse. Højesteret kan desuden i visse tilfælde have behov for, at forberedelsen sluttet tidligere end sædvanligt, f.eks. når retten skal gennemføre prøvevoteringer, da den prøvevoterende traditionelt får adgang til den færdigforberedte sag senest 8 uger før hovedforhandlingen. Højesteret foreslog på den baggrund, at der indføres en regel om forberedelsens slutning svarende til reglen herom for 1. instanssager i den danske retsplejelovs § 356, jf. Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 22 som fremsat, side 25-26.

Justitsministeriet finder, at ændringen af den danske retsplejelovs § 380, stk. 1, med hensyn til fristen for at indlevere nye bevisdokumenter i ankesager også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelovens § 415, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 380, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 1464 af 10. december 2024.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 24 (retsplejelovens § 415, stk. 1), og bemærkningerne hertil.

#### *2.12.5. Skriftlig behandling af sager om midlertidige forbud og påbud*

##### *2.12.5.1. Gældende ret*

Retsplejelovens kapitel 50 indeholder regler om midlertidige afgørelser om forbud og påbud i en civil sag.

Reglerne går ud på, at retten efter reglerne i dette kapitel ved et forbud eller påbud kan bestemme, at private og repræsentanter for stat, hjemmestyre og kommune i disses egenskab af parter i private retsforhold skal foretage, undlade eller tåle bestemte handlinger, jf. retsplejelovens § 450, stk. 1.

Forbud eller påbud kan meddeles, hvis den part, der anmoder om meddelelse af forbuddet eller påbuddet, godtgør eller sandsynliggør, 1) at parten har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet eller påbuddet, 2) at modpartens adfærd nødvendiggør, at der meddeles forbud eller påbud, og 3) at partens mulighed for at opnå sin ret vil forspildes, hvis parten henvises til at afvente tvistens retlige afgørelse, jf. retsplejelovens § 452.

Det følger af retsplejelovens § 455, at anmodning om meddelelse af forbud eller påbud skal opfylde kravene til stævninger i retsplejelovens § 381.

Anmodningen om meddelelse af forbud eller påbud behandles i et retsmøde, hvor den fornødne bevisførelse finder sted, jf. retsplejelovens § 456, stk. 1. Retten kan afskære bevisførelse, som findes uforenelig med hensynet til forretningens fremme.

Retten underretter så vidt muligt modparten om tid og sted for mødet, jf. retsplejelovens § 456, stk. 3. Underretning kan dog undlades, hvis retten finder det ubetænkeligt at afholde mødet uden forudgående meddelelse til modparten, eller hvis det må antages, at formålet med forbuddet eller påbuddet vil forspildes, hvis modparten underrettes.

Det følger af retsplejelovens § 457, stk. 3, at retsplejelovens § 399, stk. 4 og 5, om deltagelse i hovedforhandlingen af en civil retssag ved anvendelse af telekommunikation finder tilsvarende anvendelse under et retsmøde om nedlæggelse af forbud eller påbud.

Det fremgår af retsplejelovens § 400, at retten i civile retssager med parternes samtykke kan bestemme, at sagen afgøres uden mundtlig hovedforhandling, når særlige grunde taler derfor. Denne regel er ikke gjort tilsvarende anvendelig i sager om forbud og påbud.

#### *2.12.5.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om ændringen med hensyn til skriftlig behandling af sager om midlertidige forbud

og påbud, der er foretaget i den danske retsplejelov ved lov nr. 1464 af 10. december 2024, også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Ændringen af den danske retsplejelov går ud på, at der gives mulighed for behandling af sager vedrørende midlertidige forbud eller påbud på skriftligt grundlag ved indsættelse af en ny § 431 i den danske retsplejelovs kapitel 40.

Baggrunden for ændringen af den danske retsplejelov er ifølge forarbejderne, at Justitsministeriet i forbindelse med forberedelsen af forhandlingen om en flerårsaftale for domstolenes økonomi 2024-2027 modtog et forslag fra en byret om at indføre mulighed for at behandle sager om midlertidige forbud og påbud på skriftligt grundlag svarende til, hvad der er gældende i civile retssager efter den danske retsplejelovs § 366, stk. 1 og 2.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at den nye bestemmelse i § 431 i den danske retsplejelov er udformet med tilsvarende betingelser som ved førsteinstanssager efter den danske retsplejelovs § 366, stk. 1 og 2. Videre fremgår det, at rettens beslutning om at undlade at afholde et mundtligt retsmøde kun kan ske efter en konkret vurdering af, om det er nødvendigt at afholde et mundtligt retsmøde, og at et mundtligt retsmøde normalt vil være påkrævet, hvis bevisførelsen i form af forklaringer har væsentlig betydning for sagen, eller hvis sagen er meget kompliceret. Det fremgår endvidere, at det i vurderingen af, om et mundtligt retsmøde er nødvendigt, må indgå, om sagen har særlig offentlig interesse.

Det er ved indsættelsen af § 431 i den danske retsplejelov forudsat, *at* beføjelsen til at undlade at afholde et mundtligt retsmøde vil blive anvendt med varsomhed, idet der efter bestemmelsen skal være særlige grunde, der taler for det, og *at* det kræver parternes samtykke at undlade at afholde mundtligt retsmøde.

Der kan generelt henvises til Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 22 som fremsat, side 27.

Justitsministeriet finder, at ændringen af den danske retsplejelov med hensyn til indførelsen af muligheden for skriftlig behandling af sager om midlertidige forbud og påbud også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse i retsplejelovens kapitel 50 på samme måde, som der blev indsat en ny § 431 i den danske retsplejelov ved lov nr. 1464 af 10. december 2024.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 27 (retsplejelovens § 469 a), og bemærkningerne hertil.

#### *2.12.6. Forhøjelse af aldersgrænsen for tilkaldedommere fra 72 til 74 år*

##### *2.12.6.1. Gældende ret*

Retsplejelovens § 81 angår muligheden for at tilkalde en pensioneret dommer til at virke som dommer ved Retten på Færøerne i en nærmere bestemt periode. Efter § 81, stk. 1, 2. pkt., kan tilkaldeperioden kun under særlige omstændigheder forlænges ud over dommerens fyldte 72. år.

##### *2.12.6.1. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Justitsministeriet har i dialog med Færøernes landsstyre overvejet, om den ændring med hensyn til forhøjelsen af aldersgrænsen for tilkaldedommere, der er foretaget i den danske retsplejelovs § 51 e ved lov nr. 1553 af 12. december 2023, også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Ændringen af den danske retsplejelovs § 51 e indebærer, at aldersgrænsen for, hvornår en pensioneret dommer som udgangspunkt kan være tilkaldt til at virke som dommer ved et embede, forhøjes fra 72 år til 74 år. I kraft af henvisningen til § 51 e i den danske retsplejelovs § 54, stk. 3, finder den forhøjede aldersgrænse for tilkaldedommere tilsvarende anvendelse med hensyn til tilkaldelse af pensionerede fuldmægtige ved domstolene (dommerfuldmægtige og retsassessorer).

Justitsministeriet finder, at ændringen af den danske retsplejelov med hensyn til forhøjelse af aldersgrænsen for tilkaldedommere fra 72 til 74 år også er relevant at gennemføre for Færøerne.

Det foreslås på den baggrund at ændre retsplejelovens § 81, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 51 e blev ændret ved lov nr. 1553 af 12. december 2023.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 (retsplejelovens § 81, stk. 1), og bemærkningerne hertil.

### **3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**

Lovforslaget forventes at medføre begrænsede merudgifter på Justitsministeriets område, som vil kunne holdes inden for Justitsministeriets eksisterende ramme.

### **4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

### **5. Administrative konsekvenser for borgerne**

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

### **6. Klimamæssige konsekvenser**

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

### **7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser**

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

### **8. Forholdet til EU-retten**

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

### **9. Hørte myndigheder og organisationer mv.**

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den [...] til den [...] 2025 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

[...]

### **10. Sammenfattende skema**



	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

## *Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser*

### *Til § 1*

Til nr. 1 (§ 4, stk. 2)

Retsplejelovens § 4 angår Østre Landsrets domsmyndighed og sammensætning. Det fremgår af § 4, stk. 2, at i afgørelsen af sager ved Østre Landsret deltager, medmindre andet er bestemt, mindst 3 dommere. Uden for hovedforhandlingen kan dog en enkelt dommer handle på rettens vegne, jf. § 4, stk. 2, 2. pkt.

Retsplejelovens § 4, stk. 2, svarer til den danske retsplejelovs § 7, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 4, stk. 2, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 7, stk. 1, 2. pkt., blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 4, stk. 2, 2. pkt., at ændre ”handle på rettens vegne” til ”træffe afgørelse”.

Forslaget indebærer, at én landsdommer kan træffe afgørelse uden for hovedforhandlingen.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 7, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 9, stk. 8)

Domsmandssager ved Retten på Færøerne behandles normalt med 1 dommer og 2 domsmænd, jf. § 9, stk. 1 og 6. Det fremgår dog af retsplejelovens § 9, stk. 8, at i domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed, kan sorenskriveren efter indstilling fra rettens formand bestemme, at retten sammensættes af 2 dommere og 3 domsmænd.

Retsplejelovens § 9, som ændret ved § 2, nr. 1, i lov nr. 740 af 13. juni 2023, svarer med enkelte undtagelser og redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 12, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 8, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 12, stk. 8, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 9, stk. 8, 1. pkt., at ændre ”i domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en” til ”Hvis hovedforhandlingen i en domsmandssag antages at ville blive af”.

Forslaget indebærer, at anvendelsesområdet for retsplejelovens § 9, stk. 8, ændres fra at være domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed, til at være alle domsmandssager, hvor hovedforhandlingen antages at ville blive af længere varighed.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 12, stk. 8, og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at den foreslåede ændring af § 9, stk. 8, skal finde anvendelse i sager, hvor tiltale er rejst i 1. instans efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 9, stk. 9)

Domsmandssager ved Retten på Færøerne behandles normalt med 1 dommer og 2 domsmænd, jf. retsplejelovens § 9, stk. 1 og 6.

Det fremgår dog af retsplejelovens § 9, stk. 8, at i domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed, kan soren-skriveren efter indstilling fra rettens formand bestemme, at retten sammen-sættes af 2 dommere og 3 domsmænd. Retsplejelovens § 9, stk. 7, om sup-pleanter for dommeren og/eller domsmændene finder i så fald ikke anven-delse.

Retsplejelovens § 9, som ændret ved § 2, nr. 1, i lov nr. 740 af 13. juni 2023, svarer med enkelte undtagelser og redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 12, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et *stk. 9* i § 9 på samme måde, dog med en enkelt redaktionel ændring, som der i den danske retsplejelovs § 12 blev indsat et nyt *stk. 9* ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslåede *stk. 9* udvider muligheden for at sammensætte retten med 2 dommere og 3 domsmænd.

Det foreslås i *1 pkt.*, at hvis sagens omfang gør det nødvendigt, kan sorenskriveren efter indstilling fra rettens formand bestemme, at retten sammensættes af 2 dommere og 3 domsmænd i domsmandssager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 4 år eller derover, for så vidt dette ikke er en følge af, at der bliver spørgsmål om fastsættelse af en fællesstraf efter reglerne i straffelovens § 40, *stk. 1*, og § 61.

Dette gælder dog ifølge det foreslåede *2. pkt.* ikke i straffesager vedrørende overtrædelse af straffelovens §§ 172, 173, 191, 191 a, 286, 289 eller 290 eller § 290 a, *stk. 2*, medmindre sagen omfatter andre lovovertrædelser, der er omfattet af *1. pkt.*

Det fremgår af det foreslåede *3. pkt.*, at § 9, *stk. 7*, ikke finder anvendelse.

Forslaget indebærer, at sorenskriveren i omfangsrige sager, der efter de tidligere regler blev behandlet med nævninge ved Retten på Færøerne, får mulighed for efter indstilling fra rettens formand at bestemme, at retten sammensættes af 2 dommere og 3 domsmænd.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 9, *stk. 9*, og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Det foreslås, at den foreslåede ændring af § 9, *stk. 9*, skal finde anvendelse i sager, hvor tiltale er rejst i 1. instans efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, *stk. 2*, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 36 og § 50, stk. 1)

Retsplejelovens § 36 angår muligheden for at forbyde offentlig gengivelse af skriftlig forelæggelse efter procedure.

Retsplejelovens § 50, stk. 1, angår aktindsigt i skriftlig forelæggelse eller procedure.

Retsplejelovens § 36 og § 50, stk. 1, svarer til den danske retsplejelovs § 31 b og § 41 c, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 36, 1. pkt., og § 50, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 31 b og § 41 c, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 36, 1. pkt., og § 50, stk. 1, at tilføje en henvisning til § 982 a.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte en ny bestemmelse i § 982 a om muligheden for skriftlig behandling af revisionsankrer uden domsmænd.

Forslaget indebærer, at reglerne i § 36 om mulighed for forbud mod offentlig gengivelse af skriftlig procedure og i § 50 om mulighed for aktindsigt i skriftlig procedure også vil gælde for sager, der behandles skriftligt i medfør af den foreslåede § 982 a.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 31 b og § 41 c, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 75, stk. 1)

Retsplejelovens § 75, stk. 1, fastsætter, at enhver, der anser sig for krænket ved utilbørligt eller usømmeligt forhold fra en dommers side under

udøvelsen af dennes embedsvirksomhed, kan indgive klage herover til Den Særlige Klageret. Klagen skal indgives, inden 4 uger efter at klageren er blevet bekendt med det forhold, som giver anledning til klagen. Klageretten kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, når særlige forhold taler herfor.

Retsplejelovens § 75, stk. 1, svarer til den danske retsplejelovs § 49, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås i § 75, *stk. 1*, efter 1. pkt. at indsætte et nyt punktum, hvorefter klagen skal indgives på en blanket, som Domstolsstyrelsen udfærdiger, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 49, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Forslaget indebærer, at klager til den Særlige Klageret over domstolsjuristers eller sagkyndige retsmedlemmers utilbørlige eller usømmelige forhold fremover skal indgives på en blanket. Blanketten vil skulle gøre det lettere for klageren at angive de oplysninger, der er nødvendige for, at Den Særlige Klageret kan behandle sagen. Blanketten vil samtidig skulle gøre det lettere for Den Særlige Klageret at behandle klagesagerne, når de relevante oplysninger angives på en enkel og systematisk måde.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 49, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 81, stk. 1)

Retsplejelovens § 81 angår muligheden for at tilkalde en pensioneret dommer til at virke som dommer ved Retten på Færøerne i en nærmere bestemt periode. Det fremgår af § 81, stk. 1, 2. pkt., at tilkaldeperioden kun under særlige omstændigheder kan forlænges ud over dommerens fyldte 72. år.

Retsplejelovens § 81 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 51 e, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 81, stk. 1, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 51 e, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 1553 af 12. december 2023.

Det foreslås således i § 81, stk. 1, 2. pkt., at ændre ”72.” til ”74.”.

Forslaget indebærer, at aldersgrænsen for, hvornår en pensioneret dommer som udgangspunkt kan være tilkaldt til at virke som dommer ved et embede, forhøjes fra 72 til 74 år.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 51 e, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 92, stk. 5)

Retsplejelovens § 92 angår dommeres inhabilitet.

Det fremgår af § 92, stk. 5, at ingen må deltage som dommer under hovedforhandlingen i en straffesag, hvis den pågældende vedrørende det forhold, som tiltalen angår, har truffet afgørelse om at undtage materiale fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt i medfør af § 735 eller har truffet anden afgørelse, hvor der har været fremlagt oplysninger, der efter § 735 er undtaget fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt

Retsplejelovens § 92, stk. 5, svarer til den danske retsplejelovs § 60, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås i § 92, stk. 5, at indsætte et 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 60, stk. 5, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det følger således af det foreslåede 2. pkt., at bestemmelsen i § 92, stk. 5, 1. pkt., dog ikke gælder, hvis undtagelsen af materialet fra forsvarerens og den sigtedes aktindsigt er ophørt før hovedforhandlingen.

Forslaget indebærer, at hvis det materiale, som dommeren har truffet afgørelse om at undtage fra forsvarerens og sigtedes aktindsigt i medfør af § 735, henholdsvis sådant materiale, der i forbindelse med en anden afgørelse har været forelagt for dommeren, i sin helhed er blevet frigivet før hovedforhandlingen, så det ikke længere er undtaget fra forsvarerens og sigtede aktindsigt i medfør af § 735, vil dommeren fremover ikke obligatorisk være udelukket fra at deltage som dommer i hovedforhandlingen af sagen i medfør af § 92, stk. 5.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 60, stk. 5, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 og 9 (§ 124)

Retsplejelovens § 124, stk. 2 og 3, fastlægger domsmændenes kompetence.

Det fremgår af § 124, stk. 2, 1. pkt., at domsmænd virker med samme beføjelse som dommere under hovedforhandlingen og de i forbindelse med denne stående afgørelser, men at de ikke deltager i andre under sagen forefaldende retshandlinger eller afgørelser.

Det fremgår af § 124, stk. 2, 2. pkt., at domsmænd dog medvirker i afgørelser efter § 1025 om fortolkning af en dom.

Det fremgår af § 124, stk. 3, at domsmænd dog ikke medvirker i afgørelser om strafprocesuelle tvangsindgreb, hvor der skal tages stilling til, om mistanken mod tiltalte er særligt bestyrket, i afgørelser om en dommers eller domsmands habilitet, i afgørelser om bøde til en udebleven domsmand, i afgørelser om afvisning af en straffeankesag ved Østre Landsret eller i afgørelser vedrørende borgerlige krav under en straffesag.

Retsplejelovens § 124, som ændret ved § 1, nr. 14, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer til § 91 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.



Det foreslås at ændre § 124, stk. 2, samt at ophæve bestemmelsens stk. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 91 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

For så vidt angår § 124, stk. 2, foreslås en nyaffattelse af bestemmelsens 1. pkt., således at domsmænd deltager i afgørelsen af skyldsspørgsmålet og fastsættelsen af sanktionen, men ikke deltager i andre retshandlinger eller afgørelser under sagen.

Forslagene indebærer, at domsmænd fremover kun skal deltage i afgørelsen af skyldsspørgsmål og i fastsættelsen af sanktionen, men ikke længere i processuelle afgørelser under hovedforhandlingen. Domsmænd skal heller ikke længere deltage i afgørelsen om sagsomkostninger eller fastsættelsen af særlær til en beskikket forsvarer.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 91 og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at de foreslåede ændringer af § 124 skal finde anvendelse i sager, hvor hovedforhandlingen er begyndt efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (§ 239, stk. 7)

Retsplejelovens § 239 fastsætter regler om gennemførelse af forklaringer for retten ved anvendelse af telekommunikation med billede.

Det følger af retsplejelovens § 239, stk. 2-5, at den, der skal afgive forklaring, skal indkaldes til at møde for 1) en ret, 2) en offentlig myndighed, som Domstolsstyrelsen har bemyndiget til at stille kommunikationsmidler til rådighed for telekommunikation med billede i retssager, eller 3) en fysisk eller juridisk person, som Domstolsstyrelsen har autoriseret til at stille kommunikationsmidler til rådighed for telekommunikation med billede i retssager.

Det følger af § 239, stk. 6, at retten kan tillade, at et vidne, der befinder sig i udlandet, afgiver forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis forklaringen skønnes at kunne afgives under lige så betryggende

former som en forklaring, der som anført afgives for en ret, en bemyndiget myndighed eller en autoriseret person.

Retsplejelovens § 239 svarer til den danske retsplejelovs § 192, jf. lovbe-  
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et nyt § 239, stk. 7, på samme måde, som der blev  
indsat et nyt § 192, stk. 7, ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Efter det foreslåede § 239, stk. 7, kan retten i civile sager, hvis parterne er  
enige herom, tillade, at et vidne afgiver forklaring ved anvendelse af tele-  
kommunikation med billede på anden måde end angivet i stk. 2, når det  
skønnes forsvarligt.

Forslaget giver en begrænset mulighed for at gennemføre en forklaring for  
retten ved anvendelse af telekommunikation med billede uden de kontrol-  
og sikkerhedsforanstaltninger, som involvering af en anden ret, en bemyn-  
diget offentlig myndighed eller en autoriseret person giver mulighed for.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med for-  
arbejderne til den danske retsplejelovs § 192, stk. 7, og med den praksis, der  
findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (§ 257, stk. 4, og § 930, stk. 1, stk. 1, 2. pkt.)

Retsplejelovens § 257, stk. 4, giver mulighed for at færdigbehandle en straf-  
fesag, hvis en dommer, nævning eller domsmand i en nævningesag, i en  
domsmandssag ved landsret eller i en domsmandssag ved Retten på Færø-  
erne om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed,  
får forfald eller af andre grunde må fratræde, efter at hovedforhandlingen er  
begyndt. Det er en forudsætning, at højst 1 dommer og 1 nævning eller 1  
domsmand mangler.

Retsplejelovens § 930, stk. 1, angår afstemningen i domsmandssager ved  
byretten. Det fremgår af 1. pkt., at hver dommer og domsmand som ud-  
gangspunkt har 1 stemme. I sager med 2 dommere og 3 domsmænd, som  
færdigbehandles med 1 dommer, har dommeren dog 2 stemmer, jf. 2. pkt.,

og i sager med 2 dommere og 3 domsmænd, som færdigbehandles med 2 domsmænd, har hver domsmand 1½ stemme, jf. 3. pkt.

Retsplejelovens § 257, stk. 4, og § 930, stk. 1, svarer med en redaktionel ændring til § 214, stk. 4, og § 881, stk. 1, i den danske retsplejelov, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 257, stk. 4, og § 930, stk. 1, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 214, stk. 4, og § 881, stk. 1, 2. pkt., blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 257, stk. 4, og § 930, stk. 1, 2. pkt., at ændre henvisningen til § 9, stk. 8, til en henvisning til § 9, stk. 8 eller 9.

Forslaget er en følge af forslaget om at indsætte et nyt § 9, stk. 9, som giver mulighed for at behandle visse domsmandssager ved Retten på Færøerne med 2 dommere og 3 domsmænd, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Forslaget indebærer, at muligheden for at afgøre sagen med færre dommere eller domsmænd og reglerne om afstemningen i sådanne tilfælde også vil gælde i de domsmandssager, der i medfør af det nye § 9, stk. 9, behandles med 2 dommere og 3 domsmænd. Det vil fortsat være en forudsætning, at højst 1 dommer og 1 domsmand mangler.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 257, stk. 4, og § 930, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12-14 (§§ 261 og 262)

Retsplejelovens § 261 angår indholdet af domme og Retten på Færøernes kendelser i civile sager.

Det fremgår af § 261, stk. 1, at domme skal indeholde parternes påstande og en fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer, og angive de faktiske og retlige omstændigheder, der er lagt vægt på ved sagens afgørelse. Domme i borgerlige sager skal

endvidere indeholde en gengivelse af parternes anbringender. Domme i straffesager skal endvidere indeholde en gengivelse af tiltalen

Det følger af § 261, stk. 2, at sagsfremstillingen i Retten på Færøernes domme i civile sager, der ikke har været undergivet kollegial behandling i medfør af § 9, stk. 3, kan begrænses til en kort angivelse af parternes anbringender, hvis der samtidig gives en udførlig begrundelse for afgørelsen. Det skal i givet fald fremgå af dommen, at dommen ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling.

Det følger desuden af § 261, stk. 3, at sagsfremstillingen i Retten på Færøernes domme i civile sager, der har været undergivet kollegial behandling, kan forkortes, hvis retten finder det forsvarligt. Det skal i givet fald fremgå af dommen, at dommen ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling.

Det følger endvidere af § 261, stk. 4, at hvis en dom, der er affattet efter reglen i stk. 2, ankes, skal Retten på Færøerne afgive en supplerende redegørelse for sagen. Redegørelsen indsendes til Østre Landsret snarest muligt efter, at retten har fået meddelelse om anken. Samtidig sendes en kopi af redegørelsen til parterne. Redegørelsen anses som et bilag til dommen og optages endvidere i retsbogen.

Endelig følger det af § 261, stk. 5, at hvis indholdet af en forklaring i en straffesag ikke optages i retsbogen, jf. § 716, stk. 1, kan gengivelse af forklaringen i dommens fremstilling af sagen undlades.

Retsplejelovens § 262 fastslår, at § 261, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse for Retten på Færøernes kendelser i civile sager.

Retsplejelovens §§ 261 og 262 svarer med redaktionelle ændringer til §§ 218 a og 218 b i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 261 og ophæve § 262 på samme måde, som §§ 218 a og 218 b blev henholdsvis ændret og ophævet ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

For så vidt angår § 261 foreslås det således i *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre ”fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer” til ”kort fremstilling af sagen”.

Endvidere foreslås det at ophæve § 261, stk. 2-5.

Det foreslås samtidig at indsætte et nyt *stk. 2*, der fastsætter, at hvis en dom, der ikke gengiver de afgivne forklaringer, ankes, skal de afgivne forklaringer gengives i retsbogen. Gengivelsen anses som et bilag til dommen. Retten sender gengivelsen til ankeinstansen og parterne snarest muligt efter, at retten har fået meddelelse om anken.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *stk. 3*, som fastsætter, at stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for kendelser.

Forslagene indebærer, at der fastsættes ensartede lovregler om indholdet af domme gældende for alle instanser.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 218 a og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 (§ 264, stk. 3, § 968, stk. 2, og § 984, stk. 2)

Retsplejelovens § 264, stk. 3, angår afsigelse af domme i straffesager uden afholdelse af retsmøde. Det fremgår, at en dom bl.a. kan afsiges uden afholdelse af retsmøde, hvis sagen er behandlet efter § 982 om afgørelse uden mundtlig hovedforhandling, når parterne nedlægger samstemmende påstande.

Retsplejelovens § 968, stk. 2, angår anklagemyndighedens fremsendelse af ekstrakt til Østre Landsret og forsvareren i ankesager til landsretten. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis sagen behandles efter § 982, indsendes ekstrakten til Østre Landsret og forsvareren senest samtidig med anklagerens første procedureindlæg.

Retsplejelovens § 984, stk. 2, angår ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at anke Østre Landsrets domme i straffesager til Højesteret. Det fremgår, at § 954, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, hvis sagen er behandlet efter § 982. Det indebærer, at hvis tiltalte ikke var gjort bekendt med tidspunktet for dommens afsigelse, regnes tiltaltes frist for at indgive

ansøgning til Procesbevillingsnævnet fra den dag, hvor retten har sendt en udskrift af dommen til tiltalte.

Retsplejelovens § 264, stk. 3, § 968, stk. 2, og § 984, stk. 2, svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 219 a, stk. 3, § 918, stk. 2, og § 932, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 264, stk. 3, 2. pkt., § 968, stk. 2, 2. pkt., og § 984, stk. 2, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs 219 a, stk. 3, § 918, stk. 2, og § 932, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 264, stk. 3, 2. pkt., § 968, stk. 2, 2. pkt., og § 984, stk. 2, 2. pkt., at tilføje en henvisning til § 982 a.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte en ny bestemmelse i § 982 a om muligheden for skriftlig behandling af revisionsanket ved Østre Landsret, jf. lovforslagets § 1, nr. 67.

Forslaget indebærer, at reglerne i § 264, stk. 3, om afsigelse af domme uden afholdelse af retsmøde, § 968, stk. 2, om frist for fremsendelse af ekstrakt, og § 984, stk. 2, om frist for ansøgning om tredjeinstansbevilling også vil gælde for sager, der behandles skriftligt i medfør af den foreslåede § 982 a.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 219 a, stk. 3, § 918, stk. 2, og § 932, stk. 2, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (§ 264, stk. 5, 2. pkt.)

Retsplejelovens § 264, stk. 5, fastsætter, at retten meddeler tiltalte udskrift af dommen. Hvis sagen i medfør af § 905, stk. 3, nr. 1-5, er fremmet i tiltaltes fravær, skal udskriften forkyndes.

Retsplejelovens § 264, stk. 5, som ændret ved § 1, nr. 24, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer til § 219 a, stk. 5, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det foreslås at ændre § 264, stk. 5, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 219 a blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således, at ”nr. 1-5” udgår i § 264, stk. 3, 2. pkt., således at der alene henvises til § 905, stk. 3.

Forslaget har sammenhæng med forslaget til ændring af § 905, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 53-55, om muligheden for at fremme hovedforhandlingen til dom i tiltaltes fravær, der bl.a. indebærer, at § 905, stk. 3, fremover vil bestå af 4 numre.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 219 a, stk. 5, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17 (§ 362 a, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4)

Retsplejelovens § 362 a indeholder regler om salær og eventuel godtgørelse til advokater, der vejleder forurettede i sager om seksuelle overgreb forud for eventuel anmeldelse til politiet.

Efter § 362, stk. 1, tilkommer der den advokat, som forud for eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens § 210 (incest), §§ 216-223 (voldtægt m.v.), § 225, jf. §§ 216-223 (voldtægt m.v. ved andet seksuelt forhold end samleje), eller § 232 (blufærdighedskrænkelser), et salær og eventuel godtgørelse, jf. § 750, stk. 4.

Retsplejelovens § 750 indeholder regler om bl.a. vederlagsfri vejledning forud for eventuel anmeldelse til politiet til forurettede i sager om bl.a. seksuelle overgreb. Efter § 750, stk. 4, har den forurettede ret til en vederlagsfri samtale med en advokat forud for eventuel anmeldelse til politiet i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232.

Retsplejelovens § 752 indeholder regler om bl.a. vederlagsfri vejledning efter en sags eller retshandlings afslutning til forurettede i sager om bl.a. seksuelle overgreb. Det følger af § 752, stk. 4, 3. pkt., at den forurettede har ret til en vederlagsfri samtale med den beskikkede advokat efter sagens eller

retshandlingens afslutning i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232.

Retsplejelovens § 362 a, som indsat ved lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med en redaktionel ændring til den danske retsplejelovs § 334 a, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022. §§ 750 og 752 svarer med en redaktionel ændring til den danske retsplejelovs §§ 741 a og 741 c, jf. lov- bekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 362 a, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4, 3. pkt., på samme måde, som den danske straffelovs § 334 a, stk. 1, § 741 a, stk. 4, og § 741 c, stk. 4, blev ændret ved lov nr. 741 af 13. juni 2023.

Det foreslås således, at der i retsplejelovens § 362 a, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4, 3. pkt., indsættes en henvisning til straffelovens § 229 om grooming.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der [ved lagtingslov nr. ... af ...] er indført en bestemmelse i straffelovens § 229 om kriminalisering af groo- ming, og forslaget indebærer således en ajourføring af retsplejelovens § 362, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4, 3. pkt., med de ændringer, der er fore- taget i de oven for anførte bestemmelser i den danske retsplejelov i tilknyt- ning til indførelsen af den danske straffelovs § 231 (om grooming) ved lov nr. 741 af 13. juni 2023.

Den foreslåede ændring af § 362 a, stk. 1, vil indebære, at den advokat, som forud for en eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens § 229, får ret til salær og eventuel godtgørelse, jf. retsplejelovens § 750, stk. 4.

Den foreslåede ændring af § 750, stk. 4, vil indebære, at forurettede i sager om grooming efter straffelovens § 229 vil kunne få vederlagsfri vejledning fra en advokat forud for eventuel anmeldelse til politiet.

Endelig vil den foreslåede ændring af § 752, stk. 4, 3. pkt., indebære, at den forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens § 229 om grooming får ret til en vederlagsfri samtale med den beskikkede advokat efter sagens eller retshandlingens afslutning.



De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 334 a, stk. 1, § 741 a, stk. 4, og § 741 c, stk. 4, og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18 og 19 (§ 384, stk. 1)

Retsplejelovens § 384 indeholder regler om sagsøgtes svarskrift. Det fremgår af § 384, stk. 1, at retten pålægger sagsøgte at indlevere et svarskrift til retten inden en frist, der i almindelighed skal være på mindst 2 uger.

Retsplejelovens § 384, stk. 1, svarer til den danske retsplejelovs § 351, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 384, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 351, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, dog med en redaktionel ændring, jf. nedenfor.

Det foreslås således i § 384, stk. 1, 1. pkt., at ændre 2 uger til 4 uger.

Det foreslås endvidere i § 384, stk. 1, efter 1. pkt. at indsætte et nyt punktum, hvorefter fristen dog i almindelighed skal være på mindst 2 uger i de i kapitel 49, 51 og 52 omhandlede sager.

For så vidt angår henvisninger til de i kapitel 49, 51 og 52 omhandlede sager, dvs. sager om henholdsvis mindre krav (kapitel 49), ægteskab og forældremyndighed (kapitel 51) og faderskab og medmoderskab (kapitel 52), bemærkes, at der er tale om redaktionelle ændringer i forhold til den danske retsplejelovs § 351, stk. 1.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 351, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (§ 387)

Retsplejelovens § 387 fastsætter, at retten kan bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, hvis parterne samtykker heri, sagen findes tilstrækkeligt oplyst og også i øvrigt er egnet til straks at hovedforhandles, herunder at begge parter af retten skønnes at have tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser.

Retsplejelovens § 387 svarer til den danske retsplejelovs § 353 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 387 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 353 a blev ændret ved lov nr. 1464 af 10. december 2024.

Det foreslås i således i § 387 efter ”heri,” at indsætte ”eller hvis”.

Forslaget indebærer, at retten fremover vil kunne bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, hvis parterne samtykker heri. Retten vil således ikke være forpligtet til selvstændigt at vurdere, om sagen er tilstrækkeligt oplyst og i øvrigt egnet til straks at hovedforhandles, hvis parterne er enige herom.

Forslaget indebærer dernæst, at retten fremover vil kunne bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, uden at parterne samtykker, hvis sagen findes tilstrækkeligt oplyst og også i øvrigt egnet til straks at hovedforhandles, herunder at begge parter af rettens skønnes at have tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 353 a og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21 (§ 389 a)

Den foreslåede § 389 a svarer til den danske retsplejelovs § 355 a som blev indsat ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Efter det foreslåede § 389 a, stk. 1, kan retten således indkalde parterne til et forberedende møde for at drøfte om sagen kan overgå til retsmægling.

Forslaget giver retten mulighed for at indkalde til et særskilt møde for at drøfte, om sagen kan overgå til retsmægling.

Det foreslås i stk. 2, at retten i indkaldelsen opfordrer parterne til selv at deltage i mødet.

Efter det foreslåede stk. 3 finder reglerne i § 386, stk. 6, tilsvarende anvendelse.

Det indebærer, at reglerne i retsplejelovens § 386, stk. 6, om en parts eller rettergangsfuldmægtigs deltagelse i § 386-mødet ved anvendelse af telekommunikation finder tilsvarende anvendelse på et møde efter den foreslåede § 389 a.

Bestemmelsen skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 355 a og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (§ 390, stk. 1)

Retsplejelovens § 390, stk. 1, fastsætter, at retten bestemmer, hvornår forberedelsen sluttet. Har retten ikke truffet anden bestemmelse, anses forberedelsen for sluttet 4 uger før det af retten fastsatte tidspunkt for hovedforhandlingen.

Retsplejelovens § 390, stk. 1, svarer til den danske retsplejelovs § 356, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 390, stk. 1, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 356, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 390, stk. 1, 2. pkt., at ændre 4 uger til 8 uger.

Forslaget indebærer, at den deklatoriske regel om, hvornår forberedelsen anses for sluttet, når retten ikke har truffet bestemmelse herom, fremover vil være 8 uger før det af retten fastsatte tidspunkt for hovedforhandlingen.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 356, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23 (§ 402, stk. 1, § 425, stk. 2 og 3, § 428, stk. 1, § 645, stk. 2, og § 646, stk. 1 og 3)

Det fremgår af retsplejelovens § 402, stk. 1, at domme afsagt af Retten på Færøerne af parterne kan ankes til Østre Landsret. Angår sagen krav, der efter påstanden har en økonomisk værdi af højst 20.000 kr., kan dommen dog kun ankes med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Det fremgår af retsplejelovens § 425, stk. 2, at Retten på Færøernes kendelser og beslutninger om sagsomkostninger, der er fastsat til højst 20.000 kr., kun kan kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Hvis det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, kan afgørelsen herom kun kæres uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.

Det fremgår af retsplejelovens § 425, stk. 3, og § 646, stk. 3, at beslutning efter 362, stk. 4, om salær til en beskikket advokat, når salæret er fastsat til højst 20.000 kr., kun kan kæres med Procesbevillingsnævnet tilladelse. Ifølge § 425, stk. 3, gælder det samme beslutning efter § 362 a, stk. 2, om salær til en advokat, der forud for eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om seksualforbrydelser i overensstemmelse med § 750, stk. 4.

Det fremgår af retsplejelovens § 428, stk. 1 og 2, at bestemmelser i domme afsagt af Retten på Færøerne om sagsomkostninger, der er fastsat til højst 20.000 kr., kun kan indbringes særskilt for Østre Landsret ved kære med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Hvis det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, kan bestemmelsen herom kun indbringes særskilt uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.

Det fremgår af retsplejelovens § 645, stk. 2, at fogedrettens afgørelser om udlæg for krav, der har en økonomisk værdi af højst 20.000 kr., kun kan kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Det fremgår af retsplejelovens § 646, stk. 1, at fogedrettens afgørelser om omkostninger, der er fastsat til højst 20.000 kr., kan kæres særskilt med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Hvis det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, kan afgørelsen herom kun indbringes særskilt uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.

Retsplejelovens § 402, stk. 1, § 428, stk. 1, § 645, stk. 2, og § 646, stk. 1 og 3, svarer med redaktionelle ændringer til henholdsvis § 368, stk. 1, § 391, stk. 1, 584, stk. 2, § 584 a, stk. 1 og 3, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Retsplejelovens § 425, stk. 2 og 3, som ændret ved § 1, nr. 33, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer til 389, stk. 2 og 3, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 226 af 15. februar 2022.

Det foreslås at ændre § 402, stk. 1, 2. pkt., § 425, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 428, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 645, stk. 2, 1. pkt., og § 646, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 368, stk. 1, § 389, stk. 2 og 3, § 391, stk. 1, § 584, stk. 2, og § 584 a, stk. 1 og 3, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 402, stk. 1, 2. pkt., § 425, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 428, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 645, stk. 2, 1. pkt., og § 646, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., at ændre 20.000 kr. til 50.000 kr.

Forslagene indebærer, at den beløbsgrænse på 20.000 kr., som i dag anvendes i en række af retsplejelovens bestemmelser om anke eller kære i civile retssager eller fogedsager samt om lære af beslutning om salær til beskikkede advokater, forhøjes til 50.000 kr.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 368, stk. 1, § 389, stk. 2 og 3, § 391, stk. 1, § 584, stk. 2, og § 584 a, stk. 1 og 3, og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænsen for anke og kære uden Procesbevillingsnævnets tilladelse skal finde anvendelse på anke og kære af afgørelser, der er truffet efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24 (§ 415, stk. 1)

Det fremgår af retsplejelovens § 415, stk. 1, at dokumenter, som en part ønsker at påberåbe sig, men som ikke tidligere er fremsendt, samt meddelelse om andre beviser, som en part ønsker at føre under hovedforhandlingen, men som ikke er angivet i partens processkrifter, skal sendes til retten og modparten snarest muligt og ikke senere end 2 uger før hovedforhandlingen. Afgøres sagen i medfør af § 423 uden mundtlig hovedforhandling, skal dokumenter som nævnt i 1. pkt. sendes til retten og modparten snarest muligt og senest 2 uger før fristen for indlevering af det første procedureindlæg.

Retsplejelovens § 415, stk. 1, svarer til den tidligere gældende danske retsplejelovs § 380, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1255 af 16. november 2015.

Det foreslås at ændre § 415, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 380, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 1464 af 10. december 2024.

Det foreslås således i § 415, stk. 1, 1. og 2. pkt., at ændre 2 uger til 8 uger.

Forslaget indebærer, at dokumenter, som en part ønsker at påberåbe sig, men som ikke tidligere er fremsendt, samt meddelelse om andre beviser, som en part ønsker at føre under hovedforhandlingen, men som ikke er angivet i partens processkrifter, fremover skal sendes senest 8 uger før hovedforhandlingen. Afgøres sagen i medfør af § 423 uden mundtlig hovedforhandling, skal dokumenter som nævnt i 1. pkt. sendes til retten snarest muligt og senest 8 uger før fristen for indlevering af det første procedureindlæg.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 380, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25 (§ 425, stk. 3)

Det fremgår af retsplejelovens § 425, stk. 3, at beslutning efter § 362, stk. 4, og § 362 a, stk. 2, om salær, der er fastsat til højst 20.000 kr., ikke kan kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.

Retsplejelovens § 362, stk. 4, angår salær og godtgørelse til beskikkede advokater, mens § 362 a, stk. 2, angår salær og godtgørelse til en advokat, der forud for eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om seksualforbrydelser i overensstemmelse med § 750, stk. 4.

Retsplejelovens § 425, stk. 3, som ændret ved § 1, nr. 33, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer til 389, stk. 3, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 226 af 15. februar 2022.

Det foreslås at ændre § 425, stk. 3, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 389, stk. 3, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således at ændre § 425, stk. 3, 1. pkt., sådan at henvisningen til § 362 a, stk. 2, udgår.

Forslaget har sammenhæng med forslaget om at indsætte en ny kærebe-  
grænsningsregel i retsplejelovens § 990, der vedrører kære i straffesager, jf. lovforslagets § 1, nr. 69.

Forslaget til ændring af § 425, stk. 3, indebærer sammen med forslaget til ændring af § 990, at kærebe-  
grænsningen vedrørende afgørelser om salær til en advokat, der forud for eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om seksualforbrydelser, flyttes fra § 425 til § 990. Flytningen har ikke i sig selv nogen betydning for en advokats adgang til at kære, men be-  
løbsgrænsen i kærebe-  
grænsningen foreslås samtidig forhøjet, jf. herom be-  
mærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 69.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 389, stk. 3, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26 (§ 426)

Det følger af retsplejelovens § 426, at kendelser og andre beslutninger, der afsiges af Retten på Færøerne under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse kun kan kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Retsplejelovens § 426, stk. 1, svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 389 a, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 426, stk. 1, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 389 a blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 426, stk. 1, 1. pkt., efter ”forberedelse” at indsætte ordene ”eller under behandlingen af en sag om optagelse af bevis”.

Forslaget indebærer, at Retten på Færøernes afgørelser under behandlingen af en sag om optagelse af bevis, fremover kun vil kunne kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 389 a og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at den foreslåede ændring af § 426, stk. 1, skal finde anvendelse på afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27 (§ 469 a)



Det fremgår af retsplejelovens § 456, stk. 1, at anmodninger om meddelelse af forbud eller påbud behandles i et retsmøde, hvor den fornødne bevisførelse finder sted.

Det fremgår af § 400, at retten i civile sager med parternes samtykke kan bestemme, at sagen afgøres uden mundtlig hovedforhandling, når særlige grunde taler derfor. Denne regel er ikke gjort tilsvarende anvendelig i sager om forbud og påbud.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som § 469 a.

Den foreslåede § 469 a svarer til den danske retsplejelovs § 431, som blev indsat ved lov nr. 1464 af 10. december 2024.

Den foreslåede bestemmelse medfører således, at der bliver parallelitet mellem reglerne om skriftlig behandling af førsteinstanssager efter retsplejelovens § 400, ankesager efter § 423 og behandlingen af sager om midlertidige påbud og forbud, jf. den foreslåede § 469 a.

Bestemmelsen skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 431 og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28 (§ 547)

Retsplejelovens § 547 fastsætter, at en fordringshaver, der ikke har fået tilstrækkeligt udlæg til at dække sin fordring, først når der er forløbet 6 måneder siden sidste forretning, på ny kan begære afholdt forretning til foretagelse af udlæg. Fogedretten kan også i øvrigt afvise at foretage udlægsforretning hos en skyldner, hvis fogedretten er bekendt med, at der inden for de sidste 6 måneder har været afholdt en forretning, hvor det ikke har været muligt at opnå dækning.

Retsplejelovens § 547, stk. 1, svarer til den danske retsplejelovs § 490, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 547, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 490, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 547, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt., at ændre 6 måneder til 12 måneder.

Forslaget indebærer, at den såkaldte fredningsperiode, hvor en insolvent skyldner som udgangspunkt ikke kan indkaldes til en udlægsforretning i fogedretten, forlænges fra 6 måneder til 12 måneder.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 490 og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29 (§ 552, stk. 1)

Retsplejelovens § 552, stk. 1, fastsætter, at en fogedforretning kan foretages, selv om skyldneren ikke giver møde eller træffes. På rettens kontor kan der dog, hvis skyldneren ikke er mødt, ikke foretages udlæg i andet end fast ejendom eller andele i andelsboligforeninger eller aktier eller anparter i boligaktieselskaber eller boliganpartsselskaber omfattet af kapitel III i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber i henhold til pantebrev, jf. § 535, stk. 1, nr. 8, eller for krav omfattet af § 535, stk. 2, som er sikret ved lovbestemt pant i det udlagte. Der kan endvidere foretages udlæg i beslaglagt gods, der er i politiets besiddelse, for krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden.

Retsplejelovens § 552, stk. 1, som ændret ved § 1, nr. 51, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med redaktionelle ændringer og enkelte modifikationer, jf. nedenfor, til § 495, stk. 1, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1174 af 8. juni 2021.

For så vidt angår § 552, stk. 1., 2. pkt., hvorefter der på rettens kontor, hvis skyldneren ikke er mødt, ikke kan foretages udlæg i andet end bl.a. aktier eller anparter i boligaktieselskaber eller boliganpartsselskaber omfattet af kapitel III i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber i henhold til pantebrev, bemærkes det, at bestemmelsen efter sin ordlyd alene finder anvendelse på udlæg i danske andelsboliger eller aktie- og anpartslejligheder, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 101 som fremsat, side 2016-17.

For så vidt angår § 552, stk. 1, 3. pkt., bemærkes, at bestemmelsen i forhold til den danske retsplejelovs 490, stk. 1, 3. pkt., indeholder den udvidelse, at bestemmelsen ud over krav, der er under inddrivelse hos den danske restan-  
ceinddrivelsesmyndighed, også omfatter krav, der er under inddrivelse hos TAKS, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 149 som fremsat, side 43.

Det foreslås at ændre § 552, *stk. 1, 2. pkt.*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 495, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således at nyaffatte § 552, stk. 1, 2. pkt., således, at der på ret-  
tens kontor, hvis skyldneren ikke er mødt, kun kan foretages udlæg i aktiver,  
der er registreret i et offentligt register.

Forslaget indebærer, at mulighederne for at foretage udlæg på rettens kon-  
tor, når skyldneren ikke giver møde, udvides til at omfatte aktiver, der er  
registreret i ethvert offentligt register.

Et ”offentligt” register er et register, som føres af eller for en offentlig myn-  
dighed. Det er ikke afgørende, om der er offentlig adgang til registerets op-  
lysninger, men muligheden for udlæg i et registreret aktiv forudsætter, at  
fogedretten selv eller gennem fordringshaveren kan modtage de relevante  
oplysninger fra registeret. Retsplejeloven regulerer ikke spørgsmålet om ad-  
gangen til offentlige registre til brug for foretagelse af udlæg, og adgangen  
vil således bero på reguleringen vedrørende det pågældende register.

Udlæg i et aktiv, der er registreret i et offentligt register, kan foretages på  
fogedrettens kontor uden skyldnerens tilstedeværelse, når skyldneren er re-  
gistreret som ejer af aktivet. Det er ikke et krav, at registeret har som et  
hovedformål at registrere ejendomsret til aktiver, eller at der er særlige rets-  
virkninger forbundet med registrering af ejerskab i registeret.

Retsplejelovens § 660, stk. 2, der vedrører umiddelbare fogedforretninger,  
fastsætter, at med hensyn til sagens behandling finder bl.a. § 552 tilsvarende  
anvendelse.

Den tilsvarende anvendelse af det foreslåede § 552, stk. 1, 2. pkt., indebærer  
i sager om umiddelbare fogedforretninger, at når den, kravet rettes mod,  
ikke giver møde, kan der fremover på rettens kontor træffes afgørelse om,

at rekvirenten skal indsættes i besiddelsen i et aktiv, der er registreret i et offentligt register.

Retsplejelovens § 667, stk. 2, der vedrører arrest, fastsætter, at med hensyn til sagens behandling finder bl.a. § 552 tilsvarende anvendelse.

Den tilsvarende anvendelse af det foreslåede § 552, stk. 1, 2. pkt., indebærer i sager om arrest, at når den, kravet rettes mod, ikke giver møde, vil der fremover på rettens kontor kunne foretages arrest i aktiver, der er registreret i et offentligt register.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 495, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30-38 (§§ 696 og 698)

Retsplejelovens § 696 angår lægdommeres medvirken i straffesager i 1. instans ved Retten på Færøerne, mens § 698 angår lægdommeres medvirken i straffesager i 2. instans i Østre Landsret.

Retsplejelovens § 696, som ændret ved § 1, nr. 55 og 56, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med en enkelt undtagelse og en redaktionel ændring til § 686, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Retsplejelovens § 698, som ændret ved § 1, nr. 57, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med en enkelt undtagelse og redaktionelle ændringer til § 689 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det foreslås at ændre § 696 og § 698 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 686 og § 689 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, jf. dog nedenfor.

Det foreslås således, at ”og” udgår i § 696, stk. 3, nr. 2, og § 698, stk. 4, nr. 1, mens det foreslås, at ”og” indsættes i § 696, stk. 3, nr. 3, og § 698, stk. 4, nr. 2.

Forslagene er konsekvensændringer af forslagene om at indsætte yderligere numre i § 696, stk. 3, og § 698, stk. 4.

Det foreslås således at indsætte nye § 696, stk. 3, nr. 4, og § 698, stk. 4, nr. 3, hvorefter domsmænd ikke medvirker i straffesager, hvor der er spørgsmål om, at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, medmindre sagen skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte.

Forslaget indebærer, at sager, hvor anklagemyndighedens påstand er, at det skal have sit forblivende ved en allerede idømt foranstaltning efter straffelovens § 68, fremover som udgangspunkt skal behandles uden domsmænd.

Det foreslås i § 696, stk. 4, nr. 1, at ændre 4 år til 6 år.

Forslaget indebærer, at nævninger fremover som udgangspunkt skal medvirke, når der bliver spørgsmål om fængsel i 6 år eller derover.

Det foreslås at erstatte det gældende § 696, stk. 4, nr. 2, med nye nr. 2 og 3, hvorefter nævninger medvirker i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68, forudsat at sagen ville være omfattet af nr. 1, hvis tiltalte var egnet til almindelig straf, og straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til forvaring i medfør af straffelovens § 70.

Forslaget indebærer, at der fremover ikke skal medvirke nævninger i alle sager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68, men alene i de tilfælde, hvor sagen ville være omfattet af § 696, stk. 4, nr. 1, i den foreslåede affattelse, hvis tiltale var egnet til almindelig straf.

Det foreslås i § 696, stk. 5, nr. 2, at ændre henvisningen til stk. 4, nr. 1, til en henvisning til stk. 4, nr. 1 og 2.

Forslaget indebærer, at nævninger fremover ikke skal medvirke i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68, som fremmes efter § 877 om tilståelsessager, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 48-50.

Det foreslås at indsætte et nyt § 696, *stk. 6*, hvorefter en straffesag ikke anses for at være af særlig indgribende betydning for tiltalte efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, nr. 4, af den grund, at der er spørgsmål om udvisning.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt § 698, *stk. 5*, hvorefter en straffesag ikke anses for at være af særlig indgribende betydning for tiltalte efter stk. 3, nr. 3, eller stk. 4, nr. 3, af den grund, at der er spørgsmål om udvisning.

Forslagene indebærer, at anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke medfører, at der skal medvirke domsmænd under henvisning til, at udvisning har særlig indgribende betydning for tiltalte, jf. § 696, stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, nr. 4, eller § 698, stk. 3, nr. 3, eller stk. 4, nr. 3.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs §§ 686 og 689 og med den praksis, der findes herom.

For så vidt angår ændringerne af den danske retsplejelovs § 686, stk. 2, 1. pkt., og § 689, stk. 3, nr. 3, der blev foretaget ved § 1, nr. 58, i lov nr. 661 af 11. juni 2024, som indebar en forhøjelse af den almindelige grænse for, hvornår domsmænd medvirker i straffesager i henholdsvis 1. og 2. instans, fra bøde til fængsel i 30 dage bemærkes, at tilsvarende ændringer ikke er relevante under de færøske forhold, hvor den almindelige grænse for domsmænds medvirken i straffesager i 1. instans er fængsel i 6 måneder eller derover, jf. § 696, stk. 2, 1. pkt., og § 698, stk. 3, nr. 3.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Det foreslås, at de foreslåede ændringer af §§ 696 og 698 skal finde anvendelse i sager, hvor tiltale er rejst i 1. instans efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 39 (§ 718)

Retsplejelovens § 718 angår lydoptagelse i straffesager af retsformandens gengivelse af en forklaring. Det fremgår af § 718, 2. pkt., at bl.a. § 261, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse ved en sådan lydoptagelse. § 261, stk. 5,

indebærer, at gengivelse af forklaringen i dommerens fremstilling af sagen i givet fald kan undlades.

Retsplejelovens § 718 svarer til den danske retsplejelovs § 714, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 718, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 714, 2. pkt., blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således at ændre § 718, 2. pkt., sådan at henvisningen til § 261, stk. 5, udgår.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at ophæve bl.a. det gældende § 261, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 714 og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 40 (§ 738, stk. 1, nr. 6)

Retsplejelovens § 738 indeholder regler om obligatorisk beskikkelse af offentlig forsvarer i nærmere angivne tilfælde.

Retsplejelovens § 738 svarer med en redaktionel ændring til den danske retsplejelovs § 731, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 738, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 731, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således at indsætte et nyt § 738, stk. 1, nr. 6, hvorefter offentlig forsvarer skal beskikkes, når der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69, dog ikke, når anklagemyndigheden påstår ophævelse af en idømt foranstaltning.

Forslaget har sammenhæng med forslaget om, at straffesager, hvor der er spørgsmål om, at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, kan afgøres uden

læggdommere, jf. lovforslagets § 1, nr. 32 og 37 (retsplejelovens § 696, stk. 3, nr. 4, og § 698, stk. 4, nr. 3), og med forslaget om, at foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69 skal kunne idømmes under en tilståelsessag, jf. lovforslagets § 1, nr. 48-50 (retsplejelovens § 877).

Forslaget indebærer, at der altid skal beskikkes en offentlig forsvarer, hvis sigtede ikke selv har valgt en forsvarer, når der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 731, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 41 (§ 738, stk. 1, § 920, stk. 2, og § 1012, stk. 3)

Det fremgår af § 738, stk. 1, nr. 10, at hvis sigtede ikke selv har valgt en forsvarer, skal der beskikkes offentlig forsvarer, når sager, hvor der er spørgsmål om fængselsstraf, fremmes i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4.

Det fremgår af § 920, stk. 2, nr. 6, at når forsvareren begærer det, kan tilførsler til politiets rapporter om forklaringer, som tiltalte har afgivet til politiet om sigtelsen, benyttes som bevismidler under hovedforhandlingen af sager, der fremmes i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4.

Det fremgår af § 1012, stk. 3, at hvis sagen i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4, er fremmet i tiltaltes fravær, kan domfældte under nærmere angivne omstændigheder begære sagen genoptaget.

Retsplejelovens § 738, stk. 1, og § 920, stk. 2, svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 731, stk. 1, og § 871, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018. § 1012, stk. 3, som ændret ved § 1, nr. 130 og 132, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 987, stk. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.



Det foreslås at ændre § 738, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 11, § 920, stk. 2, nr. 6, og § 1012, stk. 3, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 731, stk. 1, § 871, stk. 2, og § 987, stk. 3, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 738, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 11, § 920, stk. 2, nr. 6, og § 1012, stk. 3, 1. pkt., at ændre henvisningen til § 905, stk. 3, nr. 4, til en henvisning til § 905, stk. 3, nr. 2, litra b, og nr. 3.

Forslaget indebærer, at de beskrevne regler om obligatorisk forsvarerbeskikkelse, om forsvarerens mulighed for at benytte tiltaltes forklaring til politirapport som bevis under hovedforhandlingen og om tiltaltes ret til at kræve sagen genoptaget også vil gælde, når en sag fremmes til dom i tiltaltes fravær i medfør af det foreslåede nye § 905, stk. 3, nr. 2, litra b, jf. lovforslagets § 1, nr. 53, om tiltaltes udeblivelse senere under hovedforhandlingen efter at være mødt ved sagens begyndelse.

Forslaget er endvidere en konsekvens af, at § 905, stk. 3, nr. 3, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 54.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 731, stk. 1, § 871, stk. 2, og § 987, stk. 3, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42 (§ 745, stk. 1)

Retsplejelovens § 745 fastsætter, at visse afgørelser vedrørende afvisning af en valgt forsvarer eller vedrørende beskikkelse af en offentlig forsvarer kan kæres til Den Særlige Klageret.

Efter ordlyden af retsplejelovens § 745 drejer det sig for det første om afgørelser om at afvise en valgt forsvarer i medfør af retsplejelovens § 737, stk. 3, 1. pkt., der på sin side henviser til retsplejelovens § 743, stk. 3, om henholdsvis påviselig risiko for hindring eller modvirkning af sagens oplysning (nr. 1) og væsentlig forsinkelse af sagens behandling (nr. 2). Det drejer sig dernæst om afgørelser om at nægte at beskikke en offentlig forsvarer i medfør af retsplejelovens § 743, stk. 3. Det drejer sig endelig om afgørelser om

at tilbagekalde en beskikkelse af en offentlig forsvarer i medfør af § 744, stk. 1, nr. 2, der ligeledes henviser til betingelserne efter § 743, stk. 3.

Efter ordlyden af retsplejelovens § 745 omfatter kæreadgangen til Den Særlige Klageret således samlet set afgørelser, som af de grunde, der fremgår af § 743, stk. 3 – risiko for modvirkning af sagens oplysning henholdsvis væsentlig forsinkelse – går imod sigtedes ønske om at være bistået af en bestemt forsvarer.

Den Særlige Klageret har imidlertid i en kendelse af 5. marts 2021 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2021 side 503 udtalt, at Klageretten efter fast praksis har behandlet sager om ombeskikkelse i de situationer, som nu er omfattet af den danske retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 3 og 4, der svarer til den færøske retsplejelovs § 744, stk. 1, nr. 3 og 4. Klageretten anså sig endvidere i denne kendelse som kompetent til at behandle et kæremål i et tilfælde, som var omfattet af retsplejelovens § 744, stk. 1, nr. 4.

Retsplejelovens § 744, stk. 1, nr. 3 og 4, giver mulighed for, at tilbagekalde en beskikkelse af en offentlig forsvarer, når sigtede anmoder om beskikkelse af en ny forsvarer og ikke tidligere har haft lejlighed til at anmode om en bestemt forsvarer (nr. 3) eller den ønskede nye forsvarers medvirken ikke vil forsinke sagens behandling (nr. 4).

Retsplejelovens § 745 svarer til den danske retsplejelovs § 737, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 745, stk. 1, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 737, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 745, stk. 1, 1. pkt., at indsætte ”eller om at nægte at beskikke en ny forsvarer i medfør af § 744, stk. 1, nr. 3 eller 4”.

Med forslaget lovfæstes det, at sigtedes adgang efter § 745 til at kære til Den Særlige Klageret også omfatter afgørelser, der går imod sigtedes ønske om at skifte til en anden forsvarer, når nægtelsen heraf er begrundet i, at sigtede tidligere har haft lejlighed til at anmode om en bestemt forsvarer og den nye forsvarers medvirken vil forsinke sagens behandling jf. § 744, stk. 1, nr. 3 og 4.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 737 og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43 og 44 (§ 750)

Retsplejelovens § 750 indeholder regler om bl.a. beskikkelse af bistandsadvokat for forurettede i straffesager.

Retsplejelovens § 750 svarer til den danske retsplejelovs § 741 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 750, stk. 1 og 3, på samme måde, som den danske straffelovs § 741 a, stk. 1 og 3, blev ændret ved henholdsvis lov nr. 329 af 30. marts 2019, lov nr. 2600 af 28. december 2021 og lov nr. 741 af 13. juni 2023.

Det foreslås således, at der i § 750, stk. 1, tilføjes henvisninger til straffelovens § 229 (grooming), § 242 (stalking) og § 243 (psykisk vold).

Forslaget vil indebære, at der efter begæring fra forurettede vil kunne beskikkes en bistandsadvokat for forurettede i sager om grooming, stalking og psykisk vold.

Endvidere foreslås det, at der i § 750, stk. 3, 1. pkt., tilføjes henvisninger til straffelovens §§ 229, 242 og 243.

Forslaget vil indebære, at retten kan afslå at beskikke en bistandsadvokat i sager om grooming, stalking og psykisk vold, hvis lovovertrædelsen er af mindre alvorlig karakter, og advokatbistand må anses for åbenbart unødvendig.

Forslagene skal ses i sammenhæng med, at der [ved lagtingslov nr. ... af ...] er indført bestemmelser i straffelovens § 229 (om kriminalisering af grooming), § 242 (om kriminalisering af stalking) og § 243 (om kriminalisering af psykisk vold), og forslaget indebærer således en ajourføring af retsplejelovens § 750, stk. 1 og 3, med de ændringer, der er foretaget i den danske retsplejelovs § 741 a, stk. 1 og 3, som følge af indførelsen af §§ 231, 242 og

243 i den danske straffelov ved henholdsvis lov nr. 741 af 13. juni 2023, lov nr. 2600 af 28. december 2021 og lov nr. 329 af 30. marts 2019.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 741 a, stk. 1 og 3, og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 45 (§ 756, stk. 1)

Det følger af retsplejelovens § 756, stk. 1, 1. pkt., at i sager, hvor der er afsagt dom om ubetinget fængselsstraf for en grovere overtrædelse af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, eller en seksualforbrydelse, underrettes den forurettede efter anmodning om tidspunktet for den dømtes første uledsagede udgang og løsladelse og om eventuel undvigelse, hvis den dømte har været varetægtsfængslet før dom og ikke har været løsladt mellem dommens afsigelse og fuldbyrdelse.

I sådanne tilfælde underrettes den forurettede desuden efter anmodning, hvis gerningsmanden under afsoning og på institutionens område med institutionens viden medvirker i optagelserne til et tv- eller radioprogram produceret til udsendelse i riget, hvori den pågældende har en fremtrædende rolle, eller i et portrætinterview i et dagblad udgivet i riget, jf. § 756, stk. 1, 2. pkt. Det samme gælder ved medvirken i optagelserne af et sådant tv- eller radioprogram eller interview uden for institutionens område i tilfælde, hvor institutionen har meddelt tilladelse til udgang med viden herom, jf. 3. pkt. Er den forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende efter anmodning, jf. 4. pkt. Underretning kan afslås, hvis væsentlige hensyn til gerningsmanden taler for det, jf. 5. pkt.

Retsplejelovens § 756 svarer med enkelte undtagelser til den danske retsplejelovs § 741 g, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 756, stk. 1, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 741 g, stk. 1, blev ændret ved henholdsvis lov nr. 329 af 30. marts 2019 og lov nr. 2600 af 28. december 2021.

Det foreslås, at § 756, stk. 1, 1. pkt., udvides til også at omfatte psykisk vold og stalking.

Forslaget indebærer, at der i forhold til en ubetinget fængselsstraf for en grovere overtrædelse af straffeloven, hvor stalking eller psykisk vold efter henholdsvis straffelovens §§ 242 og 243 indgår, på samme måde som for vold skal ske underretning af forurettede eller dennes nære efter de nærmere regler herom i § 756, stk. 1.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der [ved lagtingslov nr. ... af ...] er indført bestemmelser i straffelovens §§ 242 (om stalking) og § 243 (om psykisk vold), og forslaget indebærer således en ajourføring af retsplejelovens § 756, stk. 1, med de ændringer, der er foretaget i den danske retsplejelovs § 741 g, stk. 1, som følge af indførelsen af §§ 242 og 243 i den danske straffelov ved henholdsvis lov nr. 2600 af 28. december 2021 og lov nr. 329 af 30. marts 2019.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 741 g, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 46 (§ 762, stk. 1)

Retsplejelovens § 762 indeholder regler om politiets foretagelse af videoafhøring. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at politiets afhøring af en person kan optages på video med henblik på anvendelse af optagelsen som bevis under hovedforhandlingen, hvis personen er under 13 år, eller personen er under 15 år, og efterforskningen vedrører en overtrædelse af straffelovens § 210 (incest) eller kapitel 24 (seksualforbrydelser) eller straffelovens §§ 237 (manddrab) eller 244-246 (vold), hvor personen eller en af dennes nærmeste er forurettet, og den, der er mistænkt, er en af personens nærmeste. Videoafhøring kan endvidere ske, hvis personen er under 18 år, og særlige omstændigheder taler for videoafhøring, eller personen er 18 år eller derover

og har en alvorlig psykisk lidelse eller væsentlig funktionsnedsættelse, og særlige omstændigheder taler for videoafhøring.

Retsplejelovens § 762 svarer til den danske retsplejelovs § 745 e, jf. lovbe-  
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 762, stk. 1, på samme måde, som den danske rets-  
plejelovs § 745 e blev ændret ved henholdsvis lov nr. 329 af 30. marts 2019  
og lov nr. 2600 af 28. december 2021.

Det foreslås således, at der i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, litra b, ind-  
sættes henvisninger til straffelovens §§ 242 (om stalking) og 243 (om psy-  
kisk vold).

Forslaget indebærer, at der på samme måde som for efterforskning vedrø-  
rende overtrædelse af straffelovens §§ 244-246 om vold kan foretages vi-  
deoafhøring af personer under 15 år vedrørende efterforskning om overtræ-  
delse af straffelovens §§ 242 og 243, hvor personen eller dennes nærmeste  
er forurettet og den, der er mistænkt, er en af personens nærmeste.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der [ved lagtingslov nr. ... af ...]  
er indført bestemmelser i straffelovens §§ 242 (om stalking) og 243 (om  
psykisk vold), og forslaget indebærer således en ajourføring af retsplejelo-  
vens § 762, stk. 1, med de ændringer, der er foretaget i den danske retsple-  
jelovs § 745 e, stk. 1, nr. 2, litra b, som følge af indførelsen af §§ 242 og 243  
i den danske straffelov ved henholdsvis lov nr. 2600 af 28. december 2021  
og lov nr. 329 af 30. marts 2019.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med for-  
arbejderne til den danske retsplejelovs § 745 e og med den praksis, der fin-  
des herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af  
20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 47 (§ 787, stk. 2)

Retsplejelovens § 787 vedrører betingelserne for varetægtsfængsling. § 787, stk. 2, vedrører den såkaldte retshåndhævelsesarrest.

Efter stk. 2, nr. 1, kan en sigtet varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Efter bestemmelsens stk. 2, nr. 2, kan varetægtsfængsling endvidere ske ved særligt bestyrket mistanke om en overtrædelse af en række nærmere opregnede straffelovsbestemmelser, hvis lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Retsplejelovens § 787 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 762, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 787, stk. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 762, stk. 2, blev ændret ved henholdsvis lov nr. 329 af 30. marts 2019 og lov nr. 2600 af 28. december 2021.

Det foreslås således, at der i retsplejelovens § 787, stk. 2, nr. 2, indsættes en henvisning til straffelovens §§ 242 (stalking) og 243 (psykisk vold).

Forslaget indebærer, at der på samme måde som for særligt bestyrket mistanke om overtrædelse af straffelovens §§ 244-246 om vold kan ske retshåndhævelsesarrest i tilfælde af en sådan mistanke om stalking efter § 242 eller psykisk vold efter § 243.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 762, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 48-50 (§ 877)

Retsplejelovens § 877 angår tilståelsessager, dvs. sager, der behandles i en forenklet proces, fordi tiltalte har tilstået og samtykket i sagens behandling som tilståelsessag.

Det følger af retsplejelovens § 877, stk. 1, nr. 4, at en sag ikke kan behandles som en tilståelsessag, hvis der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 73.

Det fremgår af § 877, stk. 3, at hvis sigtede er anholdt eller varetægtsfængslet under retsmødet, skal den forsvarer, der er beskikket efter § 738, stk. 1, nr. 1, have lejlighed til at gøre sig bekendt med sagen, drøfte den med sigtede og udtale sig over for retten, inden sigtede giver samtykke til, at sagen behandles som tilståelsessag. Forsvareren skal være til stede i retten, når sigtede giver sit samtykke.

Det fremgår af § 877, stk. 4, at hvis sigtede ikke er anholdt eller varetægtsfængslet under retsmødet, skal sigtede tilbydes at få beskikket en forsvarer, inden sigtede giver samtykke til, at sagen behandles som en tilståelsessag. Hvis der efter sigtedes ønske beskikkes en forsvarer, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.

Retsplejelovens § 877 svarer med en enkelt undtagelse til den danske retsplejelovs § 831, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Til forskel fra den danske retsplejelovs § 831, stk. 1, følger det af § 877, stk. 1, at hvis sigtede i et retsmøde efter § 701, stk. 3, afgiver en uforbeholden tilståelse i en straffesag, hvor der bliver spørgsmål om fængselsstraf, eller som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse, kan sagen straks fremmes til dom, uden at der udarbejdes anklageskrift, hvis de øvrige betingelser er opfyldt. Bestemmelsen adskiller sig herved fra den danske retsplejelovs § 831, stk. 1, idet det fremgår heraf, at sagen kan fremmes til dom, uden at der udarbejdes anklageskrift, hvis der er tale om en straffesag, hvor lægdommere ellers skulle have medvirket, og de øvrige betingelser derudover er opfyldt.



Det foreslås at ændre § 877, stk. 1, 3 og 4, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 831, stk. 1, 3 og 4, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således, at henvisningerne i § 877, stk. 1, nr. 4, til straffelovens §§ 68, 69, 70 og 73 ændres til en henvisning til § 70.

Forslaget indebærer, at straffesager, hvor der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69 fremover kan behandles som en tilståelsessag.

Det foreslås i § 877, stk. 3, 1. pkt., efter ”retsmødet” at indsætte ”eller bliver der spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69”, og at tilføje en henvisning til § 738, stk. 1, nr. 6.

Forslaget indebærer, at i tilståelsessager, hvor der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69, skal forsvareren have lejlighed til at gøre sig bekendt med sagen, drøfte den med sigtede og udtale sig over for retten, inden sigtede giver samtykke til, at sagen behandles som tilståelsessag. Forsvareren skal desuden være til stede i retten, når sigtede giver sit samtykke.

Det foreslås i § 877, stk. 4, 1. pkt., efter ”retsmødet,” at indsætte ”og bliver der ikke spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69”.

Forslaget indebærer, at § 877, stk. 4, om valgfri forsvarerbeskikkelse ikke finder anvendelse, hvis der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 831 og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024, som ændret ved lagtingslov nr. 83 af 2. maj 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 51 (§ 903)

Retsplejelovens § 903 fastslår, at medmindre andet er bestemt i loven, skal tiltalte personligt være til stede i retten under hele hovedforhandlingen, indtil sagen er optaget til dom. Retsformanden kan dog tillade tiltalte at forlade retten, før sagen er optaget til dom, hvis det findes ubetænkeligt, at tiltalte ikke er til stede.

Retsplejelovens § 903 svarer til § 853 i den danske retsplejelov, jf. lovbe-  
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 903, 2. pkt., på samme måde, som den danske rets-  
plejelovs § 853, 2. pkt., blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 903, 2. pkt., at ændre ”tillade tiltalte at forlade retten,  
før sagen er optaget til dom” til ”efter anmodning fra tiltalte tillade, at tiltalte  
ikke er til stede under hovedforhandlingen eller en del af denne”.

Forslaget indebærer, at retsformanden som noget nyt får mulighed for at  
tillade, at tiltalte slet ikke er til stede under hovedforhandlingen.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med for-  
arbejderne til den danske retsplejelovs § 853 og med den praksis, der findes  
herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 52-56 (§ 905)

Retsplejelovens § 905 angår tilfælde, hvor tiltalte udebliver ved begyndel-  
sen eller i løbet af hovedforhandlingen.

Det fremgår af § 905, stk. 1, at hvis tiltalte udebliver ved begyndelsen eller  
i løbet af hovedforhandlingen, og den pågældende ikke straks kan bringes  
til stede, udsættes sagen, medmindre retten beslutter at fremme hovedfor-  
handlingen helt eller delvis efter stk. 2 eller 3.

Det følger af § 905, stk. 2, at hvis tiltalte er udeblevet trods lovlig indkal-  
delse og uden dokumenteret lovligt forfald, kan retten bestemme, at der skal  
ske afhøring af vidner og skønsmænd, der er mødt, hvis retten finder, at dette  
er foreneligt med hensynet til tiltalte, og hvis udsættelse af afhøringen vil

være til væsentlig ulempe for de mødte eller medføre væsentlig udsættelse af sagen. Afhøring kan dog kun ske, hvis tiltaltes forsvarer er mødt.

Det følger af § 905, stk. 3, at hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring om det, skal hovedforhandlingen i fem nærmere angivne situationer fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig.

En hovedforhandling skal under disse betingelser fremmes til dom bl.a., når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse har forladt retten uden rettens tilladelse (nr. 2), når der under sagen alene er spørgsmål om ubetinget fængselsstraf i 1 år eller derunder, konfiskation, udvisning, rettighedsfrakendelse eller erstatning og tiltalte har givet samtykke til gennemførelse af hovedforhandlingen (nr. 3), og når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 6 måneder eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter lagtingslov om færdsel eller lagtingslov om sikkerhed til søs eller erstatning (nr. 4).

Det følger af § 905, stk. 4, at medmindre tiltalte har samtykket heri, kan hovedforhandlingen kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 4, hvis tiltalte har været lovligt indkaldt og det af indkaldelsen fremgår, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår.

Retsplejelovens § 905, som ændret ved § 1, nr. 121 og 122, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 855, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 485 af 30. april 2019 og lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det foreslås at ændre § 905 på samme måde som den danske retsplejelovs § 855 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 905, *stk. 1*, efter ”medmindre” at indsætte ”retsformanden tillader, at tiltalte ikke er til stede, jf. § 903, 2. pkt., eller”.

Med forslaget præciseres, at en hovedforhandling ikke skal udsættes, når tiltaltes manglende tilstedeværelse er i overensstemmelse med en tilladelse fra retsformanden efter § 903, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 51, til ikke at være til stede under hovedforhandlingen eller en del af denne.

Det foreslås at ændre § 905, stk. 3, nr. 2, så bestemmelsen gælder, når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse a) har forladt retten uden retsformandens tilladelse eller b) er udeblevet senere under hovedforhandlingen.

Forslaget viderefører med litra a den gældende bestemmelse i stk. 3, nr. 2, med den ændring, at litra a angiver, at det er uden retsformandens frem for uden rettens tilladelse, at tiltalte har forladt retten.

Det foreslåede § 905, stk. 3, nr. 2, litra b, indebærer, at hovedforhandlingen fremover som noget nyt også vil kunne fremmes til dom i tiltaltes fravær, når en tiltalt, der var mødt ved hovedforhandlingens begyndelse, udebliver på en senere retsdag under hovedforhandlingen.

Det foreslåede § 905, stk. 3, nr. 2, litra b, skal bl.a. ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 41 (retsplejelovens § 738, stk. 1, nr. 10, § 920, stk. 2, nr. 6, og § 1012, stk. 3).

Det foreslås endvidere at ophæve § 905, stk. 3, nr. 3.

Forslaget skal ses i lyset af, at den gældende bestemmelse i § 905, stk. 3, nr. 3, kan anses som overflødig ved siden af den mere vidtgående mulighed for at fremme hovedforhandlingen til dom i tiltaltes fravær i medfør af den foreslåede affattelse af henholdsvis § 903, 2. pkt., og § 905, stk. 1.

Det foreslås i § 905, stk. 3, nr. 4, at ændre 6 måneder til 1 år.

Forslaget indebærer, at en tiltalt, der udebliver uden dokumenteret lovligt forfald, fremover på anklagemyndighedens begæring, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, kan idømmes en straf på op til fængsel i 1 år mod 6 måneder efter gældende ret.

Det foreslås i § 905, stk. 4, at ændre ”Medmindre tiltalte har samtykket heri, kan hovedforhandlingen kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 4, hvis tiltalte” til ”Hovedforhandlingen kan kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 2, litra b, eller nr. 3, hvis tiltalte er udeblevet uden dokumenteret lovligt forfald og”.

Med forslaget ophæves muligheden for, at tiltalte kan samtykke i, at sagen gennemføres i medfør af § 855, stk. 3, nr. 4 (fremover nr. 3), selvom tiltalte

ikke har været lovligt indkaldt eller det ikke fremgik af indkaldelsen, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår.

Denne ændring har sammenhæng med de foreslåede ændringer af § 903, 2. pkt., og § 905, stk. 1, som indfører en videregående adgang til med tiltaltes samtykke og retsformandens tilladelse at gennemføre straffesagen til dom i tiltaltes fravær. Den eksisterende samtykkeordning efter § 905, stk. 3, nr. 4, jf. stk. 4, foreslås derfor ophævet som overflødig.

Med forslaget lovfæstes det endvidere, at sagen ikke kan gennemføres i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4 (fremover nr. 3), hvis tiltalte har dokumenteret lovligt forfald.

Med forslaget gøres reglen i § 905, stk. 4, endvidere anvendelig på tilfælde, der er omfattet af det foreslåede nye § 905, stk. 3, nr. 2, litra b.

Det betyder, at det er en forudsætning for i medfør af det foreslåede § 905, stk. 3, nr. 2, litra b, på anklagemyndighedens begæring at gennemføre sagen til dom i tiltaltes fravær, når en tiltalt, der er mødt ved sagens begyndelse, udebliver på en senere retsdag under hovedforhandlingen, at tiltalte er udeblevet på den pågældende senere retsdag uden dokumenteret lovligt forfald og har været lovligt indkaldt til det pågældende retsmøde og det af indkaldelsen fremgår, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 855 og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 57 (§ 952, stk. 1)

Retsplejelovens § 952, stk. 1, angår anklagemyndighedens adgang til at anke Retten på Færøernes domme i straffesager. Det fremgår af bestemmelsen, at anklagemyndigheden kun kan anke, når der efter loven kan idømmes andre offentligretlige følger end bøde eller konfiskation for lovovertrædelser, medmindre anken er til fordel for tiltalte.

Retsplejelovens § 952, som ændret ved § 1, nr. 126, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med redaktionelle ændringer til § 902 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det foreslås at ændre § 952, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 902 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, dog således at der henvises til frakendelse efter lagtingslov om færdsel i stedet for at henvises til frakendelse efter færdselsloven.

Forslaget indebærer, at anklagemyndigheden fremover ikke uden Procesbevillingsnævnets tilladelse vil kunne anke til skade for tiltalte, alene fordi der efter loven kan idømmes frakendelse efter lagtingslov om færdsel for lovovertrædelsen. Det vil fremover være en betingelse for anklagemyndighedens anke til skade for tiltalte uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, at der efter loven kan idømmes andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller frakendelse efter lagtingslov om færdsel for lovovertrædelsen.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt og med modifikationen vedrørende henvisning til lagtingslov om færdsel frem for henvisning til færdselsloven fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 902, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at den foreslåede ændring af § 952, stk. 1, skal finde anvendelse på anke af domme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 58 og 59 (§ 952, stk. 2 og 3)

Retsplejelovens § 952, stk. 2 og 3, angår tiltaltes adgang til at anke Retten på Færøernes domme i straffesager. Det fremgår af § 952, stk. 2, at tiltalte kun kan anke, når tiltalte har givet møde ved Retten på Færøerne og er idømt 1) mere end 20 dagbøder, 2) en bøde på over 6.000 kr., 3) konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller 4) andre offentligretlige følger. Hvis sagen er fremmet i tiltaltes fravær i medfør af § 952, stk. 3, nr. 4, kan tiltalte dog i de 4 angivne situationer anke, selv om tiltalte ikke har givet møde ved Retten på Færøerne, jf. § 952, stk. 4.

Retsplejelovens § 952, som ændret ved § 1, nr. 126, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med redaktionelle ændringer til § 902 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det foreslås at ændre § 952, stk. 2, og at ophæve stk. 3 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 902 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, dog således at forslaget til ændring af stk. 2 henviser til frakendelse efter lagtingslov om færdsel i stedet for at henvise til frakendelse efter færdselsloven.

For så vidt angår § 952, stk. 2, foreslås således en ændring, så tiltalte kun kan anke, når tiltalte er idømt andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller frakendelse efter lagtingslov om færdsel, eller når tiltalte uden anvendelse af § 947, stk. 1, er idømt en samlet bøde på over 20.000 kr. eller konfiskation mere end 20.000 kr.

Forslagene om at ændre § 952, stk. 2, og at ophæve stk. 3, indebærer, at tiltalte fremover kan anke en straffedom til Østre Landsret uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, hvis tiltalte ved dommen er idømt andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller frakendelse efter lagtingslov om færdsel.

Forslagene indebærer endvidere, at tiltalte fremover kan anke en straffedom til Østre Landsret uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, hvis tiltalte ved dommen er idømt en samlet bøde på over 20.000 kr. eller konfiskation for mere end 20.000 kr., forudsat at tiltalte ikke er dømt som udebleven i medfør af § 947, stk. 1.

Forslagene indebærer bl.a., at tiltalte ikke længere uden Procesbevillingsnævnets tilladelse vil kunne anke en straffedom til landsretten, når tiltalte er idømt frakendelse efter lagtingslov om færdsel, medmindre tiltalte endvidere er idømt bøde eller konfiskation over den foreslåede beløbsgrænse uden anvendelse af § 947, stk. 1, eller tiltalte er idømt andre offentligretlige følger, eksempelvis fængsel.

Forslagene indebærer endvidere, at den gældende beløbsgrænse på 6.000 kr. for anke af bøde eller konfiskation uden Procesbevillingsnævnets tilladelse forhøjes til 20.000 kr.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt og med modifikationen vedrørende henvisning til lagtingslov om færdsel frem for henvisning til færdselsloven fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 902 og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at de foreslåede ændringer af § 952, stk. 2 og 3, skal finde anvendelse på anke af domme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 60 (§ 952, stk. 4)

Retsplejelovens § 952, stk. 4, fastsætter, at afgørelser efter §§ 949 og 950 ikke kan indbringes for højere ret. Retsplejelovens § 949 angår indenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation, og § 950 angår advarsel.

Det fremgår af § 953, stk. 3, at reglerne i § 953, stk. 1 og 2, om anke med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet finder tilsvarende anvendelse på afgørelser efter §§ 949 og 950.

Retsplejelovens § 952, stk. 4, svarer med redaktionelle ændringer til § 902, stk. 4, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 952, *stk. 4*, der bliver stk. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 902, stk. 4, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 952, stk. 4, der bliver stk. 3, at indsætte ”medmindre anklagemyndigheden anker til fordel for tiltalte”.

Forslaget indebærer, at anklagemyndigheden fremover uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet vil kunne anke indenretlige bødevedtagelser og advarsler efter §§ 949 og 950, når anken er til fordel for tiltalte.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 902, stk. 4, og med den praksis, der findes herom.



Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 61 og 62 (§ 953)

Retsplejelovens § 953 angår tilladelse fra Procesbevillingsnævnet til at anke en straffedom til Østre Landsret.

Retsplejelovens § 953 svarer med en redaktionel ændring til § 903 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 953, *stk. 1* og *stk. 3*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 953 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 953, *stk. 1*, at ændre henvisningen til § 952, *stk. 1-3*, til en henvisning til § 952, *stk. 1* og *2*.

Endvidere foreslås det i § 953, *stk. 3*, at ændre henvisningen til § 952, *stk. 4*, til § 952, *stk. 3*.

Forslagene er en konsekvens af forslaget om at ophæve § 952, *stk. 3*, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, som medfører, at det gældende § 952, *stk. 4*, bliver til § 952, *stk. 3*.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 953 og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at de foreslåede ændringer af § 953 skal finde anvendelse på anke af domme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, *stk. 4*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 63 (967, *stk. 1*)

Retsplejelovens § 967, *stk. 1*, angår ankesager i Østre Landsret, der omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld (bevisanker). Det fremgår af § 967, *stk. 1, 3. pkt.*, at §§ 977-982 ikke finder anvendelse på bevisanker.

Retsplejelovens § 967, stk. 1, svarer til § 917, stk. 1, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 967, stk. 1, på samme måde som den danske retsplejelovs 917, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 967, stk. 1, 3. pkt., at ændre henvisningen til §§ 977-983 til en henvisning til §§ 977-982 a.

Forslaget indebærer, at den foreslåede nye bestemmelse i § 982 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 67, om afgørelse uden mundtlig hovedforhandling ikke finder anvendelse, når anken omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 917, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 64 og 65 (§ 970, stk. 2 og 3)

Retsplejelovens § 970 angår ankesager i Østre Landsret

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at hvis tiltalte udebliver uden dokumenteret lovligt forfald i et tilfælde, hvor dommen er anket af tiltalte, afviser retten ved kendelse tiltaltes anke, medmindre retten undtagelsesvis finder det nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at retten endvidere ved kendelse kan afvise tiltaltes anke, hvis indkaldelse på grund af tiltaltes forhold ikke på sædvanlig måde har kunnet forkyndes for tiltalte. Afvisning kan ske forud for hovedforhandlingen. Før der træffes afgørelse om afvisning af en anke, skal tiltaltes forsvarer og anklagemyndigheden have adgang til at udtale sig om spørgsmålet og gives frist for deres eventuelle bemærkninger, hvorefter retten træffer afgørelse.

Retsplejelovens § 970, som ændret ved § 1, nr. 129-131, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med en redaktionel ændring til den danske retsplejelovs § 920, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det foreslås at ændre § 970, stk. 2 og 3, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 920, stk. 2 og 3, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 970, stk. 2, efter ”Udebliver tiltalte” at indsætte ”fra et retsmøde under hovedforhandlingen”.

Det foreslås desuden i § 970, stk. 3, 1. pkt., efter ”indkaldelse” at indsætte ”til hovedforhandlingen”.

Med forslagene præciseres det, at reglerne i § 970, stk. 2 og 3, om afvisning af tiltaltes anke angår tiltaltes udeblivelse fra et retsmøde under hovedforhandlingen henholdsvis manglende mulighed for indkaldelse til hovedforhandlingen på grund af tiltaltes forhold.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 920, stk. 2 og 3, og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 66 (§ 971)

Retsplejelovens § 971 vedrører tiltaltes deltagelse i retsmøder under ankesagen. Bestemmelsen angår direkte ankesager i Østre Landsret, men finder ifølge § 988, stk. 1, tilsvarende anvendelse i ankesager i Højesteret.

Retsplejelovens § 971, stk. 1, fastslår, at tiltalte har ret til at deltage i retsmøder vedrørende behandling af anken. Hvis anklagemyndighedens anke eller kontraanke ikke omfatter beviserne for tiltaltes skyld, kan sagen behandles, selv om tiltalte ikke møder. Sagen kan dog kun behandles, hvis tiltaltes forsvarer er mødt, jf. § 971, stk. 2.

Retsplejelovens § 971, som ændret ved § 1, nr. 132, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer til den danske retsplejelovs § 921, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det foreslås at ændre § 971, stk. 2, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 921, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås at affatte § 971, stk. 2, 1. pkt., således at hvis anklagemyndighedens anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, behøver tiltaltes ikke at være til stede under behandling af anken.

Det foreslåede § 971, stk. 2, 1. pkt., indebærer, at under anklagemyndighedens anke, som ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, vil tiltalte ligesom i dag ikke behøve at være til stede, for at sagen skal kunne behandles. Det vil uændret være et krav, at tiltaltes forsvarer er mødt, jf. § 971, stk. 2, 2. pkt., der ikke foreslås ændret.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 921, stk. 2, og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 67 (§ 982 a)

Den foreslåede § 982 a svarer til den danske retsplejelovs § 930 b, som blev indsat ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det fremgår således af den foreslåede § 982 a, at retten efter høring af parterne kan bestemme, at en ankesag, som skal afgøres uden lægdommere, afgøres uden mundtlig hovedforhandling, medmindre særlige grunde taler herimod. Retten træffer i så fald bestemmelse om parternes udveksling af skriftlige procedureindlæg.

Det foreslås, at bestemmelsen ikke skal finde anvendelse i ankesager, der omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, jf. lovforslagets § 1, nr. 63 (retsplejelovens § 967, stk. 1).

Den foreslåede § 982 a indebærer, at en sag, som skal afgøres uden lægdommere, kan afgøres uden mundtlig hovedforhandling, medmindre særlige grunde taler herimod.

Bestemmelsen skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 930 b og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 68 (§ 988, stk. 1)

Retsplejelovens § 988 angår ankesager i Højesteret.

Det fremgår af § 988, stk. 1, at reglerne i §§ 959, 966, 971, 973 og 975-982 om behandling af ankesager i Østre Landsret finder tilsvarende anvendelse ved Højesterets behandling af anken.

Retsplejelovens § 988, stk. 1, svarer til den danske retsplejelovs § 936, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 988, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 936, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 988, stk. 1, efter ”anvendelse” at indsætte ”, og reglerne i § 971, stk. 2, finder også anvendelse på tiltaltes anke”.

Med forslaget præciseres det, at reglen i § 971, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 66, hvorefter tiltalte ikke behøver at være til stede under landsrettens behandling af anklagemyndighedens anke, hvis den ikke omfatter beviserne for tiltaltes skyld, i Højesteret også anvendes på tiltaltes anke.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 936, stk. 1, og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 69 (§ 990)

Retsplejelovens § 990 angår kære til Østre Landsret af kendelser og beslutninger, der er afsagt af Retten på Færøerne under behandlingen af en straffesag.

Det fremgår af § 990, stk. 3, at domme kun kan kæres i de tilfælde, der er nævnt i § 1039.

Det følger af § 1039, stk. 1 og 2, at kæremål kan rejses mod afgørelser om fastsættelse af vederlag til forsvarere.

Retsplejelovens § 990 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 968, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ophæve § 990, stk. 3, og at indsætte to nye stykker på samme måde, som den danske retsplejelovs § 968 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i det nye § 990, stk. 3, at bestemmelser i domme om salær til forsvarere kan indbringes særskilt for landsret ved kære, jf. dog stk. 4. I øvrigt kan domme kun kæres i de tilfælde, der er nævnt i § 1039.

Det foreslås i det nye § 990, stk. 4, at beslutning om salær efter § 362, stk. 4, § 362 a, stk. 2, og § 749, stk. 3, der er fastsat til højst 50.000 kr., ikke kan kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor. § 991, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Forslagene indebærer for det første, at reglerne om kære af bestemmelser i Retten på Færøernes domme om salær til forsvarere placeres i den almindelige bestemmelse om kære af rettens afgørelser i § 990.

Forslagene indebærer for det andet, at der indføres en kærebegrænsning vedrørende Retten på Færøernes afgørelser om salær til beskikkede forsvarere, således at kære kun kan ske med Procesbevillingsnævnets tilladelse, når salæret er fastsat til højst 50.000 kr.

Forslagene indebærer for det tredje, at beløbsgrænsen for, hvornår kære af beslutning om salær til beskikkede advokater i straffesager og til advokater, der yder vejledning til forurettede efter § 750, stk. 4, kræver tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, forhøjes fra 20.000 kr. til 50.000 kr. Samtidig placeres denne kærebegrænsning vedrørende beslutning om salær til beskikkede advokater i straffesager og til advokater, der yder vejledning til forurettede efter § 750, stk. 4, i § 990, der vedrører kære i straffesager.

Med hensyn til fremgangsmåden ved ansøgning til Procesbevillingsnævnet indebærer det foreslåede § 990, stk. 4, 3. pkt., at § 991, stk. 2 og 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 70, finder tilsvarende anvendelse.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 968 og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at de foreslåede ændringer af § 990 skal finde anvendelse på kære af afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 70 (§ 991, stk. 3)

Retsplejelovens § 991, stk. 3, angår tilfælde, hvor Procesbevillingsnævnet har givet tilladelse til kære af en kendelse eller anden beslutning, der er afsagt af Østre Landsret under behandling af en ankesag.

Retsplejelovens § 991 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 968 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 991, stk. 3, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 968 a, stk. 3, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 991, stk. 3, 1. pkt., at ”tiltalte eller anklagemyndigheden” udgår.

Forslaget indebærer, at det i alle tilfælde vil være anklagemyndigheden, der indbringer sagen for kæreinstansen, når Procesbevillingsnævnet har meddelt kæretilladelse efter § 968 a, stk. 2, dvs. også når tilladelsen er givet til en person, der ikke er part i straffesagen, herunder forsvareren eller en beskikket advokat i kæremål vedrørende fastsættelse af den pågældendes salær.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 968 a, stk. 3, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 71 og 72 (§ 991, stk. 4)

Retsplejelovens § 991, stk. 4, angår kære af kendelser og beslutninger, der er afsagt af Østre Landsret under behandlingen af en ankesag, og som retter sig mod nogen, der ikke er part i sagen.

Det fremgår af bestemmelsen, at sådanne afgørelser kan kæres til Højesteret under tilsvarende betingelser som i § 990 uden tilladelse efter § 991, stk. 1, jf. dog § 1039, stk. 3. Det følger af § 1039, stk. 3, at kære af Østre Landsrets afgørelser om vederlag til forsvarere ikke kan kæres uden Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Retsplejelovens § 991 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 968 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 991, stk. 4, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 968 a, stk. 4, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 991, stk. 4, at henvisningen til § 1039, stk. 3, udgår, og at indsætte et nyt 2. *pkt.*, hvorefter beslutning om salær efter § 362, stk. 4, og § 749, stk. 3, dog kun kan kæres med tilladelse efter stk. 1.

Forslagene indebærer, at kærebegrænsningen i § 1039, stk. 3, flyttes til § 991, og at det i den forbindelse præciseres, at kærebegrænsningen også omfatter Østre Landsrets afgørelser om vederlag til beskikkede advokater i straffesager.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 968 a, stk. 4, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 73 (§ 1003, stk. 2)

Retsplejelovens § 1003, stk. 1, fastsætter, at en begæring om genoptagelse skal fremsættes for Den Særlige Klageret.

Det følger af § 1003, stk. 2, at begæringen indgives skriftligt og må angive de omstændigheder, hvorpå den støttes, og de beviser, som formenes at skulle give sagen et andet udfald. Er tiltalte fængslet, kan dennes begæring fremsættes overensstemmende med § 898 til byrettens retsbog eller fængselsbestyrerens bog.

Retsplejelovens § 1003, stk. 2, svarer til den danske retsplejelovs § 979, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.



Det foreslås i § 1003, stk. 2, efter 1. pkt., at indsætte et nyt punktum på samme måde, som den danske retsplejelovs § 979, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Efter det foreslåede nye punktum i § 1003, stk. 2, skal begæring efter § 1001 indgives på en blanket, som Domstolsstyrelsen udfærdiger.

Forslaget indebærer, at domfældtes begæring om genoptagelse af en pådømt straffesag efter retsplejelovens § 977 fremover skal indgives på en blanket, jf. dog § 1003, stk. 2, 2. pkt., om tiltalte der er fængslet, der ikke foreslås ændret, men bliver til 3. pkt. Blanketten vil skulle gøre det lettere for domfældte at angive de oplysninger, der er nødvendige for, at Den Særlige Klageret kan behandle sagen. Blanketten vil samtidig skulle gøre det lettere for Den Særlige Klageret at behandle genoptagelsessagerne, når de relevante oplysninger angives på en enkel og systematisk måde.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 979, stk. 2, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 74 (§ 1010)

Efter retsplejelovens § 1010, stk. 1, kan Den Særlige Klageret efter rigsadvokatens begæring tillade, at retsforfølgning i en sag, som er pådømt ved en domstol uden for riget, og hvor tiltalte er frifundet, finder sted på Færøerne, når betingelserne i § 1000, stk. 1, nr. 1, er opfyldt. Efter stk. 2 finder bl.a. § 1003, stk. 2, 1. og 4. pkt., tilsvarende anvendelse.

Retsplejelovens § 1010 svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 985 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre retsplejelovens § 1010, stk. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 985 a, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således, at henvisningen i § 1010, stk. 2, til § 1003, stk. 2, 1. og 4. pkt., ændres til en henvisning til § 1003, stk. 2, 1. og 5. pkt.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 73, foreslås indsat et nyt punktum i § 1003, stk. 2, hvorefter det eksisterende 4. pkt. bliver til 5. pkt.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 985 a og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 75 (§ 1012, stk. 3)

Retsplejelovens 1012, stk. 3, angår genoptagelse af domme, hvor sagen er fremmet i tiltaltes fravær i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4, hvilket foreslås ændret til § 905, stk. 3, nr. 2, litra b, eller nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Det fremgår af § 1012, stk. 3, at hvis sagen i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4 – fremover § 905, stk. 3, nr. 2, litra b, eller nr. 3 – er fremmet i tiltaltes fravær, kan domfældte begære sagen genoptaget til ny forhandling, hvis domfældte er afskåret fra at anke dommen i medfør af § 952, stk. 3, jf. stk. 2, eller hvis den domfældte dokumenterer at have haft lovligt forfald og ved domfældte utilregnelige omstændigheder har været forhindret fra i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke rettidigt er kommet til domfældtes kundskab.

Retsplejelovens § 1012, som ændret ved § 1, nr. 130 og 133, i lov nr. 660 af 11. juni 2024, svarer med redaktionelle ændringer til § 987 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021

Det foreslås at ændre § 1012, stk. 3, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 987, stk. 3, 1. pkt., blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således i § 1012, stk. 3, 1. pkt., at ”stk. 3, jf.” udgår.

Forslaget indebærer, at der henvises til tilfælde, hvor domfældte er afskåret fra at anke i medfør af § 952, stk. 2, i stedet for i medfør af § 952, stk. 3, jf. stk. 2.

Forslaget er en konsekvens af forslagene til ændring af ankereglerne i § 952, hvorved § 952, stk. 2, nyaffattes og § 952, stk. 3, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 58 og 59.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 987, stk. 3, og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 76 (§ 1039)

Retsplejelovens § 1039, stk. 1, angår prøvelse ved anke eller kære af afgørelser om sagsomkostninger i straffesager.

Retsplejelovens § 1039, stk. 2, angiver, at stk. 1 også gælder med hensyn til fastsættelse af vederlag til offentlige anklagere, hvor derom bliver spørgsmål, og til forsvarere.

Retsplejelovens § 1039, stk. 3, fastsætter, at Østre Landsrets afgørelser om vederlag til forsvarere ikke kan kæres uden Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Retsplejelovens § 1039, som ændret ved § 2, nr. 10, i lov nr. 740 af 13. juni 2023, svarer med en enkelt modifikation og redaktionelle ændringer, til den danske retsplejelovs § 1013, jf. lovebkendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1039 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1013 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således at ophæve § 1039, stk. 2 og 3.

Forslaget har for det første sammenhæng med bl.a. den foreslåede ændring af § 990, jf. lovforslagets § 1, nr. 69, som indebærer, at reglerne om kære af bestemmelser i domme om salær til en beskikket forsvarer, placeres i den almindelige bestemmelse om kære af byrettens afgørelser i straffesager i § 990.

Forslaget har for det andet sammenhæng med den foreslåede ændring af § 991, stk. 4, som indebærer, at reglerne om karebegrænsning med hensyn til landsrettens afgørelser om salær til beskikkede forsvarere og til beskikkede advokater i straffesager placeres i § 991, stk. 4.

De foreslåede ændringer skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til den danske retsplejelovs § 1013 og med den praksis, der findes herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

### *Til § 2*

Til nr. 1 og 2 (§ 120)

Straffuldbyrdelseslovens § 112 giver mulighed for, at nærmere angivne endelige administrative afgørelser, der er truffet i medfør af straffuldbyrdelsesloven, af den dømte kan forlanges indbragt til prøvelse for retten.

Det følger af straffuldbyrdelseslovens § 120, stk. 1, at den kendelse, som Retten på Færøerne afsiger som afslutning på en sådan prøvelsessag, kan kæres til Østre Landsret af dem, der efter § 115, stk. 1, er parter i sagen. Det fremgår af § 115, stk. 1, at sagens parter er den dømte, tredjemand, hvis genstande eller penge konfiskeres, og justitsministeren.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 120, stk. 2, sker kære til Østre Landsret ved meddelelse til Retten på Færøerne, hvorefter retten sender meddelelsen og sagens akter til Østre Landsret.

Efter stk. 3 behandles sagen under kære efter samme regler som er fastsat for behandlingen ved Retten på Færøerne. I øvrigt gælder reglerne i retsplejelovens kapitel 47 om kære, dog således at bestemmelsen i retsplejelovens § 436, stk. 2, 4. pkt., om den kærendes udeblivelse kun finder anvendelse, når den dømte ikke er frihedsberøvet.

Straffuldbyrdelseslovens § 120 svarer med redaktionelle ændringer til den danske straffuldbyrdelseslovs § 120, jf. lovbekendtgørelse nr. 1333 af 9. december 2019.

Det foreslås at ændre § 120 på samme måde, som den danske straffuldbyrdeslovs § 120 blev ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Det foreslås således at nyaffatte § 120, *stk. 1*, således at kendelser, der er afsagt af Retten på Færøerne, ikke kan kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give parter efter § 115, stk. 1, tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor. Retsplejelovens § 425, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Forslaget indebærer, at Retten på Færøernes kendelse i en prøvelsessag fremover kun vil kunne kæres med procesbevillingsnævnets tilladelse, som kan gives, hvis særlige grunde taler derfor.

Henvisningen til retsplejelovens § 425, stk. 4, indebærer, at ansøgning om kæretilladelse skal indgives til Procesbevillingsnævnet inden 2 uger efter, at afgørelsen er truffet. Nævnet kan dog undtagelsesvis give tilladelse, hvis ansøgningen indgives senere, men inden 6 måneder efter, at afgørelsen er truffet.

Den foreslåede ophævelse af § 120, *stk. 3*, er en konsekvensændring som følge af den foreslåede nyaffattelse af stk. 1, hvorefter kendelser, der er afsagt af Retten på Færøerne fremover kun kan kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse i henhold til den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Det foreslås, at den foreslåede karebegrænsning i sager om prøvelse af endelige administrative afgørelser efter straffuldbyrdesloven skal finde anvendelse på kære af afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

### *Til § 3*

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den [...] 2026.

Der foreslås en række overgangsregler, jf. nedenfor om stk. 2-4. Hvor der ikke foreslås en overgangsregel, kan de nye regler anvendes fra lovens ikrafttræden, herunder i verserende sager, når reglen efter sit indhold er relevant på det stadie, som sagen er i på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det gælder bl.a. den foreslåede mulighed for at tillade, at tiltalte ikke deltager i hovedforhandlingen og de foreslåede ændringer af reglerne om fremme af sagen i tiltaltes fravær, jf. lovforslagets § 1, nr. 51-56 (retsplejelovens §§ 903 og 905).

Retsformanden vil således også i verserende sager, herunder sager, hvor hovedforhandlingen er begyndt før lovens ikrafttræden, fra lovens ikrafttræden kunne tillade, at tiltalte helt eller delvis ikke deltager i hovedforhandlingen eller den resterende del af hovedforhandlingen.

Endvidere skal retten også i verserende sager, herunder sager, hvor hovedforhandlingen er begyndt før lovens ikrafttræden, når udeblivelse sker efter lovens ikrafttræden, og anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, fremme sagen til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, i det foreslåede udvidede omfang, sådan at der kan idømmes op til 1 års fængsel, og sådan at der ikke er nogen øvre grænse for straffen, når udeblivelse sker på en senere retsdag, efter at tiltalte var mødt ved sagens begyndelse, jf. retsplejelovens § 905, stk. 3, nr. 2 og 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 53 og 55. Det vil i begge situationer være et krav, at tiltalte har været lovligt indkaldt, og at det fremgår af indkaldelsen, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår, jf. retsplejelovens § 905, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 56, men der er ikke noget til hinder for, at indkaldelse kan være sket før lovens ikrafttræden.

Det gælder også den foreslåede mulighed for at afgøre revisionsankrer i landsretten på skriftligt grundlag, jf. lovforslagets § 1, nr. 67 (retsplejelovens § 982 a). Denne mulighed vil fra lovens ikrafttræden også kunne anvendes i verserende sager, herunder når hovedforhandlingen er berammet og dermed i givet fald vil blive aflyst. Landsretten bør dog ikke anvende muligheden, hvis sagen under hensyn til den tid, der skal afsættes til parternes udveksling af procedureindlæg og rettens votering, kan forventes afgjort senere, end hvis hovedforhandlingen var blevet fastholdt.

Den foreslåede forlængelse af skyldnerens fredningsperiode fra 6 måneder til 1 år, jf. lovforslagets § 1, nr. 28 (retsplejelovens § 547, stk. 1), vil som følge af reglens indhold – der henviser til fordringshaverens begæring – gælde for begæringer, som indgives til fogedretten efter lovens ikrafttræden. Den forlængede fredningsperiode vil imidlertid også skulle anvendes i forhold til insolvens, som er konstateret før lovens ikrafttræden.

Den foreslåede udvidelse af mulighederne for at foretage udlæg og arrest på fogedrettens kontor i skyldnerens fravær, jf. lovforslagets § 1, nr. 29 (retsplejelovens § 552, stk. 1), vil gælde, når mødet i fogedretten afholdes efter lovens ikrafttræden, uanset hvornår fordringshaveren har anmodet om udlæg eller arrest, og uanset hvornår skyldneren har modtaget indkaldelse til mødet.

De foreslåede ændringer af reglerne om affattelsen af domme, jf. lovforslagets § 1, nr. 12 og 13 (retsplejelovens § 261), vil gælde for domme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, uanset hvornår sagen er begyndt.

Den foreslåede adgang til under forberedelsen af en civil retssag at afholde et særskilt retsmøde om muligheden for, at sagen kan overgå til retsmægling, jf. lovforslagets § 1, nr. 21 (retsplejelovens § 389 a), vil også gælde i verserende civile sager, hvor forberedelsen ikke er afsluttet, eller hvor forberedelsen genoptages.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 2, 3 og 30-38, ikke finder anvendelse i sager, hvor tiltale er rejst i 1. instans før lovens ikrafttræden, medmindre sagen genoptages efter lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse. Uanset 1. og 2. pkt. kan retten dog efter indstilling fra anklagemyndigheden og høring af forsvareren bestemme, at lovens § 1, nr. 3 og 33, skal finde anvendelse i en sag, som efter de hidtil gældende regler skulle behandles under medvirken af nævninger, når tiltale i 1. instans er rejst efter den [...], men før lovens ikrafttræden.

Det betyder, at de foreslåede ændringer med hensyn til, i hvilke straffesager der skal medvirke nævninger og domsmænd, og med hensyn til rettens sammensætning i domsmandssager som udgangspunkt ikke finder anvendelse i sager, hvor tiltale er rejst i 1. instans før lovens ikrafttræden, medmindre sagen genoptages efter lovens ikrafttræden.

I sager, hvor anklagemyndigheden før lovens ikrafttræden har indleveret anklageskrift til retten, eller hvor tiltale før lovens ikrafttræden er rejst til retsbogen i en tilståelsessag efter retsplejelovens § 877, afgøres det som udgangspunkt efter de hidtil gældende regler, om sagen skal behandles med nævninger eller domsmænd, og hvordan domsmandsretten i givet fald skal sammensættes.

Når tiltalerejsningen i 1. instans er valgt som skæringsdato for, hvornår de nye regler finder anvendelse, skyldes det, at anklagemyndigheden på det tidspunkt vurderer, hvilken straf der vil blive spørgsmål om, og på det grundlag angiver i anklageskriftet, om sagen skal behandles med nævninger, med domsmænd eller uden lægdommere.

Endvidere følger det af retsplejelovens § 892, at hovedforhandlingen skal berammes hurtigst muligt og så vidt muligt inden for 2 uger fra anklagemyndighedens indlevering af anklageskrift til retten.

Af hensyn til en enkel og klar regel gælder den foreslåede overgangsregel, uanset om sagen er berammet ved lovens ikrafttræden, og uanset om en berammet hovedforhandling på grund af indtrufne omstændigheder senere aflyses, sådan at der skal ske ny berammelse.

Den foreslåede overgangsregel gælder også, når anklagemyndigheden efter lovens ikrafttræden indleverer et tillægsanklageskrift i sagen, og når anklagemyndigheden indleverer et nyt anklageskrift til erstatning for et anklageskrift, ved hvilket tiltale oprindeligt var rejst inden lovens ikrafttræden. Også i sådanne tilfælde afgøres det efter de hidtil gældende regler, om sagen skal behandles med nævninger, med domsmænd eller uden lægdommere.

Hvis anklagemyndigheden trækker sagen tilbage, f.eks. med henblik på bopælskonstatering, sådan at sagen ikke længere verserer ved retten, og anklagemyndigheden derefter, når f.eks. bopæl er konstateret, indleverer et nyt anklageskrift, vil det afgørende i forhold til den foreslåede overgangsregel være tidspunktet for indleveringen af det nye anklageskrift. Er det nye anklageskrift således indleveret efter lovens ikrafttræden, vil det skulle afgøres efter de nye regler, om sagen skal behandles med nævninger, med domsmænd eller uden lægdommere.

I tilfælde, hvor der før lovens ikrafttræden har været afholdt retsmøde i medfør af retsplejelovens § 877 med henblik på sagens afgørelse ved en tilståelsessag, men hvor sagen på grund af manglende tilståelse eller manglende samtykke fra sigtede, anklagemyndigheden eller retten ikke blev afgjort som en tilståelsessag – og hvor anklagemyndigheden efter lovens ikrafttræden rejser tiltale i 1. instans ved et anklageskrift – afgøres det efter de nye regler, om sagen skal behandles med nævninger, med domsmænd eller uden lægdommere.



Det foreslåede 3. pkt. giver mulighed for, at retten kan bestemme, at den nye nævningegrænse på fængsel i 6 år og derover, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, og den nye mulighed for, at hidtidige nævningsager i visse tilfælde kan behandles med 2 dommere og 3 domsmænd, jf. lovforslaget § 1, nr. 3, skal finde anvendelse i en konkret nævningsag, der verserer ved lovens ikrafttræden, når tiltale i 1. instans er rejst efter den [...].

Forslaget indebærer, at retten vil kunne bestemme, at en straffesag, hvor der er spørgsmål om fængsel i 4 år eller derover, men ikke om fængsel i 6 år eller derover, og hvor tiltale er rejst i 1. instans efter den [...], skal behandles som en domsmandssag. Er der flere tiltalte i sagen, må der ikke for nogen af de tiltalte blive spørgsmål om fængsel i 6 år eller derover.

Det foreslåede 3. pkt. kan kun anvendes efter indstilling fra anklagemyndigheden. En indstilling fra anklagemyndigheden om, at en straffesag skal behandles som en domsmandssag i medfør af det foreslåede 3. pkt., vil være ensbetydende med en tilkendegivelse om, at der ikke bliver spørgsmål om fængsel i 6 år eller derover, og hvis sagen behandles som en domsmandssag, vil der på samme måde som i andre domsmandssager højst kunne idømmes fængsel i mindre end 6 år.

Formålet med det foreslåede 3. pkt. er at give mulighed for at fremskynde den ressourcebesparelse, der er forbundet med at behandles sagen som en domsmandssag i stedet for en nævningsag, når dette kan ske, uden at sagsbehandlingstiden forlænges. Det forudsættes, at muligheden ikke vil blive anvendt, hvis sagens behandling i byretten må forventes at blive afsluttet på et senere tidspunkt som domsmandssag end som nævningsag. Er sagen berammet som nævningsag, vil det således være en forudsætning, at sagen kan berammes mindst lige så tidligt som domsmandssag. Det forudsættes desuden, at muligheden kun vil blive anvendt i passende lang tid før en berammet hovedforhandling både af hensyn til, at den eller de frigjorte dommere kan nå at få berammet andre sager, og af hensyn til, at anklageren og forsvareren fra starten af kan tilrettelægge deres forberedelse af hovedforhandlingen ud fra, at sagen bliver en domsmandssag i stedet for en nævningsag.

Det foreslåede 3. pkt. giver retten en skønsmæssig beføjelse til efter indstilling fra anklagemyndigheden at behandle en straffesag, der efter de hidtil gældende regler er en nævningsag, som en domsmandssag, hvis der bliver spørgsmål om fængsel i 4 år eller derover, men ikke om fængsel i 6 år eller

derover. Retten kan i sin samlede afvejning også tage hensyn til det arbejde, der vil være forbundet med at omberamme sagen fra en nævningsesag til en domsmandssag, hvilket bl.a. vil kunne afhænge af antallet af tiltalte og antallet af forsvarere i sagen.

Det foreslås, at forsvareren skal høres, før retten beslutter, om den vil følge anklagemyndighedens indstilling. Forsvareren vil f.eks. kunne have bemærkninger til den forventede sagsbehandlingstid, hvor lang tid der er til en berammet hovedforhandling, eller arbejdet med en omberammelse. Derimod vil det ikke være relevant at komme med bemærkninger om tiltaltes eventuelle ønske om eller interesse i, at sagen behandles med nævninger efter de hidtil gældende regler. Det foreslåede 3. pkt. betyder, at den foreslåede nye nævningegrænse på fængsel i 6 år eller derover under de beskrevne forudsætninger med hensyn til bl.a. sagsbehandlingstid og tilstrækkeligt varsel kan anvendes i straffesager, hvor tiltale i 1. instans er rejst efter den [...], og tiltaltes eventuelle ønske om eller interesse i nævningernes medvirken vil ikke have betydning for rettens beslutning.

Når retten i medfør af det foreslåede 3. pkt. har bestemt, at en straffesag skal behandles med domsmænd efter de nye regler, vil der være mulighed for, at sorenskriveren efter indstilling fra rettens formand bestemmer, at sagen skal behandles med 2 dommere og 3 domsmænd, hvis sagens omfang gør det nødvendigt, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Skæringstidspunktet tiltalerejsning i 1. instans vil også være afgørende for, om de nye regler anvendes ved afgørelsen af, om der skal medvirke lægdommere i Østre Landsret.

I de fleste ankesager er det afgørende for, om der skal medvirke nævninger eller domsmænd ved Østre Landsret, både efter de nye regler og efter de hidtil gældende regler, om der har medvirket nævninger eller domsmænd ved Retten på Færøerne, jf. retsplejelovens § 698, stk. 2 og stk. 3, nr. 1 og 2, der ikke foreslås ændret. I de fleste ankesager gør det derfor ikke nogen forskel, om de nye regler eller de hidtil gældende regler finder anvendelse.

Den foreslåede overgangsregel kan dog få betydning i tilståelsessager, hvor det afgørende vil være tidspunktet for tiltalerejsningen til retsbogen i 1. instans. Ligger dette tidspunkt før lovens ikrafttræden, afgøres det efter de hidtil gældende regler, om lægdommere skal medvirke ved anke til Østre

Landsret, uanset om sagen først indbringes for landsretten efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede overgangsregel gælder også, når Østre Landsret eller Højesteret i en sag, hvor der er rejst tiltale i 1. instans inden lovens ikrafttræden, efter lovens ikrafttræden ophæver Retten på Færøernes dom som følge af rettergangsfejl og hjemviser sagen til fornyet behandling ved Retten på Færøerne. I sådanne tilfælde afgøres spørgsmålet om lægdommeres medvirken således fortsat efter de gamle regler.

Når en sag, hvor der er rejst tiltale i 1. instans inden lovens ikrafttræden, genoptages efter lovens ikrafttræden, skal det imidlertid afgøres efter de nye regler, om der skal medvirke nævninger eller lægdommere ved den fornyede behandling af sagen. Det gælder også i denne situation, at hvis det er en landsretssag, der genoptages, vil det forhold, at der under Retten på Færøernes behandling af den tidligere sag efter de gamle regler medvirkede nævninger eller domsmænd, også efter de nye regler kunne have væsentlig betydning for spørgsmålet om lægdommeres medvirken ved Østre Landsret. Det afgørende i denne henseende vil være, om der under byrettens tidligere behandling faktisk medvirkede nævninger og domsmænd, og ikke om der bedømt efter de nye regler ville have skullet medvirket nævninger eller domsmænd.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 1, nr. 8 og 9, ikke finder anvendelse i sager, hvor hovedforhandlingen er begyndt før lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det betyder, at de foreslåede ændringer med hensyn til, i hvilke afgørelser domsmænd deltager, finder anvendelse i sager, hvor hovedforhandlingen er begyndt efter lovens ikrafttræden. Dette gælder også, når tiltale er rejst før lovens ikrafttræden.

Det afgørende er, om hovedforhandlingen rent faktisk er begyndt før eller efter lovens ikrafttræden. Hvis hovedforhandlingen skulle være begyndt før lovens ikrafttræden, men blev udsat til efter lovens ikrafttræden, før den var gået i gang, finder de nye regler om, i hvilke afgørelser domsmænd deltager, anvendelse. Hvis hovedforhandlingen derimod var begyndt før lovens ikrafttræden og blev udsat til fortsat hovedforhandling, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

I ankesager i landsretten er det afgørende, om hovedforhandlingen i landsretten begynder før eller efter lovens ikrafttræden. Det er således i forhold til, i hvilke afgørelser under landsrettens behandling domsmændene skal deltage, uden betydning, om hovedforhandlingen i 1. instans begyndte før eller efter lovens ikrafttræden, og om sagen blev indbragt for landsretten før eller efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 1, nr. 23, 25, 26, 57-59, 61, 62 og 69, og § 2 ikke finder anvendelse på afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden. På disse afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det betyder, at de foreslåede ændringer af reglerne om anke og kære, jf. lovforslagets § 1, nr. 23, 25, 26, 57-59, 61, 67 og 69 (retsplejelovens §§ 402, 425, 426, 428, 645, 646, 952, 953 og 990), og § 2 (straffuldbyrdelseslovens § 120), finder anvendelse på anke og kære af afgørelser, der er afsagt efter lovens ikrafttræden. Dette gælder også, når den sag, i hvilken den pågældende afgørelse træffes, er anlagt eller indledt før lovens ikrafttræden.

Afgørelser, der er afsagt før lovens ikrafttræden, kan også efter lovens ikrafttræden appelleres efter de hidtil gældende regler.

## Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

## Bilag 1

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p><b>§ 1</b></p> <p>I retsplejelov for Færøerne, lov nr. 964 af 26. juni 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 740 af 13. juni 2023 og § 1 i lov nr. 660 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p><b>§ 4. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> I afgørelsen af sager ved Østre Landsret deltager, medmindre andet er bestemt, mindst 3 dommere. Uden for</p>	<p><b>1.</b> I § 4, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres »handle på rettens vegne« til: »træffe afgørelse«.</p>

<p>hovedforhandlingen kan dog en enkelt dommer handle på rettens vegne.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	
<p><b>§ 9. ---</b></p> <p><i>Stk. 2-7. ---</i></p> <p><i>Stk. 8.</i> I domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed, kan sorenskriveren efter indstilling fra rettens formand bestemme, at retten sammensættes af 2 dommere og 3 domsmænd. <i>Stk. 7</i> finder ikke anvendelse.</p>	<p><b>2.</b> I § 9, <i>stk. 8, 1. pkt.</i>, ændres »I domsmandssager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en« til: »Hvis hovedforhandlingen i en domsmandssag antages at ville blive af«.</p> <p><b>3.</b> I § 9 indsættes som <i>stk. 9</i>:</p> <p>»<i>Stk. 9.</i> Hvis sagens omfang gør det nødvendigt, kan sorenskriveren efter indstilling fra rettens formand bestemme, at retten sammensættes af 2 dommere og 3 domsmænd i domsmandssager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 4 år eller derover, for så vidt dette ikke er en følge af, at der bliver spørgsmål om fastsættelse af en fællesstraf efter reglerne i straffelovens § 40, stk. 1, og § 61. Dette gælder dog ikke i straffesager vedrørende overtrædelse af straffelovens §§ 172, 173, 191, 191 a, 286, 289 eller 290 eller § 290 a, stk. 2, medmindre sagen omfatter andre lovovertrædelser, der er omfattet af 1. pkt. <i>Stk. 7</i> finder ikke anvendelse.«</p>

<p><b>§ 36.</b> Anvendes der i en sag skriftlig forelæggelse eller procedure, jf. §§ 400, 423, 900, 927 og 982, eller er dokumenter undladt oplæst, jf. § 920, stk. 6, kan retten forbyde offentlig gengivelse heraf, i det omfang der under en tilsvarende mundtlig forelæggelse eller procedure kan ske dørlukning eller nedlægges referatforbud, jf. §§ 25 og 31. §§ 27, 28, 32 og 33 finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><b>§ 50.</b> Er der i en sag anvendt skriftlig forelæggelse eller procedure, jf. §§ 400, 423, 900, 927 og 982, har enhver ret til at få udleveret kopi heraf, når der er afsagt dom i sagen, medmindre dokumenterne er omfattet af et forbud mod offentlig gengivelse, jf. § 36.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p><b>4.</b> I § 36, 1. pkt., og § 50, stk. 1, ændres »og 982« til: », 982 og 982 a«.</p>
<p><b>§ 75.</b> Enhver, der anser sig for krænkede ved utilbørligt eller usømmeligt forhold fra en dommers side under udøvelsen af dennes embedsvirksomhed, kan indgive klage herover til Den Særlige Klageret. Klagen skal indgives, inden 4 uger efter at klageren er blevet bekendt med det forhold, som giver anledning til klagen. Klageretten kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, når særlige forhold taler herfor.</p> <p><i>Stk. 2-9. ---</i></p>	<p><b>5.</b> I § 75, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:</p> <p>»Klagen skal indgives på en blanket, som Domstolsstyrelsen udfærdiger.«</p>

<p><b>§ 81.</b> En dommer, der er pensioneret på grund af alder eller svagelighed, kan af sorenskriveren tilkaldes for at virke som dommer ved Retten på Færøerne i en nærmere bestemt periode. Kun under særlige omstændigheder kan tilkaldeperioden forlænges ud over dommerens fyldte 72. år.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p><b>6.</b> I § 81, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »72.« til: »74.«.</p>
<p><b>§ 92. ---</b></p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Ingen må deltage som dommer under hovedforhandlingen i en straffesag, hvis den pågældende vedrørende det forhold, som tiltalen angår, har truffet afgørelse om at undtage materiale fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt i medfør af § 735 eller har truffet anden afgørelse, hvor der har været fremlagt oplysninger, der efter § 735 er undtaget fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt.</p> <p><i>Stk. 6-7. ---</i></p>	<p><b>7.</b> I § 92, <i>stk. 5</i>, indsættes som <i>2. pkt.</i>:</p> <p>»Dette gælder dog ikke, hvis undtagelsen af materialet fra forsvarerens og den sigtedes aktindsigt er ophørt før hovedforhandlingen.«</p>
<p><b>§ 124. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Domsmænd virker med samme beføjelse som dommere under hovedforhandlingen og de i forbindelse med denne stående afgørelser, men deltager ikke i andre under sagen forefaldende retshandlinger eller afgørelser. Dog træffes de i § 1025</p>	<p><b>8.</b> § 124, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, affattes således:</p> <p>»Domsmænd deltager i afgørelsen af skyldsspørgsmålet og i fastsættelsen af sanktionen, men deltager ikke i andre retshandlinger eller afgørelser under sagen.«</p> <p><b>9.</b> § 124, <i>stk. 3</i>, ophæves.</p>

<p>omhandlede afgørelser under medvirken af domsmænd.</p> <p>Stk. 3. Domsmænd deltager ikke i de i § 92, stk. 3, § 94, stk. 2, § 123, jf. § 117, eller § 970 omhandlede afgørelser eller i afgørelser vedrørende borgerlige krav, der rejses under en straffesag.</p>	
<p><b>§ 239. ---</b>  <i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p><b>10.</b> I § 239 indsættes som <i>stk. 7</i>:</p> <p>»<i>Stk. 7.</i> I borgerlige sager kan retten, hvis parterne er enige herom, tillade, at et vidne afgiver forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede på anden måde end angivet i stk. 2, når det skønnes forsvarligt.«</p>
<p><b>§ 257. ---</b>  <i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvis en dommer, en nævning eller en domsmand i en nævningsag, i en domsmandssag ved landsret eller i en sag, der behandles efter § 9, stk. 8, får forfald eller af andre grunde må fratræde, efter at hovedforhandlingen er begyndt, kan forhandlingen fortsætte, hvis dog højst 1 dommer og 1 nævning eller 1 domsmand mangler.</p> <p><i>Stk. 5. ---</i></p>	<p><b>11.</b> I § 257, <i>stk. 4</i>, og § 930, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »stk. 8« til: »stk. 8 eller 9«.</p>
<p><b>§ 261.</b> Domme skal indeholde parternes påstande og en fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer, og angive de faktiske og retlige</p>	<p><b>12.</b> I § 261, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer,« til: »kort fremstilling af sagen«.</p>



omstændigheder, der er lagt vægt på ved sagens afgørelse. Domme i borgerlige sager skal endvidere indeholde en gengivelse af parternes anbringender. Domme i straffesager skal endvidere indeholde en gengivelse af tiltalen.

*Stk. 2.* I Retten på Færøernes domme i borgerlige sager, der ikke har været undergivet kollegial behandling i medfør af § 9, stk. 3, kan sagsfremstillingen begrænses til en kort angivelse af parternes anbringender, hvis der samtidig gives en udførlig begrundelse for afgørelsen. Det skal i givet fald fremgå af dommen, at dommen ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling.

*Stk. 3.* I Retten på Færøernes domme i borgerlige sager, der har været undergivet kollegial behandling, kan sagsfremstillingen forkortes, hvis retten finder det forsvarligt. Det skal i givet fald fremgå af dommen, at dommen ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling.

*Stk. 4.* Ankes en dom, der er affattet efter reglen i stk. 2, skal Retten på Færøerne afgive en supplerende redegørelse for sagen. Redegørelsen indsendes til Østre Landsret, snarest muligt efter at retten har fået meddelelse om anken. Samtidig sendes en kopi af redegørelsen til parterne. Redegørelsen anses som et bilag til

**13. § 261, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:**

»*Stk. 2.* Ankes en dom, der ikke gengiver de afgivne forklaringer, skal retten gengive de afgivne forklaringer i retsbogen. Gengivelsen anses som et bilag til dommen. Retten sender gengivelsen til ankeinstansen og parterne, snarest muligt efter at retten har fået meddelelse om anken.

*Stk. 3.* Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for kendelser.«

<p>dommen og optages endvidere i retsbogen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Hvis indholdet af en forklaring i en straffesag ikke optages i retsbogen, jf. § 716, stk. 1, kan gengivelse af forklaringen i dommens fremstilling af sagen undlades.</p>	
<p><b>§ 262.</b> § 261, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse for Retten på Færøernes kendelser i borgerlige sager.</p>	<p><b>14.</b> § 262 ophæves.</p>
<p><b>§ 264.</b> ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Dommen afsiges i et retsmøde. Er tiltalte ikke fængslet, kan dommen dog afsiges uden afholdelse af retsmøde, hvis afsigelsen ikke finder sted samme dag, som sagen er optaget til dom, eller hvis sagen er behandlet efter § 982. Dommen kan endvidere afsiges uden afholdelse af retsmøde, hvis sagen er behandlet efter § 946.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Retten meddeler tiltalte udskrift af dommen. Hvis sagen i medfør af § 905, stk. 3, nr. 1-5, er fremmet i tiltaltes fravær, skal udskriften forkyndes.</p> <p><i>Stk. 6-7.</i> ---</p>	<p><b>15.</b> I § 264, stk. 3, 2. pkt., § 968, stk. 2, 2. pkt., og § 984, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 982« til: »§§ 982 eller 982 a«.</p> <p><b>16.</b> I § 264, stk. 5, 2. pkt., udgår »nr. 1-5,«.</p>
<p><b>§ 362 a.</b> Der tilkommer den advokat, som forud for eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232, et salær og eventuel godtgørelse, jf. § 750, stk. 4.</p>	<p><b>17.</b> I § 362 a, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4, 3. pkt., ændres »§ 232« til: »§§ 229 eller 232«.</p>

<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p><b>§ 384.</b> Retten pålægger sagsøgte at indlevere et svarskrift til retten inden en frist, der i almindelighed skal være på mindst 2 uger. Fristen, der regnes fra pålæggets forkyndelse, kan efter anmodning forlænges.</p> <p><i>Stk. 2-7. ---</i></p>	<p><b>18.</b> I § 384, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »2 uger« til: »4 uger«.</p> <p><b>19.</b> I § 384, <i>stk. 1</i>, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:</p> <p>»I de i kapitel 49, 51 og 52 omhandlede sager skal fristen dog i almindelighed være på mindst 2 uger.«</p>
<p><b>§ 387.</b> Retten kan bestemme, at hovedforhandlingen skal foregå i tilslutning til et forberedende møde, hvis parterne samtykker heri, sagen findes tilstrækkeligt oplyst og også i øvrigt er egnet til straks at hovedforhandles, herunder at begge parter af retten skønnes at have tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser.</p>	<p><b>20.</b> I § 387 indsættes efter »heri,«: »eller hvis«.</p>
	<p><b>21.</b> Efter § 389 indsættes:</p> <p>»§ 389 a. Retten kan indkalde parterne til et forberedende møde for at drøfte, om sagen kan overgå til retsmægling.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I indkaldelsen til mødet opfordrer retten parterne til selv at deltage i mødet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Reglerne i § 386, <i>stk. 6</i>, finder tilsvarende anvendelse.«</p>
<p><b>§ 390.</b> Retten bestemmer, hvornår forberedelsen sluttes. Har retten ikke truffet anden bestemmelse, anses</p>	<p><b>22.</b> I § 390, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »4 uger« til: »8 uger«.</p>

<p>forberedelsen for sluttet 4 uger før det af retten fastsatte tidspunkt for hovedforhandlingens begyndelse.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	
<p><b>§ 402.</b> Domme afsagt af Retten på Færøerne kan af parterne ankes til Østre Landsret. Angår sagen krav, der efter påstanden har en økonomisk værdi af højst 20.000 kr., kan dommen kun ankes med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. stk. 2</p> <p><i>Stk. 2-9. ---</i></p>	<p><b>23.</b> I § 402, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, § 425, <i>stk. 2, 1. og 2. pkt.</i>, og <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, § 428, <i>stk. 1, 1. og 2. pkt.</i>, § 645, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, og § 646, <i>stk. 1, 1. og 2. pkt.</i>, og <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, ændres »20.000 kr.« til: »50.000 kr.«</p>
<p><b>§ 415.</b> Dokumenter, som en part ønsker at påberåbe sig, men som ikke tidligere er fremsendt, samt meddelelse om andre beviser, som en part ønsker at føre under hovedforhandlingen, men som ikke er angivet i partens processkrifter, skal sendes til retten og modparten snarest muligt og ikke senere end 2 uger før hovedforhandlingen. Afgøres sagen i medfør af § 423 uden mundtlig hovedforhandling, skal dokumenter som nævnt i 1. pkt. sendes til retten og modparten snarest muligt og senest 2 uger før fristen for indlevering af det første procedureindlæg.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p><b>24.</b> I § 415, <i>stk. 1, 1. og 2. pkt.</i>, ændres »2 uger« til: »8 uger«.</p>
<p><b>425. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Kendelser og beslutninger om sagsomkostninger, der er fastsat til højst 20.000 kr., kan ikke kæres. Hvis det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger</p>	<p><b>23.</b> I § 402, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, § 425, <i>stk. 2, 1. og 2. pkt.</i>, og <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, § 428, <i>stk. 1, 1. og 2. pkt.</i>, § 645, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, og § 646, <i>stk. 1, 1. og 2. pkt.</i>, og <i>stk.</i></p>

<p>til den anden part, kan afgørelsen herom kun indbringes uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Beslutning efter § 362, stk. 4, og § 362 a, stk. 2, om salær, der er fastsat til højst 20.000 kr., kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>3, 1. pkt., ændres »20.000 kr.« til: »50.000 kr.«</p> <p><b>25.</b> I § 425, stk. 3, 1. pkt., udgår »og § 362 a, stk. 2,«.</p>
<p><b>§ 426.</b> Kendelser og andre beslutninger, der afsiges af Retten på Færøerne under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog meddele tilladelse til kære, hvis kendelsen eller beslutningen angår spørgsmål af væsentlig betydning for sagens forløb eller af afgørende betydning for parten og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af Østre Landsret som 2. instans.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p><b>26.</b> I § 426, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »forberedelse«: »eller under behandlingen af en sag om optagelse af bevis«.</p>
<p><b>§ 428.</b> Bestemmelser i domme afsagt af Retten på Færøerne om sagsomkostninger, der er fastsat til mere end 20.000 kr., kan indbringes særskilt for Østre Landsret ved kære. Hvis det er bestemt, at ingen af parterne skal betale</p>	<p><b>23.</b> I § 402, stk. 1, 2. pkt., § 425, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 428, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 645, stk. 2, 1. pkt., og § 646, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »20.000 kr.« til: »50.000 kr.«</p>

<p>sagsomkostninger til den anden part, kan bestemmelsen herom kun indbringes særskilt, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	
	<p><b>27.</b> Efter § 469 indsættes i <i>kapitel 50</i>:</p> <p>»§ 469 a. Retten kan med parternes samtykke bestemme, at sagen afgøres uden mundtligt retsmøde, når særlige grunde taler derfor. Retten træffer i så fald bestemmelse om parternes udveksling af skriftlige procedureindlæg.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indleverer en part ikke rettidigt sit første procedureindlæg, finder § 457, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Indleverer en part ikke rettidigt et senere procedureindlæg, slutter retten den skriftlige procedure og optager sagen til afgørelse.«</p>
<p><b>§ 547.</b> En fordringshaver, der ikke har fået tilstrækkeligt udlæg til at dække sin fordring, kan først, når der er forløbet 6 måneder siden sidste forretning, på ny begære afholdt forretning til foretagelse af udlæg. Fogedretten kan også i øvrigt afvise at foretage udlægsforretning hos en skyldner, hvis fogedretten er bekendt med, at der inden for de sidste 6 måneder har været afholdt en forretning, hvor det</p>	<p><b>28.</b> I § 547, <i>stk. 1, 1. og 2. pkt.</i>, ændres »6 måneder« til: »12 måneder«.</p>

<p>ikke har været muligt at opnå dækning</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	
<p><b>§ 552.</b> Forretningen kan foretages, selv om skyldneren ikke giver møde eller træffes. På rettens kontor kan der dog, hvis skyldneren ikke er mødt, ikke foretages udlæg i andet end fast ejendom eller andele i andelsboligforeninger eller aktier eller anparter i boligaktieselskaber eller boliganpartsselskaber omfattet af kapitel III i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber i henhold til pantebrev, jf. § 535, stk. 1, nr. 8, eller for krav omfattet af § 535, stk. 2, som er sikret ved lovbestemt pant i det udlagte. Der kan endvidere foretages udlæg i beslaglagt gods, der er i politiets besiddelse, for krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p><b>29. § 552, stk. 1, 2. pkt.,</b> affattes således:</p> <p>»På rettens kontor kan der dog, hvis skyldneren ikke er mødt, kun foretages udlæg i aktiver, der er registreret i et offentligt register.«</p>
<p><b>§ 645. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelser om udlæg for krav, der har en økonomisk værdi af højst 20.000 kr., kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.</p> <p><i>Stk. 3-4. ---</i></p>	<p><b>23. I § 402, stk. 1, 2. pkt., § 425, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 428, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 645, stk. 2, 1. pkt., og § 646, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »20.000 kr.« til: »50.000 kr.«</b></p>
<p><b>§ 646.</b> Fogedrettens afgørelser om omkostninger, der er fastsat til mere end 20.000 kr.,</p>	<p><b>23. I § 402, stk. 1, 2. pkt., § 425, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 428, stk. 1, 1. og 2.</b></p>

<p>kan særskilt kæres. Det samme gælder afgørelser, hvorved det er bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, hvis der er spørgsmål om tilkendelse af sagsomkostninger med mere end 20.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Beslutning efter § 362, stk. 4, om salær, der er fastsat til højst 20.000 kr., kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p>	<p><i>pkt., § 645, stk. 2, 1. pkt., og § 646, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »20.000 kr.« til: »50.000 kr.«</i></p>
<p><b>§ 696. ---</b></p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Doms mænd medvirker ikke i</p> <p>1) straffesager, som fremmes efter § 877,</p> <p>2) straffesager, som behandles under medvirken af sagkyndige efter § 16, stk. 1, og</p> <p>3) de i straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, og § 66, stk. 4, nævnte sager vedrørende betinget dømte og de i § 61, stk. 1 og 2, nævnte sager, hvor der alene kan blive spørgsmål om at idømme bøde i forbindelse med den betingede dom for det forhold, der er begået før den betingede dom eller i prøvetiden for den betingede dom.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Nævninger medvirker i</p>	<p><b>30.</b> I § 696, stk. 3, nr. 2, og § 698, stk. 4, nr. 1, udgår »og«.</p> <p><b>31.</b> I § 696, stk. 3, nr. 3, og § 698, stk. 4, nr. 2, ændres »for den betingede dom.« til: »for den betingede dom, og«.</p> <p><b>32.</b> I § 696, stk. 3, indsættes som nr. 4:</p> <p>»4) straffesager, hvor der er spørgsmål om, at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, medmindre sagen skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte.«</p> <p><b>33.</b> I § 696, stk. 4, nr. 1, ændres »4 år« til: »6 år«.</p>



<p>1) straffesager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 4 år eller derover, for så vidt dette ikke er en følge af, at der bliver spørgsmål om fastsættelse af en fællesstraf efter reglerne i straffelovens § 40, stk. 1, og § 61,</p> <p>2) straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68 eller dom til forvaring i medfør af straffelovens § 70, og 3) straffesager vedrørende politiske lovovertrædelser.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Nævninger medvirker ikke i</p> <p>1) straffesager vedrørende overtrædelse af straffelovens §§ 172, 173, 191, 191 a, 286, 289 eller 290 eller § 290 a, stk. 2, medmindre sagen omfatter andre lovovertrædelser, der efter stk. 4 skal pådømmes under medvirken af nævninger, og</p> <p>2) de i stk. 4, nr. 1, nævnte straffesager, som fremmes efter § 877.</p>	<p><b>34.</b> § 696, stk. 4, nr. 2, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»2) straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68, forudsat at sagen ville være omfattet af nr. 1, hvis tiltalte var egnet til almindelig straf,</p> <p>3) straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til forvaring i medfør af straffelovens § 70, og«.</p> <p>Nr. 3 bliver herefter nr. 4.</p> <p><b>35.</b> I § 696, stk. 5, nr. 2, ændres »nr. 1« til: »nr. 1 og 2«.</p> <p><b>36.</b> I § 696 indsættes som <i>stk. 6</i>:</p> <p>»Stk. 6. En straffesag anses for ikke at være af særlig indgribende betydning for tiltalte efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, nr. 4, af den grund, at der er spørgsmål om udvisning.«</p>
<p><b>§ 698. ---</b></p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Domsmænd medvirker ikke i</p> <p>1) straffesager, som behandles under medvirken af sagkyndige efter § 16, stk. 2, og</p> <p>2) de i straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, og § 66, stk. 4, nævnte sager vedrørende betinget dømte og de i § 61,</p>	<p><b>30.</b> I § 696, stk. 3, nr. 2, og § 698, stk. 4, nr. 1, udgår »og«.</p> <p><b>31.</b> I § 696, stk. 3, nr. 3, og § 698, stk. 4, nr. 2, ændres »for den betingede dom.« til: »for den betingede dom, og«.</p> <p><b>37.</b> I § 698, stk. 4, indsættes som <i>nr. 3</i>:</p> <p>»3) straffesager, hvor der er spørgsmål om, at en</p>

<p>stk. 1 og 2, nævnte sager, hvor der alene kan blive spørgsmål om at idømme bøde i forbindelse med den betingede dom for det forhold, der er begået før den betingede dom eller i prøvetiden for den betingede dom.</p>	<p>foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, medmindre sagen skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte.«</p> <p><b>38.</b> I § 698 indsættes som <i>stk. 5</i>:</p> <p>»Stk. 5. En straffesag anses for ikke at være af særlig indgribende betydning for tiltalte efter stk. 3, nr. 3, eller stk. 4, nr. 3, af den grund, at der er spørgsmål om udvisning.«</p>
<p><b>§ 718.</b> Rettens formand kan i de tilfælde, hvor der efter § 715 kan ske lydoptagelse, bestemme, at der skal ske lydoptagelse af rettens gengivelse af en forklaring. Ved lydoptagelsen finder § 261, stk. 5, § 716, stk. 1, nr. 1-3, og § 717, stk. 1 og 5, tilsvarende anvendelse. Ved meddelelse af aktindsigt i dommen, jf. § 49, eller i indførsler i retsbogen vedrørende en forklaring optages forklaringen i retsbogen. I de tilfælde, hvor en forklaring optages i retsbogen, anses retsbogens gengivelse heraf som et bilag til en eventuel dom i sagen. Lydoptagelsen er ikke i øvrigt genstand for aktindsigt.</p>	<p><b>39.</b> I § 718, 2. pkt., udgår »§ 261, stk. 5,«.</p>

<p><b>§ 738.</b> Offentlig forsvarer bliver, for så vidt sigtede ikke selv har valgt en forsvarer eller den valgte forsvarer udebliver, at beskikke,</p> <p>1) når sigtede fremstilles for retten med henblik på varetægtsfængsling eller opretholdelse af anholdelsen,</p> <p>2) når der, forinden tiltale er rejst, skal afhøres vidner eller besigtigelse skal ske eller syn eller skøn afgives til brug under hovedforhandling, dog at retshandlingen ej bliver at udsætte efter forsvarers tilstedekomst, når det må befrygtes, at beviset derved ville spildes,</p> <p>3) når der er spørgsmål om beslaglæggelse af en formue eller en del af denne, jf. § 845, stk. 3,</p> <p>4) når tiltale er rejst i sager, der skal behandles under medvirken af nævnninger eller domsmænd,</p> <p>5) når tiltale er rejst i sager, i hvilke der bliver spørgsmål om højere straf end bøde,</p> <p>6) når sagen ankes og anken ikke straks afvises,</p> <p>7) når der i anledning af kære eller begæring om genoptagelse skal finde mundtlig forhandling sted,</p>	<p><b>40.</b> I § 738, <i>stk. 1</i>, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:</p> <p>»6) når der bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69, dog ikke, når anklagemyndigheden påstår ophævelse af en idømt foranstaltning,«.</p> <p>Nr. 6-10 bliver herefter nr. 7-11.</p> <p><b>41.</b> I § 738, <i>stk. 1, nr. 10</i>, der bliver nr. 11, § 920, <i>stk. 2, nr. 6</i>, og § 1012, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, ændres »nr. 4« til: »nr. 2, litra b, eller nr. 3«.</p>
---	--

<p>8) når vidners eller skønsmands beedigede forklaring begæres til brug under en i udlandet indledet straffesag,</p> <p>9) i alle tilfælde, hvor retten i medfør af § 25, stk. 1 og stk. 3, nr. 3, beslutter, at afhøring af sigtede skal foregå for lukkede døre, og</p> <p>10) når sager, hvor der er spørgsmål om fængselsstraf, fremmes i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p><b>§ 745.</b> Afgørelse om at afvise en valgt forsvarer i medfør af § 737, stk. 3, 1. pkt., om at nægte at beskikke en person til forsvarer i medfør af § 743, stk. 3, eller om at tilbagekalde en beskikkelse i medfør af § 744, stk. 1, nr. 2, kan påkæres til Den Særlige Klageret, inden 1 uge efter at afgørelsen er meddelt. Kæremålet behandles mundtligt, hvis der fremsættes anmodning herom eller retten bestemmer det. I øvrigt finder reglerne i § 990, stk. 1, § 992, stk. 2, og §§ 993-995 og 998 tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p><b>42.</b> I § 745, stk. 1, 1. pkt., udgår »eller«, og efter »nr. 2,« indsættes:» eller om at nægte at beskikke en ny forsvarer i medfør af § 744, stk. 1, nr. 3 eller 4,«.</p>
<p><b>§ 750.</b> I sager, der vedrører overtrædelse af straffelovens §§ 119, 123, 210 eller 216-223 eller § 225, jf. §§ 216-223, § 232, § 237, jf. § 21, §§ 244-246, 249 og 250, § 252, stk. 2, eller §§ 260-262 a eller 288, beskikker retten en advokat for den, der er forurettet ved</p>	<p><b>43.</b> I § 750, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 232« til: »§§ 229 og 232«.</p> <p><b>44.</b> I § 750, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt., ændres »§§ 244-246,« til: »§§ 242-246,«.</p>

<p>lovovertrædelsen, når den pågældende fremsætter begæring om det, jf. dog stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> I sager om overtrædelse af straffelovens §§ 119, 123 eller 218-221, § 222, stk. 1, § 223, stk. 2, § 232, § 237, jf. § 21, §§ 244-246, 249 og 250, § 252, stk. 2, eller §§ 260-262 a eller 288 kan beskikkelse af advokat dog afslås, hvis lovovertrædelsen er af mindre alvorlig karakter og advokatbistand må anses for åbenbart unødvendig. Det samme gælder i sager, der vedrører overtrædelse af straffelovens § 225, jf. §§ 218-221, § 222, stk. 1, eller § 223, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> I sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232 har den forurettede ret til en vederlagsfri samtale med en advokat forud for eventuel anmeldelse til politiet.</p> <p><i>Stk. 5-7. ---</i></p>	<p><b>17.</b> I § 362 a, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4, 3. pkt., ændres »§ 232« til: »§§ 229 eller 232«.</p>
<p><b>§ 752. ---</b></p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Retten meddeler advokaten udskrift af dommen. Advokaten må ikke overlevere udskriften til den forurettede uden rettens samtykke. I sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232 har den forurettede ret til en vederlagsfri samtale med den beskikkede advokat</p>	<p><b>17.</b> I § 362 a, stk. 1, § 750, stk. 4, og § 752, stk. 4, 3. pkt., ændres »§ 232« til: »§§ 229 eller 232«.</p>

<p>efter sagens eller retshandlingens afslutning.</p> <p><i>Stk. 5. ---</i></p>	
<p><b>§ 756.</b> I sager, hvor der er afsagt dom om ubetinget fængselsstraf for en grovere overtrædelse af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, eller for en seksualforbrydelse, underrettes den forurettede efter anmodning om tidspunktet for den dømtes første uledsagede udgang og løsladelse og om eventuel undvigelse, hvis den dømte har været varetægtsfængslet før dom og ikke har været løsladt mellem dommens afsigelse og fuldbyrdelse. I sådanne tilfælde underrettes den forurettede desuden efter anmodning, hvis gerningsmanden under afsoning og på institutionens område med institutionens viden medvirker i optagelserne til et tv- eller radioprogram produceret til udsendelse i riget, hvori den pågældende har en fremtrædende rolle, eller i et portrætinterview i et dagblad udgivet i riget. Det samme gælder ved medvirken i optagelserne af et sådant tv- eller radioprogram eller interview uden for institutionens område i tilfælde, hvor institutionen har meddelt tilladelse til udgang med viden herom. Er den forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende efter anmodning.</p>	<p><b>45.</b> I § 756, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »vold,«: »psykisk vold, stalking,«.</p>

<p>Underretning kan afslås, hvis væsentlige hensyn til gerningsmanden taler for det.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	
<p><b>§ 762.</b> Politiets afhøring af en person kan optages på video med henblik på anvendelse af optagelsen som bevis under hovedforhandlingen efter § 921 (videoafhøring) i følgende tilfælde:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) Personen er under 13 år.</li> <li>2) Personen er under 15 år, og efterforskningen vedrører en overtrædelse af <ol style="list-style-type: none"> <li>a) straffelovens § 210 eller kapitel 24 eller</li> <li>b) straffelovens §§ 237 eller 244-246, hvor personen eller en af dennes nærmeste er forurettet og den, der er mistænkt, er en af personens nærmeste.</li> </ol> </li> <li>3) Personen er under 18 år, og særlige omstændigheder taler for videoafhøring.</li> <li>4) Personen er 18 år eller derover og har en alvorlig psykisk lidelse eller væsentlig funktionsnedsættelse, og særlige omstændigheder taler for videoafhøring.</li> <li>5) Personen er 15 år eller derover, og efterforskningen vedrører en overtrædelse af straffelovens § 216 eller § 225, jf. § 216, hvor personen er forurettet.</li> </ol> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p><b>46.</b> I § 762, stk. 1, nr. 2, litra b, ændres »244-246,« til: »242-246,«.</p>
<p><b>§ 787.</b> ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> En sigtet kan endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt</p>	<p><b>47.</b> I § 787, stk. 2, nr. 2, ændres »§§ 244-246,« til: »§§ 242-246,«.</p>

<p>bestyrket mistanke om, at sigtede har begået</p> <p>1) en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod, eller</p> <p>2) en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, §§ 123, 134 a, 192 a, 218 eller 222 eller § 225, jf. § 216, stk. 2, § 218 eller § 222, § 236, stk. 1, §§ 244-246, 250 eller 252 eller en overtrædelse af straffelovens § 232 over for et barn under 15 år, hvis lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	
<p><b>§ 877.</b> Afgiver sigtede i et retsmøde efter § 701, stk. 3, en uforbeholden tilståelse i en straffesag, hvor der bliver spørgsmål om fængselsstraf, eller som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse, kan sagen straks fremmes til dom, uden at der udarbejdes anklageskrift, hvis</p> <p>1) tilståelsens rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende oplysninger,</p>	<p><b>48.</b> I § 877, stk. 1, nr. 4, ændres »§§ 68, 69, 70 eller 73« til: »§ 70«.</p> <p><b>49.</b> I § 877, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »retsmødet,«: »eller bliver der spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69,«, og »nr. 1« ændres til: »nr. 1 eller 6«.</p> <p><b>50.</b> I § 877, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »retsmødet,«: »og bliver der ikke spørgsmål om</p>



<p>2) sigtede og anklageren giver samtykke,</p> <p>3) retten ikke finder det betænkeligt at afgøre sagen uden hovedforhandling og</p> <p>4) der ikke bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 73.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p>Stk. 3. Er sigtede anholdt eller varetægtsfængslet under retsmødet, skal den forsvarer, der er beskikket efter § 738, stk. 1, nr. 1, have lejlighed til at gøre sig bekendt med sagen, drøfte den med sigtede og udtale sig over for retten, inden sigtede giver samtykke efter stk. 1, nr. 2. Forsvareren skal være til stede i retten, når sigtede giver sit samtykke.</p> <p>Stk. 4. Er sigtede ikke anholdt eller varetægtsfængslet under retsmødet, skal sigtede tilbydes at få beskikket en forsvarer, inden sigtede giver samtykke efter stk. 1, nr. 2. Hvis der efter sigtedes ønske beskikkes en forsvarer, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 5-8. ---</i></p>	<p>anvendelse af straffelovens §§ 68 eller 69,«.</p>
<p><b>§ 903.</b> Medmindre andet er bestemt i loven, skal tiltalte personligt være til stede i retten under hele hovedforhandlingen, indtil sagen er optaget til dom. Rettens formand kan dog tillade tiltalte at forlade retten, før sagen er optaget til dom, hvis det findes</p>	<p><b>51.</b> I § 903, 2. pkt., ændres »tillade tiltalte at forlade retten, før sagen er optaget til dom« til: »efter anmodning fra tiltalte tillade, at tiltalte ikke er til stede under hovedforhandlingen eller en del af denne«.</p>

<p>ubetænkeligt, at tiltalte ikke er til stede.</p>	
<p><b>§ 905.</b> Udebliver tiltalte ved begyndelsen eller i løbet af hovedforhandlingen, og kan den pågældende ikke straks bringes til stede, udsættes sagen, medmindre retten beslutter at fremme hovedforhandlingen helt eller delvis efter stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> En hovedforhandling skal, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig,</p> <p>1) når tiltalte er undvejet, efter at anklageskriftet er forkyndt for den pågældende,</p> <p>2) når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse har forladt retten uden rettens tilladelse,</p> <p>3) når der under sagen alene er spørgsmål om ubetinget fængselsstraf i 1 år eller derunder, konfiskation, udvisning, rettighedsfrakendelse eller erstatning og tiltalte har givet samtykke til gennemførelse af hovedforhandlingen,</p> <p>4) når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 6 måneder eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende</p>	<p><b>52.</b> I § 905, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »medmindre«: »retsformanden tillader, at tiltalte ikke er til stede, jf. § 903, 2. pkt., eller«.</p> <p><b>53.</b> § 905, <i>stk. 3, nr. 2</i>, affattes således:</p> <p>»2) når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse</p> <p>a) har forladt retten uden retsformandens tilladelse eller</p> <p>b) er udeblevet senere under hovedforhandlingen,«.</p> <p><b>54.</b> § 905, <i>stk. 3, nr. 3</i>, ophæves.</p> <p>Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.</p> <p><b>55.</b> I § 905, <i>stk. 3, nr. 4</i>, der bliver nr. 3, ændres »6 måneder« til: »1 år«.</p> <p><b>56.</b> I § 905, <i>stk. 4</i>, ændres »Medmindre tiltalte har samtykket heri, kan hovedforhandlingen kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 4, hvis tiltalte« til: »Hovedforhandlingen kan kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 2, litra b, eller nr. 3, hvis tiltalte er udeblevet uden dokumenteret lovligt forfald og«.</p>

<p>med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter lagtingslov om færdsel eller lagtingslov om sikkerhed til søs eller erstatning, eller</p> <p>5) når retten skønner, at behandlingen af sagen utvivlsomt vil føre til tiltaltes frifindelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Medmindre tiltalte har samtykket heri, kan hovedforhandlingen kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 4, hvis tiltalte har været lovligt indkaldt og det af indkaldelsen fremgår, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår.</p>	
<p><b>§ 920. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Følgende dokumenter kan benyttes som bevismidler under hovedforhandlingen og skal da oplæses:</p> <p>1) Tilførsler til retsbøger om ransagninger, beslaglæggelser, besigtigelser og syns- og skønsforretninger, som er foretaget uden for hovedforhandlingen, og erklæringer til retten fra skønsmænd,</p> <p>2) tilførsler til retsbøger om forklaringer, som tiltalte har afgivet om sigtelsen, når tiltalte enten nu nægter at afgive forklaring eller den nu afgivne forklaring afviger fra den</p>	<p><b>41.</b> I § 738, <i>stk. 1, nr. 10</i>, der bliver nr. 11, § 920, <i>stk. 2, nr. 6</i>, og § 1012, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, ændres »nr. 4« til: »nr. 2, litra b, eller nr. 3«.</p>

tidligere, eller når tiltalte er udeblevet, jf. § 905,

3) tilførsler til retsbøger om forklaringer, som vidner eller skønsmænd har afgivet, når disse personer enten er døde eller af anden grund ikke kan afhøres på ny eller de i medfør af § 221, jf. § 252, er afhørt ved en anden ret end den, der nu behandler sagen, eller de er afhørt, uden at tiltalte har været til stede, jf. § 905, stk. 2, eller når den nu afgivne forklaring afviger fra den tidligere, eller når et vidne nægter at afgive forklaring og tvangsmidler efter § 225 ikke bør anvendes eller forgæves er anvendt,

4) tilførsler til retsbøger om forklaringer og erklæringer afgivet af medlemmer af kongehuset, diplomater eller andre, der er fritaget for retsforfølgning, hvis de pågældende ikke møder i retten under hovedforhandlingen,

5) erklæringer og vidnesbyrd, som er udstedt i medfør af et offentligt hverv, herunder udskrifter af tiltaltes tidligere straffedomme, og

6) tilførsler til politiets rapporter om forklaringer, som tiltalte har afgivet til politiet om sigtelsen, når forsvareren begærer det, i sager, der fremmes i tiltaltes fravær i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4.

<p><i>Stk. 3-6. ---</i></p>	
<p><b>§ 930.</b> Ved afstemninger har hver dommer og hver domsmand 1 stemme. I sager, der behandles efter § 9, stk. 8, har, hvis undtagelsesvis kun 1 dommer medvirker, denne 2 stemmer. På samme måde har hver domsmand 1½ stemme, hvis der undtagelsesvis kun medvirker 2 domsmænd.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p><b>11.</b> I § 257, <i>stk. 4</i>, og § 930, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »stk. 8« til: »stk. 8 eller 9«.</p>
<p><b>§ 952.</b> Anklagemyndigheden kan kun anke, når der efter loven kan idømmes andre offentligretlige følger end bøde eller konfiskation for lovovertrædelsen, medmindre anken er til fordel for tiltalte.</p> <p>Stk. 2. Tiltalte kan kun anke, når tiltalte har givet møde ved Retten på Færøerne og er idømt</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) mere end 20 dagbøder,</li> <li>2) en bøde på over 6.000 kr.,</li> <li>3) konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller</li> <li>4) andre offentligretlige følger.</li> </ol> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis sagen er fremmet i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4, kan tiltalte anke, selv om tiltalte ikke har givet møde ved Retten på Færøerne, hvis betingelserne i stk. 2 i øvrigt er opfyldt.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Afgørelser efter §§ 949 og 950 kan ikke indbringes for højere ret.</p>	<p><b>57.</b> I § 952, <i>stk. 1</i>, ændres »eller konfiskation« til: », konfiskation eller frakendelse i medfør af lagtingslov om færdsel«.</p> <p><b>58.</b> § 952, <i>stk. 2</i>, affattes således</p> <p>»Stk. 2. Tiltalte kan kun anke, når tiltalte er idømt andre offentligretlige følger end bøde, konfiskation eller frakendelse i medfør af lagtingslov om færdsel, eller når tiltalte uden anvendelse af § 947, stk. 1, er idømt en samlet bøde på over 20.000 kr. eller konfiskation for mere end 20.000 kr.«</p> <p><b>59.</b> § 952, <i>stk. 3</i>, ophæves.</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 3.</p> <p><b>60.</b> I § 952, <i>stk. 4</i>, der bliver stk. 3, indsættes efter »ret«: », medmindre anklagemyndigheden anker til fordel for tiltalte«.</p>

<p><b>§ 953.</b> Procesbevillingsnævnet kan tillade anke af domme, der ikke kan ankes efter § 952, stk. 1-3, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler for det.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Reglerne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på tilladelse til anke af de afgørelser, der er nævnt i § 952, stk. 4.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p><b>61.</b> I § 953, <i>stk. 1</i>, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.</p> <p><b>62.</b> I § 953, <i>stk. 3</i>, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.</p>
<p><b>§ 967.</b> Hvis anken omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, finder en fuldstændig ny hovedforhandling sted for Østre Landsret. Anken forberedes, behandles og afgøres efter reglerne i kapitel 92-94, medmindre andet er bestemt i dette kapitel. Reglerne i §§ 977-982 finder ikke anvendelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p><b>63.</b> I § 967, <i>stk. 1, 3. pkt.</i>, ændres »§§ 977-982« til: »§§ 977-982 a«.</p>
<p><b>§ 968.</b> ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ekstrakten indsendes til Østre Landsret og forsvareren så vidt muligt senest 2 uger før hovedforhandlingen. Hvis sagen behandles efter § 982, indsendes ekstrakten til landsretten og forsvareren senest samtidig med anklagerens første procedureindlæg. Østre Landsrets præsident fastsætter antallet af ekstrakter.</p>	<p><b>15.</b> I § 264, <i>stk. 3, 2. pkt.</i>, § 968, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, og § 984, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres »§ 982« til: »§§ 982 eller 982 a«.</p>
<p><b>§ 970.</b> ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udebliver tiltalte uden dokumenteret lovligt</p>	<p><b>64.</b> I § 970, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »Udebliver tiltalte«: »fra et</p>

<p>forfald i et tilfælde, hvor dommen er anket af tiltalte, afviser retten ved kendelse tiltaltes anke, medmindre retten undtagelsesvis finder det nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Retten kan endvidere ved kendelse afvise tiltaltes anke, hvis indkaldelse på grund af tiltaltes forhold ikke på sædvanlig måde har kunnet forkyndes for tiltalte. Afvisning kan ske forud for hovedforhandlingen. Før der træffes afgørelse om afvisning af en anke, skal tiltaltes forsvarer og anklagemyndigheden have adgang til at udtale sig om spørgsmålet og gives frist for deres eventuelle bemærkninger, hvorefter retten træffer afgørelse.</p>	<p>retsmøde under hovedforhandlingen«.</p> <p><b>65.</b> I § 970, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, indsættes efter »indkaldelse«: »til hovedforhandlingen«.</p>
<p><b>§ 971. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis anklagemyndighedens anke eller kontraanke ikke omfatter beviserne for tiltaltes skyld, kan sagen behandles, selv om tiltalte ikke møder. Sagen kan dog kun behandles, hvis tiltaltes forsvarer er mødt.</p>	<p><b>66.</b> § 971, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, affattes således:</p> <p>»Hvis anklagemyndighedens anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, behøver tiltalte ikke at være til stede under behandlingen af anken.«</p>
	<p><b>67.</b> Efter § 982 indsættes:</p> <p>»§ 982 a. Retten kan efter høring af parterne bestemme, at en ankesag, som skal afgøres uden lægdommere, afgøres uden mundtlig hovedforhandling, medmindre særlige grunde taler herimod. Retten træffer i så fald bestemmelse</p>

	om parternes udveksling af skriftlige procedureindlæg.«
<p><b>§ 984. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Ansøgning om tilladelse til anke skal indgives til Procesbevillingsnævnet inden 14 dage efter dommens afsigelse. Hvis det er tiltalte, der vil anke, beregnes fristen efter reglerne i § 954, stk. 2 og 3, og § 954, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, hvis sagen er behandlet efter § 982. Procesbevillingsnævnet kan undertagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 1 år efter dommens afsigelse. Hvis det er anklagemyndigheden, der vil anke, skal den samtidig med ansøgningen til Procesbevillingsnævnet underrette tiltalte om ansøgningen. Manglende underretning medfører ikke, at sagen kan afvises.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p><b>15.</b> I § 264, stk. 3, 2. pkt., § 968, stk. 2, 2. pkt., og § 984, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 982« til: »§§ 982 eller 982 a«.</p>
<p><b>§ 988.</b> Ved Højesterets behandling af anken finder reglerne i §§ 959, 966, 971, 973 og 975-982 tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p><b>68.</b> I § 988, stk. 1, indsættes efter »anvendelse«: », og reglerne i § 971, stk. 2, finder også anvendelse på tiltaltes anke«.</p>
<p><b>§ 990. ---</b></p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Domme kan kun kæres i de tilfælde, der er nævnt i § 1039.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kendelser og andre beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller</p>	<p><b>69.</b> § 990, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»Stk. 3. Bestemmelser i domme om salær til forsvarere kan indbringes særskilt for landsretten ved kære, jf. dog stk. 4. I øvrigt kan domme kun</p>



<p>under dennes forberedelse, kan dog, medmindre andet er bestemt i loven, kun kæres, hvis kendelsen eller beslutningen</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) angår sagens berømmelse,</li> <li>2) går ud på, at sagen udsættes, afvises eller hæves,</li> <li>3) angår fængsling, beslaglæggelse, ransagning el.lign.,</li> <li>4) angår dørlukning, referat- eller navneforbud, billed- eller lydoptagelse eller tegning,</li> <li>5) pålægger straf eller omkostninger eller</li> <li>6) er rettet mod nogen, som ikke er part i sagen.</li> </ol>	<p>kæres i de tilfælde, der er nævnt i § 1039.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Beslutning om salær efter § 362, stk. 4, § 362 a, stk. 2, og § 749, stk. 3, der er fastsat til højst 50.000 kr., kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor. § 991, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>
<p><b>§ 991. ---</b></p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis Procesbevillingsnævnet meddeler tiltalte eller anklagemyndigheden tilladelse til kære efter stk. 1, indbringer anklagemyndigheden sagen for Højesteret. Sagen skal indbringes, inden 14 dage efter at Procesbevillingsnævnet har underrettet anklagemyndigheden om tilladelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kendelser og andre beslutninger, som er afsagt af Østre Landsret under behandling af en ankesag, og som retter sig mod nogen, der ikke er part i sagen, kan kæres til Højesteret under tilsvarende betingelser som anført i § 990 uden tilladelse efter stk. 1, jf. dog § 1039, stk. 3.</p>	<p><b>70.</b> I § 991, stk. 3, 1. pkt., udgår »tiltalte eller anklagemyndigheden«.</p> <p><b>71.</b> I § 991, stk. 4, udgår », jf. dog § 1039, stk. 3«.</p> <p><b>72.</b> I § 991, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»Beslutning om salær efter § 362, stk. 4, og § 749, stk. 3, kan dog kun kæres med tilladelse efter stk. 1.«</p>

<p><b>§ 1003. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Begæringen indgives skriftligt og må angive de omstændigheder, hvorpå den støttes, og de beviser, som formentenes at skulle give sagen et andet udfald. Er tiltalte fængslet, kan dennes begæring fremsættes overensstemmende med § 898 til byrettens retsbog eller fængselsbestyrelsens bog. Er begæringen støttet på nogen sådan grund som nævnt i § 1000, stk. 1, nr. 2, jf. § 1001, stk. 1, nr. 2, må den så vidt muligt være ledsaget af udskrift af en over den pågældende afsagt straffedom. Udskrift af den tidligere dom bør medfølge.</p>	<p><b>73.</b> I § 1003, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:</p> <p>»Begæring efter § 1001 skal indgives på en blanket, som Domstolsstyrelsen udfærdiger.«</p>
<p><b>§ 1010. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> § 1003, stk. 2, 1. og 4. pkt., § 1004, § 1005, stk. 1 og 3, § 1006, 1. pkt., og § 1009 finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p><b>74.</b> I § 1010, stk. 2, ændres »4. pkt.« til: »5. pkt.«.</p>
<p><b>§ 1012. ---</b></p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis sagen i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4, er fremmet i tiltaltes fravær, kan domfældte begære sagen genoptaget til ny forhandling, hvis domfældte er afskåret fra at anke dommen i medfør af § 952, stk. 3, jf. stk. 2, eller hvis den domfældte dokumenterer at have haft lovligt forfald og ved domfældte utilregnelige omstændigheder har været forhindret fra i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke rettidigt er kommet til</p>	<p><b>41.</b> I § 738, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 11, § 920, stk. 2, nr. 6, og § 1012, stk. 3, 1. pkt., ændres »nr. 4« til: »nr. 2, litra b, eller nr. 3«.</p> <p><b>75.</b> I § 1012, stk. 3, 1. pkt., udgår »stk. 3, jf.«</p>

<p>domfældtes kundskab. Begæringen må fremsættes over for Retten på Færøerne inden 14 dage fra dommens forkyndelse efter § 264, stk. 5. Retten kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis begæring indgives senere, men inden 1 år efter dommens forkyndelse. Reglerne i stk. 1, 3. og 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4-5. ---</i></p>	
<p><b>§ 1039. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Foranstående regler gælder også med hensyn til fastsættelse af vederlag til offentlige anklagere, hvor derom bliver spørgsmål, og til forsvarere.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Østre Landsrets afgørelser om vederlag til forsvarere kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog meddele tilladelse til, at afgørelsen kæres til Højesteret, hvis kæremålet angår spørgsmål af principiel karakter eller andre særlige grunde i øvrigt taler for det. Reglerne i § 991, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Pålagte omkostninger kan inddrives efter reglerne i § 90, stk. 2 og 3, § 91, stk. 2-5, § 92 og § 111, stk. 2 og 3, i lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v.</p>	<p><b>76. § 1039, stk. 2 og 3, ophæves.</b></p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 2.</p>
	<p><b>§ 2</b></p> <p>I lov nr. 719 af 13. juni 2023 for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v., som ændret ved §</p>

	2 i lov nr. 660 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:
<p><b>§ 120.</b> Kendelser, der er afsagt af Retten på Færøerne, kan kæres til Østre Landsret af dem, der efter § 115, stk. 1, er parter i sagen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kære til Østre Landsret sker ved meddelelse til Retten på Færøerne. Meddelelse kan ske mundtligt til retsbogen. Retten sender meddelelsen og sagens akter til Østre Landsret.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p><b>1.</b> § 120, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>»Kendelser, der er afsagt af Retten på Færøerne, kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give parter efter § 115, stk. 1, tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor. Retsplejelovens § 425, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.«</p> <p><b>2.</b> § 120, <i>stk. 2</i>, ophæves.</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 2.</p>